

N a c r t

**PRIJEDLOG ZAKONA
O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O DRŽAVNIM SLUŽBENICIMA**

Zagreb, rujan 2014.

PRIJEDLOG ZAKONA

O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNIM SLUŽBENICIMA

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o državnim službenicima sadržana je u odredbi članka 2. stavka 4. točke 1. i članka 117. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“ broj 85/2010 – pročišćeni tekst i 5/2014 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM, TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

Prava, obveze i odgovornosti državnih službenika uređene su Zakonom o državnim službenicima („Narodne novine“, broj 92/2005, 107/2007, 27/2008, 34/2011 – Zakon o Registru zaposlenih u javnom sektoru, 49/2011, 150/2011, 34/2012, 37/2013 i 38/2013), te provedbenim propisima donesenim na temelju toga Zakona. Na pitanja koja nisu uređena Zakonom o državnim službenicima ili posebnim zakonom, uredbama Vlade Republike Hrvatske ili drugim propisima donesenim na temelju Ustava i zakona ili kolektivnim ugovorom, primjenjuju se opći propisi o radu.

U primjeni navedenog Zakona i provedbenih propisa uočeni su problemi, osobito vezano uz dugotrajnost postupaka u kojima se odlučuje o prijmu u državnu službu, rasporedu na radno mjesto, pravima, obvezama i odgovornosti državnih službenika te prestanku državne službe. U postupku odlučivanja o navedenim pitanjima, uključujući odlučivanje o svim pravima i obvezama državnih službenika (pa tako i o pravima iz Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike), primjenjuju se odredbe Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“, broj 47/2009). Pravne posljedice donošenja rješenja nastupaju tek s danom izvršnosti rješenja.

Državnim službenicima osigurana je zaštita prava kroz dva stupnja u upravnom postupku (čelnik tijela i Odbor za državnu službu) i dva stupnja u upravnom sporu (upravni sudovi i Visoki upravni sud), što dovodi do dugotrajnih postupaka, uključujući postupke zapošljavanja, prestanka državne službe, premještaja državnih službenika, stavljanja na raspolaganje i sl.

Također, o odgovornosti državnih službenika za teške povrede službene dužnosti i izricanju kazne ne odlučuju čelnici državnih tijela nego službenički sudovi u upravnom postupku. Državnim službenicima omogućava se zaštita kroz dva stupnja u upravnom postupku (službenički sud i Viši službenički sud) i dva stupnja u upravnom sporu (upravni sudovi i Visoki upravni sud), što također dovodi do dugotrajnih postupaka, a često i obustave postupka zbog nastupanja zastare vođenja postupka.

Ovim Zakonom žele se pojednostaviti i skratiti postupci zapošljavanja u državnim tijelima te odlučivanja o pravima i obvezama službenika, čime će se stvoriti pretpostavke za bolji i učinkovitiji rad tijela državne uprave i drugih državnih tijela, odnosno bolju organizacije rada, učinkovitije obavljanje poslova u državnom tijelu, veću mobilnost državnih službenika i jačanje odgovornosti u državnoj službi.

Između ostalog, ovim Zakonom predlaže se urediti sljedeća pitanja:

Vezano uz zaštitu prava službenika predlaže se propisati pravo žalbe Povjerenstvu za žalbe u državnoj službi samo protiv rješenja o prijmu u državnu službu, rasporedu na radno mjesto, stavljanju na raspolaganje Vladi Republike Hrvatske, prestanku državne službe i udaljenju dok protiv ostalih rješenja o pravima, obvezama i odgovornosti službenika žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor. Time će se znatno smanjiti broj žalbenih postupaka i ubrzati žalbeni postupak. Predlaže se da odlučivanje o pravima državnih službenika iz kolektivnog ugovora nije upravna stvar, već se na ostvarivanje tih prava odgovarajuće primjenjuju opći propisi o radu.

Prema važećem Zakonu članovi Odbora imenuju se iz reda državnih službenika putem internog oglasa, na mandat od pet godina. Predlaže se primjereniji naziv tijela koje je nadležno za odlučivanje o žalbama – Povjerenstvo za žalbe u državnoj službi. Radi proširenja kruga osoba koje se mogu natjecati za imenovanje članova Povjerenstva i jačanja profesionalnosti predlaže se imenovanje članova Povjerenstva putem javnog natječaja, na neodređeno vrijeme.

U cilju skraćivanja postupka zapošljavanja mijenjaju se odredbe o planiranju i provedbi postupka zapošljavanja. Umjesto kratkoročnog plana prijma u državnu službu za sva tijela državne uprave i urede i stručne službe Vlade, koji prema važećem Zakonu donosi Ministarstvo uprave, predlaže se da svako državno tijelo donosi svoj kratkoročni plan prijma u službu u skladu sa srednjoročnim planom prijma kojeg donosi Ministarstvo uprave.

Vezano uz provedbu postupka zapošljavanja, predlaže se ukidanje obveze državnih tijela da prije raspisivanja javnog natječaja ili internog oglasa provjere ima li službenika na raspolaganju Vladi i provjere njihove kompetencije te ukidanje obveze sudjelovanja predstavnika Ministarstva uprave u komisijama za provedbu javnog natječaja i internog oglasa.

Važeća klasifikacija radnih mjesta utemeljena je isključivo na stupnju obrazovanja službenika, te ne omogućava napredovanje i karijerni razvoj službenika. Kod napredovanja se u većini slučajeva pojavljuje potreba izmjena pravilnika o unutarnjem redu državnog tijela, radi utvrđivanja konkretnog radnog mjesta na koje se u postupku napredovanja može rasporediti i za koje ispunjava uvjete. Stoga se predlaže temeljem standardnih mjerila utvrđenih važećim Zakonom klasificirati radna mjesta u četiri kategorije. U kategorijama radnih mjesta Zakonom se utvrđuju potkategorije radnih mjesta, a uredbom Vlade mogu se utvrditi i razine potkategorija.

U važećem Zakonu nije definiran sukob interesa te se u praksi pojavljuje problem u razumijevanju i utvrđivanju postojanja i sprječavanja mogućeg sukoba interesa. Stoga se predlaže definirati sukob interesa državnih službenika.

Važećim Zakonom propisana je zabrana otvaranja obrta ili osnivanja pravne osobe samo za postojeće službenike. Takva zabrana nije se odnosila na osobe koje se primaju u državnu službu. Stoga se predlaže propisati da osobe koje imaju otvoren obrt ili zajednički obrt dužne u roku od 60 dana od početka rada u državnoj službi objavit obrt, odnosno istupiti iz zajedničkog obrta. Osoba koja ima osnovano trgovačko društvo ili drugu pravnu osobu u području djelatnosti koje je povezano s poslovima iz djelokruga tijela, dužan je u roku od 60 dana od dana početka rada prenijeti svoja upravljačka prava na drugu osobu u skladu sa zakonom kojim se uređuje sprječavanje sukoba interesa.

Pravodobno i učinkovito obavljanje poslova državnog tijela često zahtijeva drugačiju raspodjelu poslova između postojećih službenika istog državnog tijela. Prema važećem Zakonu u tim slučajevima treba donijeti rješenje o privremenom ili trajnom premještanju službenika na drugo radno mjesto sukladno Zakonu o općem upravnom postupku (između ostalog, u rješenju o premještanju mora biti valjano obrazložena potreba službe, žalba Odboru za državnu službu, uvjeti za premještaj i dr.), te u većini slučajeva ograničava ili otežava pravovremeni premještaj državnih službenika. Stoga se predlaže da se kod preraspodjele poslova između postojećih službenika istog državnog tijela ne primjenjuje institut premještaja (nego bi se radilo o nalogu za obavljanje određenih poslova ili rasporedu službenika na određene poslove). Institut premještaja po potrebi službe primjenjivao bi se samo između državnih tijela, javnih službi i lokalne samouprave. Ako postoji potreba da službenik obavlja poslove koji mu nisu u opisu poslova radnog mjesta neće se donositi rješenje o premještanju nego dati nalog za obavljanje određenih poslova ili donijeti rješenje o rasporedu na drugo radno mjesto.

S obzirom da je postupak ocjenjivanja složen i dugotrajan, predlaže se brisanje postupovnih odredaba o ocjenjivanju u Zakonu (s tim da bi u izmjenama uredbe kojom se razrađuje institut ocjenjivanja trebalo pojednostaviti postupak ocjenjivanja) te smanjenje broja ocjena (umjesto pet, predlažu se četiri ocjene) te brisanje njihovih opisa iz Zakona. Predlaže se isključiti pravo žalbe protiv rješenja o ocjeni, ali bi se mogao pokrenuti upravni spor.

Postojeća klasifikacija radnih mjesta ne omogućava napredovanje i karijerni razvoj službenika. S obzirom na predloženu klasifikaciju moguć je jednostavniji postupak napredovanja unutar iste potkategorije radnih mjesta. Državni službenik može napredovati na višu razinu radnog mjesta samo unutar iste potkategorije radnih mjesta. Ako se radi o promjeni potkategorije ili kategorije radnog mjesta riječ je o rasporedu na radno mjesto.

Predlaže se ukidanje službeničkih sudova i Višeg službeničkog suda. O povredama službene dužnosti odlučuje čelnik tijela ili osoba koju on za to ovlasti. Čelnik tijela može osnovati komisiju za vođenje postupka (koja nema ovlast donošenja rješenja o odgovornosti). Protiv rješenja kojim se izriče kazna prestanka državne službe može se izjaviti žalba Povjerenstvu za žalbe u državnoj službi, a protiv ostalih rješenja o odgovornosti za povrede službene dužnosti žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.

Sukladno članku 144. stavku 2. Zakona o državnim službenicima, do stupanja na snagu posebnog zakona kojim će se urediti plaće i druga materijalna prava državnih službenika ostaju na snazi odredbe članka 108. do 112. Zakona o državnim službenicima i namještenicima („Narodne novine“, broj 27/2001), odredbe Uredbe o nazivima radnih mjesta i koeficijentima složenosti poslova u državnoj službi („Narodne novine“, br. 37/2001, 38/2001 – ispravak, 71/2001, 89/2001, 112/2001, 7/2002 – ispravak, 17/2003, 197/2003, 21/2004, 25/2004 – ispravak, 66/2005, 131/2005, 11/2007, 47/2007, 109/2007, 58/2008, 32/2009, 140/2009, 21/2010, 38/2010, 77/2010, 113/2010, 22/2011, 142/2011, 31/2012, 49/2012, 60/2012, 78/2012, 82/2012, 100/2012, 124/2012, 140/2012, 16/2013, 25/2013, 52/2013, 96/2013, 126/2013, 2/2014 i 94/2014) i Uredba o poslovima i posebnim uvjetima rada u državnoj službi („Narodne novine“, br. 74/2002, 58/2008, 119/2011 i 33/2013). Plaće glavnih rukovodećih državnih službenika koje imenuje Vlada Republike Hrvatske utvrđene su Zakonom o državnim službenicima. Posebnim zakonima i drugim propisima uređene su plaće državnih službenika i namještenika uključujući posebne propise za pojedine službe (policija, carina, Porezna uprava ovlašteni državni revizori i sl.).

S obzirom da su na snazi propisi o plaćama državnih službenika i namještenika iz 2001. godine jer nije donesen posebni zakon o plaćama državnih službenika i namještenika, predlaže se pitanja plaća urediti ovim Zakonom.

Pored prethodno navedenoga, ovim Zakonom predlaže se urediti i sljedeća pitanja: mogućnost rada državnih službenika u međunarodnim organizacijama, institucijama Europske unije i na međunarodnim projektima; ukidanje obveze dostavljanja Ministarstvu uprave rješenja iz službeničkih odnosa; brišu se odredbe o izvanrednom otkazu (koje se nisu ni primjenjivale u praksi, jer se u pravilu protiv službenika vodio postupak zbog teške povrede službene dužnosti); daju se temelji za modernizaciju državnog stručnog ispita; usklađivanje odredaba Zakona s posebnim zakonima (Kazneni zakon, Zakon o kaznenom postupku, Zakon o Hrvatskom kvalifikacijskom okviru) i dr.

Primjenom ovoga Zakona pojednostavit će se postupci prijma u državnu službu, odlučivanja o pravima, obvezama i odgovornosti državnih službenika i prestanku službe te stvoriti pretpostavke za učinkovitiji rad tijela državne uprave i drugih državnih tijela.

III. OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA

Primjena ovoga Zakona neće zahtijevati osiguranje dodatnih sredstava u državnom proračunu.

IV. TEKST PRIJEDLOGA ZAKONA, S OBRAZLOŽENJEM

Dostavlja se Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o državnim službenicima, s obrazloženjem.

V. TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU, ODNOSNO DOPUNJUJU

Uz prijedlog za donošenje ovoga Zakona dostavlja se i tekst odredbi važećeg Zakona o državnim službenicima, koje se predlaže izmijeniti odnosno dopuniti.

PRIJEDLOG
ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O DRŽAVNIM SLUŽBENICIMA

Članak 1.

U Zakonu o državnim službenicima („Narodne novine“, broj 92/2005, 107/2007, 27/2008, 34/2011 – Zakon o Registru zaposlenih u javnom sektoru, 49/2011, 150/2011, 34/2012, 37/2013 i 38/2013), u članku 1. riječ: „ravnopravni“ zamjenjuje se riječju: „radnopravni“.

Članak 2.

U članku 2. iza riječi: „spolova,“ dodaju se riječi: „stručnoj službi pravobranitelja za osobe s invaliditetom, stručnoj službi povjerenika za informiranje,“.

Članak 3.

U članku 3. stavak 3. briše se.

Dosadašnji stavci 4. i 5. koji postaju stavci 3. i 4. mijenjaju se i glase:

„(3) Namještenici su osobe koje u državnim tijelima obavljaju administrativne, računovodstvene, pomoćno-tehničke i ostale poslove čije je obavljanje potrebno radi pravodobnog i kvalitetnog obavljanja poslova iz djelokruga državnih tijela.

(4) Iznimno, ovisno o organizaciji i potrebama službe, u državnim tijelima poslovi iz stavka 3. ovoga članka mogu se povjeriti vanjskim pružateljima usluga u skladu s propisima o javnoj nabavi, uz prethodnu procjenu sigurnosnih rizika i financijske isplativosti.“

Članak 4.

U članku 10. stavku 3. iza riječi: „uređuju se“ riječ: „posebnim“ briše se.

Članak 5.

Naslov iznad članka 11. mijenja se i glasi: „Pravo na jednako postupanje“.

Stavak 3. briše se.

Članak 6.

U članku 14.a stavak 4. briše se.

Članak 7.

U članku 21. stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Državni službenik koji ostvari pristup ili postupa s podacima utvrđenim jednim od stupnjeva tajnosti sukladno posebnom zakonu, dužan je čuvati tajnost tih podataka za vrijeme i nakon prestanka službe, sve dok su podaci utvrđeni jednim od stupnjeva tajnosti ili dok se odlukom vlasnika podatka ne oslobodi obveze čuvanja tajnosti.“

Stavak 3. briše se.

Članak 8.

U članku 22. stavku 2. riječi: „dužna su trajno se brinuti o“ zamjenjuju se riječima: „brinu o“.

Članak 9.

Iza članka 23. dodaje se članak 23.a koji glasi:

„Članak 23.a

(1) U slučaju više sile, izvanrednog povećanja opsega poslova i u drugim sličnim slučajevima prijeko potrebe, državni službenik i namještenik je na zahtjev nadređenog dužan raditi duže od punog, odnosno nepunog radnog vremena (prekovremeni rad).

(2) Državni službenik i namještenik može raditi prekovremeno do 60 sati mjesečno.

(3) Trudnica, roditelj s djetetom do tri godine života ili samohrani roditelj s djetetom do šest godina života, mogu raditi prekovremeno samo ako dostave pisanu izjavu o pristanku na takav rad, osim u slučaju više sile.

(4) Zabranjen je prekovremeni rad maloljetnika.“

Članak 10.

Naslov iznad članka 31. i članak 31. mijenjaju se i glase:

„3. Odjeljak SUKOB INTERESA

Pojam sukoba interesa

Članak 31.

(1) U obavljanju državne službe državni službenici ne smiju svoj privatni interes stavljati iznad javnog interesa.

(2) Sukob interesa postoji kada su privatni interesi državnog službenika u suprotnosti s javnim interesom, a posebice kada privatni interes državnog službenika utječe ili može utjecati na njegovu nepristranost u obavljanju državne službe.“

Članak 11.

Naslov iznad članka 32.: „3. Odjeljak SUKOB INTERESA“ briše se.

U članku 32. dodaju se stavci 2., 3. i 4. koji glase:

(2) Ako državni službenik na dan početka rada u državnoj službi ima otvoren obrt ili zajednički obrt u području djelatnosti koje je povezano s poslovima iz djelokruga tijela, dužan je u roku od 60 dana od dana početka rada odjaviti obrt, odnosno istupiti iz zajedničkog obrta.

(3) Ako državni službenik na dan početka rada u državnoj službu ima osnovano trgovačko društvo ili drugu pravnu osobu u području djelatnosti koje je povezano s poslovima iz djelokruga tijela, dužan je u roku od 60 dana od dana početka rada prenijeti svoja upravljačka prava na drugu osobu u skladu sa zakonom kojim se uređuje sprječavanje sukoba interesa.

(4) Ako državni službenik ne postupi na način propisan u stavcima 2. i 3. ovoga članka, prestaje mu državna služba po sili zakona istekom roka u kojem je bio dužan odjaviti obrt, istupiti iz zajedničkog obrta odnosno prenijeti svoja upravljačka prava na drugu osobu.“

Članak 12.

U članku 37. podstavku a) riječi: “djeteta ili roditelja“ zamjenjuju se riječima: „srodnika po krvi u uspravnoj liniji i pobočnoj liniji do drugog stupnja, posvojitelja, odnosno posvojenika“.

Članak 13.

U članku 39. stavku 2. podstavak e) mijenja se i glasi:

„e) vodi u Registru zaposlenih u javnom sektoru podatke o službenicima i namještenicima koji su zaposleni u državnom tijelu,“.

Članak 14.

U članku 40. stavku 1. riječi: „i prema usvojenom planu prijma u službu“ brišu se.

Stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Pravilnikom o unutarnjem redu utvrđuju se kategorije i potkategorije radnih mjesta, potreban broj državnih službenika i namještenika na svakom radnom mjestu, opis poslova radnih mjesta, naznaku razine potkategorija radnih mjesta u okviru kojih državni službenici i namještenici mogu napredovati, uvjeti za raspored na radna mjesta, te druga pitanja od značaja za organizaciju i način rada u državnom tijelu sukladno zakonu.“

Iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:

„(3) U pravilniku o unutarnjem redu mogu se utvrditi poslovi na kojima službenici podliježu periodičnoj promjeni mjesta rada sukladno posebnim propisima.“

Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 4.

U dosadašnjem stavku 4. koji postaje stavak 5. iza riječi: „spolova,“ dodaju se riječi: „pravobranitelja za osobe s invaliditetom, povjerenika za informiranje,“.

Članak 15.

Članak 43. mijenja se i glasi:

„(1) Plan prijma donosi se za razdoblje od tri godine (srednjoročni plan) i za kalendarsku godinu (kratkoročni plan).

(2) Srednjoročni plan za tijela državne uprave, stručne službe i urede Vlade donosi središnje tijelo državne uprave nadležno za službeničke odnose, uz prethodnu suglasnost Ministarstva financija.

(3) Srednjoročni plan za pravosudna tijela donosi središnje tijelo državne uprave nadležno za poslove pravosuđa, a za ostala državna tijela čelnici tih tijela, uz prethodnu suglasnost Ministarstva financija.

(4) Na temelju srednjoročnog plana iz stavka 2. i 3. ovoga članka, čelnici tijela donose kratkoročni plan, vodeći računa o potrebama tijela i raspoloživim financijskim sredstvima.

(5) Kratkoročni plan donosi se u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu državnog proračuna za kalendarsku godinu na koju se plan odnosi.“

Članak 16.

Naslov iznad članka 44. mijenja se i glasi: „Objava plana prijma u državnu službu“.

Članak 44. mijenja se i glasi:

„Planovi prijma objavljuju se na internetskoj stranici središnjeg tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose i internetskoj stranici državnog tijela na koje se plan odnosi.“

Članak 17.

Naslov iznad članka 45.c i članak 45.c brišu se.

Članak 18.

Naslov iznad članka 46. i članak 46. brišu se.

Članak 19.

U članku 48. stavku 1. podstavku a) riječi: „stupanj obrazovanja“ zamjenjuju se riječima: „razinu obrazovanja“.

Članak 20.

Članak 49. mijenja se i glasi:

„U državnu službu ne mogu biti primljene osobe:

- a) koje su osuđene za kazneno djelo za koje je predviđena kazna zatvora u trajanju od najmanje šest mjeseci, osim ako je nastupila rehabilitacija prema posebnom zakonu,
- b) kojima je prestala državna služba zbog teške povrede službene dužnosti, u razdoblju od četiri godine od prestanka državne službe.“

Članak 21.

U članku 50.a stavku 1. riječi: „znanja, sposobnosti i vještina“ zamjenjuju se riječima: „kompetencija“.

Članak 22.

U članku 51. stavku 1. druga rečenica briše se.

Stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Kandidate s liste iz stavka 1. ovoga članka komisija za provedbu natječaja upućuje na testiranje i intervju radi utvrđivanja njihovih kompetencija i radnog iskustva potrebnog za učinkovito obavljanje određenih poslova. Izbor kandidata za prijam u službu obavlja se između najviše 10 kandidata koji su postigli najbolje rezultate na provedenom testiranju i intervjuu. Izbor kandidata mora biti obrazložen.“

Članak 23.

U članku 52. stavku 3. riječi: „Odboru za državnu službu“ zamjenjuju se riječima: „Povjerenstvu za žalbe u državnoj službi“.

Članak 24.

U članku 54. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Državni službenik primljen redovitim postupkom (vježbenik) za vrijeme probnoga rada osposobljava se za samostalni rad, pri čemu sudjeluje u posebnom programu osposobljavanja za obavljanje poslova određenoga radnog mjesta. Vježbenik se za vrijeme osposobljavanja upućuje na rad u različite ustrojstvene jedinice istog državnog tijela, a može se uputiti na rad i u drugo državno tijelo.“

U stavku 3. riječi: „komisiju koja“ zamjenjuju se riječima: „mentora koji“.

Članak 25.

Naziv odjeljka iznad članka 56.: „6. Odjeljak – DRŽAVNI STRUČNI ISPIT“ mijenja se i glasi: „6. Odjeljak DRŽAVNI ISPIT“.

Naslov iznad članka 56. i članak 56. mijenjaju se i glase:

„Obveza polaganja državnog ispita

Članak 56.

- (1) Službenik mora imati položen državni ispit.
- (2) Službenik koji nema položen državni ispit dužan je ispit položiti najkasnije u roku od šest mjeseci od dana rasporeda na radno mjesto.
- (3) Službenik primljen u državnu službu na određeno vrijeme u trajanju dužem od jedne godine, dužan je položiti državni ispit u roku iz stavka 2. ovoga članka.
- (4) Službenik primljen u državnu službu na određeno vrijeme u trajanju kraćem od jedne godine može polagati državni ispit.
- (5) Državni ispit nije dužan polagati službenik koji ima položen pravosudni ispit.“

Članak 26.

Naslov iznad članka 57. i članak 57. brišu se.

Članak 27.

Naslov iznad članka 58. i članak 58. mijenjaju se i glase:

„Sadržaj i troškovi polaganja državnog ispita

Članak 58.

- (1) Državni ispit provodi središnje tijelo državne uprave nadležno za službeničke odnose.
- (2) Sadržaj programa državnog ispita, detaljniju razradu postupka i načina polaganja državnog ispita, razvoja i izrade ispitnih materijala, izdavanje uvjerenja o položenom državnom ispitu i vođenju elektroničkog očevidnika o polaganju ispita propisuje Vlada uredbom.
- (3) Troškove prvog polaganja državnoga ispita snosi tijelo koje službenika uputi na polaganje.
- (4) Troškove drugog polaganja ispita iz stavka 1. ovoga članka snosi službenik koji polaže ispit.“

Članak 28.

Naslov iznad članka 59. i članak 59. mijenjaju se i glase:

„Stručni ispiti, licence i certifikati

Članak 59.

- (1) Ako je posebnim propisom kao uvjet za obavljanje poslova radnog mjesta propisan posebni stručni ispit ili ovlaštenje za obavljanje određenih poslova (licenca ili certifikat), državni službenik dužan je položiti državni ispit u skladu s ovim Zakonom i stručni ispit sukladno posebnom propisu odnosno steći ovlaštenje za obavljanje određenih poslova.
- (2) Službenik je dužan položiti stručni ispit odnosno steći licencu ili certifikat u roku koji je određen posebnim propisom, a ako taj rok nije propisan, najkasnije u roku godine dana od dana početka rada na radnom mjestu.“

Članak 29.

Naslov iznad članka 60. i članak 60. mijenjaju se i glase:

„Neizvršenje obveze polaganja državnog ili stručnog ispita ili stjecanja licence ili certifikata

Članak 60.

- (1) Službeniku primljenom u državnu službu koji ne položi državni ispit u propisanom roku prestaje državna služba istekom posljednjeg dana roka za polaganje ispita.
- (2) Službenika koji u propisanom roku ne položi stručni ispit ili ne stekne licencu ili certifikat sukladno posebnom propisu, rasporedit će se na drugo radno mjesto, za koje ispunjava uvjete.
- (3) Ako nema odgovarajućeg radnog mjesta na koje se službenik iz stavka 2. ovoga članka može rasporediti, donosi se rješenje o stavljanju na raspolaganje.
- (4) U slučaju privremene nesposobnosti za rad ili korištenja roditeljskog dopusta, rok za polaganje državnog ispita, stručnog ispita ili za stjecanje licence ili certifikata može se produžiti za onoliko vremena koliko je trajala privremena nesposobnost za rad odnosno dopust.
- (5) Zahtjev za produženje roka za polaganje državnog ispita, stručnog ispita ili za stjecanje licence ili certifikata službenik može podnijeti čelniku tijela najkasnije do isteka toga roka.“

Članak 30.

U članku 61. stavku 5. riječi: „godinu dana“ zamjenjuju se riječima: „dvije godine“.

Članak 31.

U članku 61.a stavku 3. riječi: „državni stručni ispit“ zamjenjuju se riječima: „državni ispit“.
U stavku 4. riječi: „državnog stručnog ispita“ zamjenjuju se riječima: „državnog ispita“.

Članak 32.

Članak 63. mijenja se i glasi:

„(1) Odlučivanje o prijmu u državnu službu, rasporedu na radno mjesto te drugim pravima, obvezama i odgovornosti državnih službenika, kao i prestanku državne službe jeste upravna stvar.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, odlučivanje o pravima državnih službenika iz kolektivnog ugovora nije upravna stvar.

(3) Na ostvarivanje prava iz stavka 2. ovoga članka odgovarajuće se primjenjuju opći propisi o radu o ostvarivanju prava iz radnog odnosa.“

Članak 33.

Članak 64. mijenja se i glasi:

„(1) Protiv rješenja o prijmu u državnu službu, rasporedu na radno mjesto, stavljanju na raspolaganje i prestanku državne službe može se izjaviti žalba Povjerenstvu za žalbe u državnoj službi u roku od 15 dana od dana dostave rješenja.

(2) Protiv ostalih rješenja o pravima, obvezama i odgovornosti državnih službenika iz članka 63. stavka 1. ovoga Zakona žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.“

Članak 34.

Naslov iznad članka 65. i članak 65. mijenjaju se i glase:

„Povjerenstvo za žalbe u državnoj službi

Članak 65.

(1) Povjerenstvo za žalbe u državnoj službi se osniva kao neovisno tijelo za rješavanje žalbi sukladno odredbama ovoga Zakona.

(2) U obavljanju svojih poslova Povjerenstvo za žalbe u državnoj službi koristi pečat s grbom Republike Hrvatske.

(3) Na sadržaj zaglavlja akata Povjerenstva za žalbe u državnoj službi primjenjuju se propisi kojima se uređuje sadržaj zaglavlja akata tijela državne uprave.

(4) Uredske i druge administrativne poslove za Povjerenstvo za žalbe u državnoj službi obavlja središnje tijelo državne uprave nadležno za službeničke odnose.“

Članak 35.

Naslov iznad članka 66. i članak 66. mijenjaju se i glase:

„Imenovanje članova Povjerenstva za žalbe u državnoj službi

Članak 66.

- (1) Članove Povjerenstva za žalbe u državnoj službi imenuje Vlada na temelju javnog natječaja na neodređeno vrijeme. Svi članovi Povjerenstva moraju imati završen integrirani sveučilišni studij prava.
- (2) Predsjednika Povjerenstva imenuje Vlada iz reda članova Povjerenstva na vrijeme od pet godina.
- (3) Predsjednik i članovi Povjerenstva su državni službenici, a prava i obveze iz državne službe ostvaruju u središnjem tijelu državne uprave nadležnom za službeničke odnose.
- (4) Na predsjednika i članove Povjerenstva ne primjenjuju se odredbe ovoga Zakona o premještanju, ocjenjivanju i napredovanju.
- (5) Povjerenstvo je dužno o svom radu jednom godišnje izvijestiti Vladu Republike Hrvatske.
- (6) Predsjednika i članove Povjerenstva Vlada može razriješiti na njihov osobni zahtjev ili zbog njihovog nezakonitog, nesavjesnog ili nemarnog rada. Razriješenom članu Povjerenstva prestaje državna služba danom izvršnosti rješenja o razrješenju.
- (7) Vlada uredbom pobliže propisuje broj članova, ustrojstvo i način rada Povjerenstva za žalbe u državnoj službi.“

Članak 36.

Članak 67. mijenja se i glasi:

- „(1) Povjerenstvo za žalbe u državnoj službi odlučuje o žalbama iz članka 64. stavka 1. ovoga Zakona.
- (2) Protiv rješenja Povjerenstva za žalbe u državnoj službi državno tijelo i državni službenik imaju pravo pokretanja upravnog spora u roku od 30 dana od dana dostave rješenja.“

Članak 37.

Članak 74. mijenja se i glasi:

- „(1) Radna mjesta klasificiraju se prema standardnim mjerilima za sva državna tijela, a to su: potrebna stručnost, složenost poslova, samostalnost u radu, stupanj odgovornosti i utjecaj na donošenje odluka, te stupanj suradnje s drugim institucijama i komunikacije sa strankama.
- (2) Potrebna stručnost obuhvaća kompetencije (znanja, sposobnosti, vještine i osobne karakteristike bitne za obavljanje poslova radnog mjesta) i radno iskustvo potrebno za učinkovito obavljanje određenih poslova.
- (3) Složenost poslova odražava razinu složenosti zadataka koje državni službenik obavlja i složenost postupaka i metoda rada koje se u njihovu rješavanju primjenjuju, razinu traženog osobnog doprinosa državnog službenika (kreativnost), te opseg poslova.
- (4) Samostalnost u radu odražava opseg u kojem se zadaci obavljaju u skladu s općim ili posebnim smjernicama i uputama nadređenih te opseg nadzora nadređenih potreban u obavljanju određenih poslova.

(5) Stupanj odgovornosti uključuje materijalnu i financijsku odgovornost, odgovornost za zakonitost rada i postupanja te upravljačku i nadzornu odgovornost vezanu uz rad drugih državnih službenika.

(6) Stupanj suradnje s drugim institucijama i komunikacije sa strankama odražava vrstu i učestalost kontakata koji se ostvaruju prilikom obavljanja poslova te njihov značaj za rad državnog tijela u kojem je državni službenik zaposlen.“

Članak 38.

U članku 74.b stavku 3. riječi: „propisan isti stupanj obrazovanja“ zamjenjuju se riječima: „propisana ista razina obrazovanja“.

Stavak 4. briše se.

Dosadašnji stavak 5. postaje stavak 4.

Članak 39.

Iza članka 74.c dodaju se članci 74.d – 74.h koji glase

„Članak 74.d

(1) Primjenom standardnih mjerila radna mjesta u državnim tijelima klasificiraju se u sljedeće kategorije:

- a) kategorija radnih mjesta rukovodećih državnih službenika,
- b) radna mjesta I. kategorije,
- c) radna mjesta II. kategorije,
- d) radna mjesta III. kategorije.

(2) U kategorijama radnih mjesta utvrđuju se potkategorije radnih mjesta, a mogu se utvrditi i razine potkategorija.

(3) Opisi standardnih mjerila za potkategorije radnih mjesta, razine potkategorija radnih mjesta i njihovi opisi te način utvrđivanja naziva i opisa poslova radnih mjesta u pravilnicima o unutarnjem redu uređuju se uredbom Vlade.

Kategorija radnih mjesta rukovodećih državnih službenika

Članak 74.e

(1) U kategoriji radnih mjesta rukovodećih državnih službenika su radna mjesta koja uključuju ovlaštenja i odgovornosti za upravljanje državnim tijelom ili unutarnjom ustrojstvenom jedinicom državnog tijela.

(2) Rukovodeća radna mjesta klasificiraju se u sljedeće potkategorije:

1. glavni rukovoditelj
2. viši rukovoditelj
3. rukovoditelj

(3) Na radno mjesto u potkategoriji glavnog rukovoditelja može biti raspoređen državni službenik koji ispunjava uvjete za glavnog savjetnika.

(4) Na radno mjesto u potkategoriji višeg rukovoditelja može biti raspoređen državni službenik koji ispunjava uvjete za specijalista.

(5) Na radno mjesto u potkategoriji rukovoditelja može biti raspoređen državni službenik koji ispunjava uvjete za višeg savjetnika.

Radna mjesta I. kategorije
Članak 74.f

(1) Radna mjesta I. kategorije su radna mjesta koja uključuju obavljanje izvršnih i inspeksijskih poslova za koje je potreban završeni sveučilišni diplomski studij ili specijalistički diplomski stručni studij, posebna specijalistička znanja i druge kompetencije propisane uredbom Vlade i pravilnikom o unutarnjem redu.

(2) Radna mjesta I. kategorije klasificiraju se u sljedeće potkategorije:

1. glavni savjetnik
2. specijalist
3. viši savjetnik
4. savjetnik

(3) Iznimno od članka 74.d stavka 2. ovoga Zakona, unutar potkategorija glavnog savjetnika i specijalista ne mogu se utvrditi razine radnih mjesta.

Radna mjesta II. kategorije
Članak 74.g

(1) Radna mjesta II. kategorije su radna mjesta koja uključuju obavljanje jednostavnijih upravnih, inspeksijskih i stručnih poslova čije su zadaće jasno definirane i koji se obavljaju u okviru općih smjernica i uz redovni nadzor nadređenog službenika, za koje je potreban završeni preddiplomski sveučilišni studij ili preddiplomski stručni studij i kompetencije propisane uredbom Vlade i pravilnikom o unutarnjem redu.

(2) Radna mjesta II. kategorije klasificiraju se u sljedeće potkategorije:

1. viši suradnik
2. suradnik

Radna mjesta III. kategorije
Članak 74.h

(1) Radna mjesta III. kategorije su radna mjesta koja uključuju izvršavanje pretežno standardiziranih upravnih, inspeksijskih i stručnih poslova za koje je potreban završeni kratki stručni studij ili završeno srednjoškolsko obrazovanje i to: gimnazijsko obrazovanje i četverogodišnje ili petogodišnje strukovno obrazovanje.

(2) Radna mjesta III. kategorije klasificiraju se u sljedeće potkategorije:

1. viši referent
2. referent.“

Članak 40.

Naslov iznad članka 75. i članak 75. mijenjaju se i glase:

„Raspored državnih službenika
Članak 75.

(1) Državni službenici se raspoređuju na radna mjesta utvrđena pravilnikom o unutarnjem redu za koja ispunjavaju uvjete.

(2) Državni službenik može po potrebi službe biti raspoređen na drugo radno mjesto u istom državnom tijelu, u istom ili drugom mjestu rada, ali samo na radno mjesto unutar iste ili više kategorije.

(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka rukovodećeg državnog službenika može se rasporediti na radno mjesto niže kategorije.

(4) Raspored po potrebi službe temelji se na slobodnoj ocjeni čelnika tijela o potrebi da se državni službenik rasporedi s jednog radnog mjesta na drugo, a naročito u slučajevima: popunjavanja upražnjenog radnog mjesta, čiji se poslovi moraju obavljati bez prekida, potrebe povećanja broja izvršitelja zbog povećanog opsega posla, bolje organizacije rada, potrebe za angažiranjem drugog državnog službenika na određenom radnom mjestu radi pravodobnog efikasnijeg obavljanja određenih poslova i zadataka.

(5) Državnog službenika se kod rasporeda ne može bez njegove suglasnosti rasporediti u drugo mjesto rada, koje je udaljeno više od 30 kilometara od mjesta njegova stanovanja ako bi se premještanjem bitno pogoršale njegove obiteljske prilike.

(6) Iznimno, državni službenik koji ima višu razinu obrazovanja od propisane za kategoriju i potkategoriju radnog mjesta u okviru koje obavlja poslove, može biti raspoređen na radno mjesto za koje nema potrebno radno iskustvo, na način i pod uvjetima koji se utvrđuju uredbom iz članka 74.d ovoga Zakona.“

Članak 41.

U članku 76. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Državni službenik može po potrebi službe biti premješten na radno mjesto u drugo državno tijelo, u istom ili drugom mjestu rada na radno mjesto iste ili više potkategorije.“

Iza stavka 3. dodaju se stavci 4. i 5. koji glase:

„(4) Ako se državni službenik premješta po potrebi službe potreban je prethodni pisani sporazum čelnika tijela iz kojeg se službenik premješta i čelnika tijela u koje se službenik premješta.

(5) Na raspored državnih službenika po potrebi službe unutar državnog tijela ne primjenjuju se odredbe ovoga Zakona o premještanju.“

Članak 42.

U članku 76.a stavku 1. riječi: „pod uvjetima iz članka 76. ovoga Zakona“ brišu se.

U stavku 2. riječi: „pod uvjetima utvrđenim u stavku 1. ovoga članka“ brišu se.

U stavku 3. iza riječi „službe“ dodaju se riječi: „i prethodna suglasnost službenika koji se premješta“

Članak 43.

U članku 77. stavku 1. riječi: “radno mjesto“ zamjenjuju se riječima: „mjesto rada“.

Članak 44.

Naslov iznad članka 78. i članak 78. brišu se.

Članak 45.

Članak 79. mijenja se i glasi:

„(1) Službenika se može na njegov zahtjev premjestiti na drugo radno mjesto zbog:

- a) zdravstvenih razloga, na temelju liječničkog mišljenja o potrebi promjene radnog mjesta,
- b) obiteljskih razloga.“

Članak 46.

Naslov iznad članka 80.a i članak 80.a brišu se.

Članak 47.

Naslov iznad članka 80.b i članak 80.b brišu se.

Članak 48.

U članku 81. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Radi obavljanja privremenih poslova koji zahtijevaju posebnu stručnost državni službenik može se uputiti na rad izvan državne službe u upravna tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave i pravne osobe s javnim ovlastima u Republici Hrvatskoj.“

Članak 49.

Iza članka 81. dodaju se podnaslov i članak 81.a koji glasi:

*„Rad u međunarodnim organizacijama,
institucijama Europske unije i na međunarodnim projektima*

Članak 81.a

(1) Radi obavljanja poslova koji zahtijevaju posebnu stručnost državni službenik može biti upućen na rad u međunarodne organizacije, institucije Europske unije ili na rad u međunarodnom projektu.

(2) O upućivanju državnog službenika na rad iz stavka 1. ovog članka čelnik državnog tijela i državni službenik sklapaju ugovor kojim se uređuju prava i obveze državnog službenika. Ugovorom se može utvrditi da državnom službeniku miruju prava i obveze iz državne službe.

(3) Vrijeme obavljanja poslova iz stavka 1. ovoga članka priznaje kao neprekidni rad u državnoj službi i kao stečeno radno iskustvo na odgovarajućim poslovima.

(4) Državni službenik može se vratiti na rad u državno tijelo prije isteka vremena na koje je upućen na rad.

(5) Postupak i način upućivanja službenika na rad u međunarodne organizacije, institucije Europske unije ili na rad u međunarodnom projektu, trajanje rada i sadržaj ugovora iz stavka 2. ovoga članka uređuje Vlada uredbom.“

Članak 50.

U članku 82. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:

„(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, državni službenik može biti ocijenjen za razdoblje od tri mjeseca na prijedlog nadređenog službenika ako je rad, poštivanje službene dužnosti i osobno ponašanje državnog službenika iznad ili ispod očekivanja.“

Dosadašnji stavak 2. postaje stavak 3.

Članak 51.

Članak 84. mijenja se i glasi:

„(1) Državni službenik može se ocijeniti ocjenom:

a) „Izuzetan“ (iznad očekivanja)

b) „Uspješan“ (u skladu s očekivanjima)

c) „Djelomično zadovoljava“ (djelomično postignuta očekivanja)

d) „Ne zadovoljava“ (ispod očekivanja).

(2) Definicije ocjena, postupak ocjenjivanja, kriterije za ocjenjivanje i sadržaj obrasca o ocjenjivanju službenika propisuje Vlada uredbom.“

Članak 52.

Naslov iznad članka 85. i članak 85. brišu se.

Članak 53.

U članku 86. stavak 5. briše se.

Članak 54.

U članku 87. stavku 1. podstavku c) riječ: „promicanje“ zamjenjuje se riječju: „nagrađivanje“.

Članak 55.

U članku 88. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Državnog službenika koji je ocijenjen ocjenom „Djelomično zadovoljava“ može se rasporediti na drugo radno mjesto iste ili niže potkategorije.“

Članak 56.

Naslov iznad članka 89. i članak 89. brišu se.

Alternativa za članke 50. – 56.

Članak 50.

Naslov iznad članka 82.: „7. Dio – OCJENJIVANJE DRŽAVNIH SLUŽBENIKA“ i članci 82. – 89. brišu se.

Članak 57.

Članak 90. mijenja se i glasi:

„(1) Državni službenik može napredovati na višu razinu radnog mjesta samo unutar iste potkategorije radnog mjesta na koje je raspoređen ako:

a) ispunjava uvjete za raspored,

b) je jedan puta ocijenjen ocjenom „Izuzetan“ ili tri puta uzastopno ocjenom „Uspješan“.

(2) O napredovanju se odlučuje na obrazloženi prijedlog neposredno nadređenog državnog službenika i ako su osigurana financijska sredstva.“

Članak 58.

Naslov iznad članka 91. i članak 91. mijenjaju se i glase:

„Ocjena kao temelj za napredovanje

Članak 91.

(1) Kod napredovanja državnih službenika uzimaju se u obzir posljednje dobivene ocjene.

(2) Ocjena koja je bila temelj za prethodno napredovanje ne uzima se u obzir za sljedeće napredovanje.“

Alternativa za članke 57. i 58.

Članak 57.

Naslov iznad članka 90.: „8. Dio – NAPREDOVANJE U SLUŽBI“ i članci 90. i 91. brišu se.

Članak 59.

U članku 95. stavku 3. riječi: „uz prethodnu suglasnost središnjeg tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose na program studijskog dopusta“ brišu se.

Članak 60.

U članku 99. stavku 1. iza točke 17. dodaje se nova točka 18. koja glasi:
„18. postupanje protivno odredbama ovoga Zakona kojim se uređuje sukob interesa,“.

Dosadašnja točka 18. postaje točka 19.

Članak 61.

Naziv odjeljka iznad članka 100.: „2. Odjeljak TIJELA ZA VOĐENJE POSTUPKA ZBOG POVREDE SLUŽBENE DUŽNOSTI“ mijenja se i glasi: „POSTUPAK ZBOG POVREDE SLUŽBENE DUŽNOSTI“.

Naslov iznad članka 100. i članak 100. mijenjaju se i glase:

„Odlučivanje o povredama službene dužnosti

Članak 100.

(1) O povredama službene dužnosti odlučuje čelnik tijela ili osoba koju on za to ovlasti, ako posebnim zakonom za službenike pojedinih državnih tijela nije drukčije određeno.

(2) Čelnik tijela može imenovati komisiju za vođenje postupka zbog povrede službene dužnosti. Najmanje jedan član komisije mora imati završen diplomski sveučilišni studij ili specijalistički diplomski stručni studij pravne struke.

(3) Za člana komisije ne može biti imenovana osoba koja je nadređena državnom službeniku.“

Članak 62.

Naslov iznad članka 101. i članak 101. brišu se.

Članak 63.

Članak 104. mijenja se i glasi:

„(1) Postupak zbog povrede službene dužnosti pokreće odlukom čelnik tijela ili osoba koju on za to ovlasti, na vlastiti poticaj ili na pisani prijedlog nadređenog službenika.

(2) U odluci o pokretanju postupka zbog povrede službene dužnosti moraju biti navedeni činjenični opis povrede službene dužnosti (način, vrijeme i mjesto počinjenja povrede, te ostale okolnosti iz kojih proistječu zakonska obilježja povrede službene dužnosti), zakonski naziv povrede službene dužnosti i odredba Zakona kojom je ta povreda propisana te dokazi čije se izvođenje predlaže.

(3) Odluka o pokretanju postupka zbog povrede službene dužnosti dostavlja se službeniku, koji se može očitovati na odluku u roku od osam dana od dana primitka odluke.

(4) U očitovanju na odluku o pokretanju postupka službenik ima pravo predložiti dokaze važne za odlučivanje o odgovornosti.“

Članak 64.

Naslov iznad članka 105. i članak 105. brišu se.

Članak 65.

Naslov iznad članka 106. i članak 106. brišu se.

Članak 66.

Naslov iznad članka 107. i članak 107. brišu se.

Članak 67.

Naslov iznad članka 107.a i članak 107.a brišu se.

Članak 68.

Članak 108. mijenja se i glasi:

„(1) U postupku zbog povrede službene dužnosti o odgovornosti službenika odlučuje se rješenjem.

(2) Protiv rješenja o odgovornosti državnih službenika žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.

(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, protiv rješenja kojim je službeniku izrečena kazna prestanka državne službe može se podnijeti žalba Povjerenstvu za žalbe u državnoj službi u roku od 15 dana od dana dostave rješenja.“

Članak 69.

U članku 109. stavcima 1. i 2. riječi: „donesena izvršna odluka“ zamjenjuju se riječima: „doneseno rješenje“.

U stavku 3. riječi: „izvršne odluke“ zamjenjuju se riječju: „rješenja“.

Članak 70.

U članku 110. stavci 1. i 2. mijenjaju se i glase:

„(1) Za lake povrede službene dužnosti mogu se izreći sljedeće kazne:

a) pisana opomena,

b) novčana kazna u visini do 10% plaće službenika isplaćene u mjesecu kad je kazna izrečena.

(2) Za teške povrede službene dužnosti mogu se izreći sljedeće kazne:

a) novčana kazna na vrijeme od tri do šest mjeseci, u mjesečnom iznosu od 10 do 20% ukupne plaće isplaćene službeniku u mjesecu u kojem je kazna izrečena,

b) raspored na radno mjesto niže složenosti unutar iste razine obrazovanja,

c) prestanak državne službe.“

Stavak 7. briše se.

Dosadašnji stavak 8. postaje stavak 7.

Članak 71.

U članku 111. stavku 1. riječi: „stupanj odgovornosti državnog službenika,“ brišu se.

Stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Izvršenje kazne za povredu službene dužnosti zastarijeva u roku od dvije godine od izvršnosti rješenja kojim je kazna izrečena.“

Članak 72.

U članku 112. stavicima 1. i 2. riječ: „pokrenut“ zamjenjuje se riječju: „započeo“.

U stavku 3. riječi: „pokrenut istražni postupak i određen pritvor“ zamjenjuju se riječima: „određen istražni zatvor“.

U stavku 4. iza riječi: „traje do“ dodaje se riječ: „pravomoćnog“, a riječ: „pritvora“ zamjenjuje se riječima: „istražnog zatvora“.

Članak 73.

Članak 113. mijenja se i glasi:

„(1) Protiv rješenja o udaljenju iz službe službenik može izjaviti žalbu Povjerenstvu za žalbe u državnoj službi u roku od 15 dana od dostave rješenja.

(2) Žalba ne odgađa izvršenje rješenja.

(3) Povjerenstvo za žalbe u državnoj službi dužno je odlučiti o žalbi najkasnije u roku od 15 dana od dana primitka žalbe.“

Članak 74.

U članku 114. stavku 3. podstavku a) riječi: „službenički sud“ zamjenjuju se riječima: „Povjerenstvo za žalbe u državnoj službi“.

Članak 75.

U članku 124. stavku 2. iza riječi: „odnosno druge poslove po nalogu čelnika tijela“ dodaju se riječi: „ili osobe koju on ovlasti“.

Članak 76.

Naslov iznad članka 127. i članak 127. mijenjaju se i glase:

„Donošenje i izmjena pravilnika o unutarnjem redu

Članak 127.

(1) Ako se donese novi pravilnik o unutarnjem redu na temelju novog akta o unutarnjem ustrojstvu, državni službenici se raspoređuju na radna mjesta iz tog pravilnika prema uvjetima propisanim pravilnikom.

(2) Rješenje o rasporedu na novo radno mjesto donosi se u roku od 3 mjeseca od dana stupanja na snagu novog pravilnika o unutarnjem redu.

(3) Ako državni službenik u roku iz stavka 2. ovoga članka ne bude raspoređen stavlja se na raspolaganje Vladi. Rok raspolaganja počinje teći istekom roka od 3 mjeseca od dana stupanja na snagu novog pravilnika o unutarnjem redu.

(4) Ako se prema potrebama službe ukidaju pojedine ustrojstvene jedinice državnog tijela, radna mjesta u državnom tijelu ili se smanjuje potreban broj izvršitelja na radnim mjestima, službenici koji su do tada bili raspoređeni na ta radna mjesta, odnosno u ustrojstvene jedinice koje se ukidaju, stavljaju se na raspolaganje. Rok raspolaganja počinje teći danom stupanja na snagu izmjene pravilnika o unutarnjem redu.

(5) Do donošenja rješenja o rasporedu odnosno stavljanju na raspolaganje, službenici nastavljaju obavljati poslove koje su obavljali na dotadašnjim radnim mjestima, odnosno druge poslove po nalogu čelnika tijela ili osobe koju on ovlasti, a pravo na plaću i ostala prava iz službe ostvaruju prema dotadašnjim rješenjima.

(6) Tijekom roka raspolaganja državni službenik može biti raspoređen na slobodno radno mjesto za koje ispunjava uvjete.

(7) Protiv rješenja o rasporedu i stavljanju na raspolaganje žalbu može izjaviti državni službenik za kojeg se rješenje donosi. Žalba ne odgađa izvršenje rješenja.“

Članak 77.

Naslov iznad članka 127.a i članak 127.a brišu se.

Članak 78.

U članku 129. stavku 1. riječi: „stečenim stupnjem“ zamjenjuju se riječima: „stečenom razinom“.

Članak 79.

Naslov iznad članka 131.a mijenja se i glasi: „Djelomičan gubitak radne sposobnosti“.

U članku 131. a stavku 1. riječi: „utvrđena profesionalna nesposobnost za rad“ zamjenjuju se riječima: „utvrđen djelomičan gubitak radne sposobnosti“.

U stavku 2. riječi: „odgovarajuće se primjenjuju odredbe općih propisa o radu“ zamjenjuju se riječima: „donosi se rješenje o stavljanju službenika na raspolaganje“.

Članak 80.

Iza članka 131.a dodaju se naslov i članci 131.b do 131.j koji glase:

„12.a Dio

PLAĆE DRŽAVNIH SLUŽBENIKA I NAMJEŠTENIKA

Struktura plaće

Članak 131.b

- (1) Plaća službenika i namještenika sastoji se od osnovne plaće i dodataka na osnovnu plaću.
- (2) Osnovnu plaću čini umnožak koeficijenta složenosti poslova radnog mjesta na koje je službenik i namještenik raspoređen i osnovice za izračun plaće.

Osnovica za izračun plaće

Članak 131.c

- (1) Osnovica za izračun plaće državnih službenika i namještenika ugovara se kolektivnim ugovorom o čijem sklapanju su pregovarali ovlašteni pregovarački odbori Vlade i sindikata u državnoj službi u skladu s posebnim propisom.
- (2) Kriteriji za utvrđivanje visine osnovice temelje se na podacima o gospodarskom rastu, troškovima života te fiskalnim mogućnostima, na način koji će biti dogovoren kolektivnim ugovorom.
- (3) Ako se o visini osnovice ne postigne sporazum, osnovicu će, na prijedlog ministra financija, utvrditi Vlada odlukom.

Vrijednosti koeficijenata složenosti poslova radnih mjesta

Članak 131.d

- (1) Vrijednosti koeficijenata složenosti poslova radnih mjesta utvrđuje uredbom Vlada.
- (2) Koeficijenti radnih mjesta ne mogu se uređivati kolektivnim ugovorom.

Plaća vježbenika

Članak 131.e

Za vrijeme trajanja vježbeničkog staža vježbenik ima pravo na 85% plaće radnog mjesta za koje se osposobljava.

Dodatak na plaću
Članak 131.f

- (1) Službenik i namještenik ima pravo na povećanu plaću po osnovama i u visini koja se utvrđuju ovim Zakonom, uredbom Vlade ili kolektivnim ugovorom (dodatak na plaću).
- (2) Dodatak iz stavka 1. ovoga članka obračunava se na osnovnu plaću.
- (3) Osnovna plaća može se povećati po istoj osnovi samo jednom.

Dodatak na radni staž
Članak 131.g

- (1) Osnovna plaća službenika i namještenika povećava se za 0,5 % za svaku navršenu godinu radnog staža.
- (2) Radni staž u smislu stavka 1. ovoga članka je vrijeme provedeno u državnoj službi, javnoj službi, službi u jedinicama lokalne i područne (regionalne) samouprave, radnom odnosu te vrijeme samostalnog obavljanja profesionalne djelatnosti u skladu s posebnim propisima, koje se računa u mirovinski staž kao staž osiguranja.

Dodatak za rad na poslovima s posebnim uvjetima rada
Članak 131.h

- (1) Službenici i namještenici koji rade na poslovima s posebnim uvjetima rada imaju pravo na isplatu dodatka na osnovnu plaću u visini do 30%.
- (2) Poslove iz stavka 1. ovoga članka i visinu dodatka utvrđuje Vlada uredbom.

Dodatak za natprosječne rezultate u radu
Članak 131.i

- (1) Za natprosječne rezultate u radu službenici i namještenici mogu svake godine ostvariti dodatak koji može iznositi najviše dvije plaće službenika ili namještenika koji ostvaruje dodatak i ne može se ostvarivati kao stalni dodatak uz plaću.
- (2) Vlada uredbom utvrđuje kriterije utvrđivanja natprosječnih rezultata i način isplate dodataka.

Ostali dodaci na plaću i materijalna prava
Članak 131.j

- (1) Kolektivnim ugovorom mogu se urediti dodaci na osnovnu plaću za rad noću, subotom, nedjeljom, blagdanom, neradnim danom utvrđenim zakonom i na Uskrs, za rad u drugoj smjeni, prekovremeni rad, dvokratni rad te rad u turnusu.
- (2) Kolektivnim ugovorom mogu se urediti materijalna prava službenika koja nisu uređena ovim Zakonom.“

Članak 81.

U članku 133. iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:

„(3) Žalba protiv rješenja o prestanku državne službe po sili zakona ne odgađa izvršenje rješenja.“

Članak 82.

Naslov iznad članka 136.a i članak 136.a brišu se.

Članak 83.

U članku 137. točki 2. riječi: „opće nesposobnosti za rad“ zamjenjuju se riječima: „potpunog gubitka radne sposobnosti“.

U točki 3. riječi: „posljednjeg dana godine u kojoj su ostvareni ti uvjeti“ zamjenjuju se riječima: „danom ispunjenja uvjeta“.

U točki 5. riječi: „danom pravomoćnosti presude“ zamjenjuju se riječima: „danom saznanja za pravomoćnost presude“.

U točki 7. iza riječi: „državni“ riječ: „stručni“ briše se.

U točki 9. riječi: „službeničkog suda“ zamjenjuju se riječima: „o kazni“.

Članak 84.

Naslov iznad članka 139. i članak 139. mijenjaju se i glase:

„Klasifikacija radnih mjesta namještenika

Članak 139.

Klasifikaciju radnih mjesta namještenika uređuje uredbom Vlada odgovarajućom primjenom standardnih mjerila za klasifikaciju radnih mjesta državnih službenika.“

Članak 85.

Naslov iznad članka 139.c i članak 139. c mijenjaju se i glase:

„Prestanak ugovora o radu

Članak 139.c

(1) Na prestanak ugovora o radu namještenika primjenjuju se opći propisi o radu.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, na prestanak ugovora o radu po sili zakona odgovarajuće se primjenjuju odredbe ovoga Zakona o prestanku državne službe po sili zakona.“

Članak 86.

U članku 142. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Upravni nadzor nad primjenom ovoga Zakona kao i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona provodi središnje tijelo državne uprave nadležno za službeničke odnose, osim u dijelu kojim su uređene plaće državnih službenika i namještenika koji provodi Ministarstvo financija.“

U stavku 3. podstavku a) riječi: „osobne očevidnike državnih službenika i središnji popis državnih službenika i namještenika“ zamjenjuju se riječima: „osobne dosjee“.

Članak 87.

U članku 143. stavku 2. riječi: „Odboru za državnu službu“ zamjenjuju se riječima: „Povjerenstvu za žalbe u državnoj službi“.

U stavku 3. riječi: „Odbor za državnu službu“ zamjenjuju se riječima: „Povjerenstvo za žalbe u državnoj službi“.

Članak 88.

(1) Vlada će najkasnije u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona donijeti uredbe iz članaka 35., 39., 49. i 51. ovoga Zakona.

(2) Vlada će najkasnije u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona donijeti uredbe iz članaka 27. i 78. ovoga Zakona.

Članak 89.

Vlada će najkasnije u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona uskladiti s odredbama ovoga Zakona:

1. Uredbu o raspisivanju i provedbi javnog natječaja i internog oglasa u državnoj službi ("Narodne novine" broj 74/2010, 142/2011 i 53/2012),
2. Uredbu o upućivanju državnog službenika na rad izvan državne službe („Narodne novine“, broj 33/2006),
3. Uredbu o oblicima, načinima i uvjetima izobrazbe državnih službenika („Narodne novine“, br. 10/2007).

Članak 90.

(1) Do stupanja na snagu provedbenih propisa donesenih na temelju ovoga Zakona ostaju na snazi:

- članak 151.a Zakona o državnim službenicima („Narodne novine“, broj 92/2005, 107/2007, 27/2008, 34/2011 – Zakon o Registru zaposlenih u javnom sektoru, 49/2011, 150/2011, 34/2012, 37/2013 i 38/2013),
- Zakon o plaćama ovlaštenih državnih revizora („Narodne novine“, broj 86/1998, 16/2001 – ispravak, 140/2005 i 38/20213),
- članak 58. Zakona o Poreznoj upravi („Narodne novine“, broj 148/2013),
- članak 91. Zakona o carinskoj službi („Narodne novine“, broj 68/2013 i 30/2014),
- članak 50. Zakona o vanjskim poslovima („Narodne novine“, broj 48/1996, 72/2013 i 127/2013),
- članci 78.-80. Zakona o policiji („Narodne novine“, br. 34/2011 i 130/2012),
- članci 108. – 112. Zakona o državnim službenicima i namještenicima („Narodne novine“, broj 27/2001),
- članci 135. - 139. Zakona o službi u Oružanim snagama Republike Hrvatske („Narodne novine“, broj 73/2013),
- Uredba o ustrojstvu i načinu rada Odbora za državnu službu („Narodne novine“, br. 8/2006),
- Uredba o klasifikaciji radnih mjesta u državnoj službi ("Narodne novine" broj 77/2007, 13/2008 i 81/2008),
- Uredba o postupku i kriterijima ocjenjivanja državnih službenika ("Narodne novine" broj 133/2011.),
- Uredba o postupku, načinu polaganja i Programu državnog stručnog ispita („Narodne novine“, br. 61/2006 i 145/2012),
- Uredba o nazivima radnih mjesta i koeficijentima složenosti poslova u državnoj službi („Narodne novine“, br. 37/2001, 38/2001 – ispravak, 71/2001, 89/2001, 112/2001, 7/2002 – ispravak, 17/2003, 197/2003, 21/2004, 25/2004 – ispravak, 66/2005, 131/2005, 11/2007, 47/2007, 109/2007, 58/2008, 32/2009, 140/2009, 21/2010,

38/2010, 77/2010, 113/2010, 22/2011, 142/2011, 31/2012, 49/2012, 60/2012, 78/2012, 82/2012, 100/2012, 124/2012, 140/2012, 16/2013, 25/2013, 52/2013, 96/2013, 126/2013, 2/2014 i 94/2014),

- Uredba o plaćama policijskih službenika („Narodne novine“, br. 129/2011, 82/2012, 25/2013 i 140/2013),
- Uredba o nazivima radnih mjesta i koeficijentima složenosti poslova, dodatku na uvjete rada te kriterijima i najvišem mogućem iznosu dodatka za natprosječne rezultate u radu za službenike Porezne uprave („Narodne novine“, br. 61/2012, 134/2012, 25/2013 i 55/2014),
- Uredba o klasifikaciji radnih mjesta, carinskih zvanja i vrijednosti koeficijenata složenosti poslova carinskih službenika („Narodne novine“, broj 86/2013),
- Uredba o vrijednosti koeficijenta osobnog čina za izračun plaće djelatne vojne osobe („Narodne novine“, broj 46/2008 i 25/2013),
- Uredba o plaćama, dodacima i naknadama u službi vanjskih poslova („Narodne novine“, broj 22/2003, 48/2003, 39/2006, 36/2007 i 25/2013),
- Uredba o poslovima i posebnim uvjetima rada u državnoj službi („Narodne novine“, br. 74/2002, 58/2008, 119/2011 i 33/2013),
- Uredba o načinima i uvjetima napredovanja državnih službenika ("Narodne novine" broj 77/2007 i 142/2011),
- Pravilnik o jedinstvenim standardima i mjerilima za određivanje naziva i opisa radnih mjesta u državnoj službi („Narodne novine“, broj 116/2007),
- Odluka o radnim mjestima na kojima se zbog posebnih uvjeta rada, težine i naravi poslova i odgovornosti uvećava osnovna plaća državnih službenika i namještenika („Narodne novine“, broj 50/2008).

(2) Do određivanja osnovice plaće sukladno ovom Zakonu ostaje na snazi Odluka o visini osnovice za obračun plaće za državne službenike i namještenike („Narodne novine“, broj 40/2009).

Članak 91.

Kad se pri odlučivanju o pravima, obvezama i odgovornostima državnih službenika uzimaju u obzir ocjene kojima su službenici ocijenjeni u prethodnom razdoblju, smatra se da ocjene koje su državni službenici dobili sukladno dosadašnjim propisima odgovaraju ocjenama iz ovoga Zakona, i to:

- dosadašnja ocjena „izvanredan“ odgovara ocjeni „izuzetan“,
- dosadašnja ocjena „primjeren“ i „uspješan“ odgovara ocjeni „uspješan“,
- dosadašnja ocjena „zadovoljava“ odgovara ocjeni „djelomično zadovoljava“.

Članak 92.

(1) Položen državni stručni ispit za srednju, višu ili visoku stručnu spremu smatra se položenim državnim ispitom u skladu s odredbama ovoga Zakona.

(2) Državni službenik koji nema položen ili priznat ispit iz stavka 1. ovog članka dužan je položiti državni ispit u roku od godine dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona, prema propisima važećim u vrijeme polaganja ispita.

Članak 93.

(1) U roku od dva mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona državna tijela preuzimaju od službeničkih sudova nedovršene prvostupanjske predmete u postupcima zbog teške povrede službene dužnosti koji se odnose na državne službenike i namještenike tih tijela.

(2) Viši službenički sud i službenički sudovi ustrojani Odlukom o ustrojavanju službeničkih sudova i Višeg službeničkog suda („Narodne novine“, broj 39/2006) nastavljaju rad do dovršetka započetih drugostupanjskih postupaka zbog povreda službene dužnosti državnih službenika i namještenika i udaljenja iz državne službe, sukladno dosadašnjim propisima.

(3) Viši službenički sud ustrojen Odlukom o ustrojavanju službeničkih sudova i Višeg službeničkog suda („Narodne novine“, broj 39/2006), nastavlja rad u odnosu na službenike i namještenike u lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi i državne službenike sustava izvršavanja kazne zatvora Ministarstva pravosuđa sukladno posebnim zakonima, do njihovo usklađivanja s odredbama ovoga Zakona.

Članak 94.

(1) Središnje tijelo državne uprave nadležno za službeničke odnose raspisat će javni natječaj za imenovanje članova Povjerenstva za žalbe u državnoj službi u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu Uredbe iz članka 35. ovoga Zakona.

(2) Predsjednika i članove Odbora za državnu službu Vlada će razriješiti dužnosti danom imenovanja članova Povjerenstva za žalbe u državnoj službi.

(3) Do razrješenja članovi Odbora za državnu službu obavljat će poslove iz nadležnosti Povjerenstva za žalbe u državnoj službi.

(4) Razriješeni predsjednik i članovi Odbora za državnu službu imaju pravo povratka na odgovarajuće poslove u državno tijelo u kojem su bili u službi prije imenovanja u Odbor za državnu službu. Zahtjev za povratak podnosi se najkasnije u roku od 30 dana od dana razrješenja.

(5) Do rješavanja zahtjeva za povratak iz stavka 4. ovoga članka, razriješeni predsjednik i član Odbora zadržavaju prava prema dotadašnjim rješenjima. Ako nema slobodnog radnog mjesta na koje se razriješeni predsjednik ili član Odbora može rasporediti odgovarajuće se primjenjuju odredbe o stavljanju na raspolaganje Vladi.

(6) Povjerenstvo za žalbe u državnoj službi po imenovanju članova preuzima nedovršene predmete, pismohranu i drugu dokumentaciju od Odbora za državnu službu.

Članak 95.

Do donošenja srednjoročnog plana prijama u državnu službu sukladno odredbama ovoga Zakona, državna tijela mogu donositi planove prijama za kalendarsku godinu (kratkoročni plan) uz prethodnu suglasnost središnjeg tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose i Ministarstva financija.

Članak 96.

Započeti postupci u predmetima iz službeničkih i radnih odnosa koji ne budu dovršeni do stupanja na snagu ovoga Zakona nastaviti će se i dovršiti prema dosadašnjim propisima.

Članak 97.

(1) Državni službenici i namještenici zatečeni u državnoj službi na dan stupanja na snagu ovoga Zakona nastavljaju raditi na svojim dotadašnjim radnim mjestima te zadržavaju plaće i druga prava prema dotadašnjim rješenjima i ugovorima o radu, do novog rasporeda na radna mjesta u skladu s propisima o unutarnjem ustrojstvu i unutarnjem redu državnog tijela usklađenim s odredbama ovoga Zakona.

(2) Državnim službenicima i namještenicima koji su navršili 65 godina života i najmanje 15 godina mirovinskog staža do dana stupanja na snagu ovoga Zakona, prestaje služba odnosno radni odnos osmoga dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 98.

(1) Čelnici državnih tijela donijet će pravilnike o unutarnjem redu sukladno odredbama ovoga Zakona najkasnije u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu uredbe iz članka 39. ovoga Zakona.

(2) Čelnici državnih tijela donijet će rješenja o rasporedu državnih službenika i sklopiti ugovore o radu s namještenicima u roku od 3 mjeseca od dana stupanja na snagu pravilnika iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Državni službenici zatečeni na obavljanju poslova namještenika iz članka 3. ovoga Zakona koji odbiju sklapanje ugovora o radu, stavit će se na raspolaganje Vladi.

Članak 99.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u „Narodnim novinama“.

O B R A Z L O Ž E N J E

Uz članak 1.

Ovim člankom ispravlja se očita pogreška u članku 1. Zakona o državnim službenicima, jer je u važećoj odredbi navedeno: „Ovim se Zakonom uređuje ravnopravni odnos između državnih službenika i države kao poslodavca...“. Stoga se termin „ravnopravnog odnosa“ zamjenjujemo terminom „radnopravni odnos“.

Uz članak 2.

Kod nabiranja državnih tijela u kojima rade državni službenici i namještenici na koje se primjenjuje Zakon, dodaju se i stručne službe pravobranitelja za osobe s invaliditetom i povjerenika za informiranje, koja su ustrojene nakon stupanja na snagu Zakona o državnim službenicima te stoga do sada nisu bile izriječkom navedene u Zakonu.

Uz članak 3.

Predlaže se izmijeniti definiciju pojma „namještenik“ na način da su namještenici osobe koje u državnim tijelima obavljaju administrativne, računovodstvene, pomoćno-tehničke i ostale poslove čije je obavljanje potrebno radi pravodobnog i kvalitetnog obavljanja poslova iz djelokruga državnih tijela.

Uz članak 4.

U članku 10. stavku 3. briše se riječ: „posebnim“ (zakonom) jer se plaće državnih službenika uređuju predloženim zakonom.

Uz članak 5.

Mijenja se naslov iznad članka 11. i briše stavak 3. Zakona o državnim službenicima, radi usklađivanja toga članka s člankom 90. Zakona. Naime, u članku 11. utvrđuje se pravo na napredovanje, iako je iz kasnijih odredaba Zakona jasno da se ne radi o pravu, nego mogućnosti napredovanja (u članku 90. Zakona navedeno je: „Državni službenik može napredovati...“).

Uz članak 6.

U članku 14.a stavak 4. briše se. Radi se o odredbi kojom je propisano da zlouporaba obveze državnog službenika na prijavljivanje opravdane sumnje na korupciju predstavlja tešku povredu službene dužnosti.

Navedena odredba je u praksi izazivala nedoumice što se može podvesti pod zlouporabu obveze državnog službenika na prijavljivanje opravdane sumnje na korupciju te se postavilo pitanje da li takva odredba sputava zviždače u prijavi opravdane sumnje u korupciju, jer u slučaju da korupcija, koju su prijavili, ne bude dokazana, postoji mogućnost da se zviždačima utvrdi odgovornost za tešku povredu službene dužnosti.

Uz članak 7.

Usklađuju se odredbe članka 21. Zakona s propisima o tajnosti podataka.

Uz članak 8.

Popravlja se izričaj odredbe članka 22. stavka 2., jer se ne radi o dužnosti državnih tijela da se trajno brinu o stručnom usavršavanju državnih službenika, odnosno pravu službenika na stručno usavršavanje, na što su se pozivali službenici kojima nije bilo odobreno stručno usavršavanje. Državna tijela brinu o stručnom osposobljavanju, što ima drugo značenje i ne podrazumijeva pravo službenika na stručno usavršavanje.

Uz članak 9.

Zbog potreba državne službe, za državne službenike i namještenike predlaže se utvrditi posebne odredbe o prekovremenom radu umjesto primjene općih propisa o radu.

U praksi se pokazalo da se na brojnim radnim mjestima, s postojećim državnim službenicima i namještenicima (bez novog zapošljavanja), ne može osigurati kontinuirano, pravovremeno i kvalitetno obavljanje poslova bez prekovremenog rada u trajanju dužem od ograničenja u članku 45. Zakona o radu (do osam sati tjedno, do 180 sati godišnje). Kao primjer navode se radna mjesta policijskih službenika za vrijeme osiguranja određenih događaja.

Stoga se predlaže da državni službenik i namještenik može raditi prekovremeno do 60 sati mjesečno, bez ograničenja na godišnjoj razini. Trudnica, roditelj s djetetom do tri godine života ili samohrani roditelj s djetetom do šest godina života, mogu raditi prekovremeno samo ako dostave pisanu izjavu o pristanku na takav rad, osim u slučaju više sile. Zabranjen je prekovremeni rad maloljetnika.

Uz članak 10.

Sadašnja odredba članka 31. Zakona (Zabrana postupanja izvan ovlasti), zamjenjuje se odredbom o određenju pojma sukoba interesa, radi lakšeg razumijevanja odredbi o sukobu interesa i njihove pravilne primjene. Utvrđuje se da u obavljanju državne službe državni službenici ne smiju svoj privatni interes stavljati iznad javnog interesa.

Sukob interesa postoji kada su privatni interesi državnog službenika u suprotnosti s javnim interesom, a posebice kada privatni interes državnog službenika utječe ili može utjecati na njegovu nepristranost u obavljanju državne službe.

Uz članak 11.

S obzirom da se važeći članak 32. Zakona odnosi na zabranu otvaranja obrta ili osnivanja trgovačkog društva ili druge pravne osobe od strane državnog službenika, u praksi se pojavila dvojba i pitanje što poduzeti u slučaju kada osoba kod prijma u državnu službu ima otvoren obrt ili ima osnovano trgovačko društvo ili drugu pravnu osobu, jer lingvističkim tumačenjem navedene odredbe isto nije pokriveno.

Stoga se predlaže da osobe koje imaju otvoren obrt ili zajednički obrt dužne u roku od 60 dana od početka rada u državnoj službi odjaviti obrt, odnosno istupiti iz zajedničkog obrta. Osoba koja ima osnovano trgovačko društvo ili drugu pravnu osobu u području djelatnosti koje je povezano s poslovima iz djelokruga tijela, dužan je u roku od 60 dana od dana početka rada prenijeti svoja upravljačka prava na drugu osobu u skladu sa zakonom kojim se uređuje sprječavanje sukoba interesa.

Uz članak 12.

Proširuje se krug tzv. povezanih osoba s državnim službenikom, u odnosu na koje državni službenik ne smije sudjelovati u odlučivanju. Uz bračnog ili izvanbračnog druga, dijete i roditelja, dodaje se i srodnik po krvi u uspravnoj liniji i pobočnoj liniji do drugog stupnja (brat, sestra, baka, djed, unuk) te posvojitelj i posvojenik.

Uz članak 13.

S obzirom da su prestali važiti članci 140. i 141. Zakona o državnim službenicima temeljem Zakona o Registru zaposlenih u javnom sektoru („Narodne novine“ broj 34/2011), koji je stupio na snagu 31. ožujka 2011. godine, usklađuju se s tim odredbe o poslovima jedinice za ljudske potencijale opisani u članku 39. Zakona.

Uz članak 14.

Do sada je popunjavanje radnih mjesta bilo uvjetovano donošenjem plana prijama u službu, neovisno o načinu popunjavanja radnog mjesta, pa tako i u slučaju popunjavanja radnog mjesta iz reda državnih službenika (putem internog oglasa, rasporedom, napredovanjem), što se pokazalo nepotrebnim. Planiranje je potrebno kod novog zapošljavanja, ali ne i kod popunjavanja radnog mjesta postojećim državnim službenicima. Stoga se predlaže brisati dio odredbe članka 40. stavka 1. kojim je propisano da se radna mjesta mogu popunjavati samo prema usvojenom planu prijma u službu. Navedena obveza poštivanja plana prijma u službu odnosi se samo na novo zapošljavanje.

U članku 40. stavku 2. utvrđuje se sadržaj pravilnika o unutarnjem redu u skladu s novim konceptom klasifikacije radnih mjesta.

U pravilniku o unutarnjem redu utvrdit će se i poslovi na kojima službenici podliježu periodičnoj promjeni mjesta rada sukladno posebnim propisima.

Kod navođenja državnih tijela dodaje se i stručna služba pravobranitelja za osobe s invaliditetom i povjerenika za informiranje.

Uz članak 15.

Mijenjaju se odredbe o donošenju plana prijma u državnu službu. Do sada je plan prijma u državnu službu (kratkoročni, srednjoročni i dugoročni) za tijela državne uprave, stručne službe i urede Vlade donosilo središnje tijelo državne uprave nadležno za službeničke odnose (Ministarstvo uprave), na prijedlog tih tijela i uz prethodnu suglasnost Ministarstva financija.

U praksi su se često pojavljivali problemi kod donošenja kratkoročnog plana (za kalendarsku godinu), vezani uz usklađivanje podataka između Ministarstva uprave, Ministarstva financija i pojedinih tijela državne uprave, osobito podataka vezanih uz potrebe za novim zapošljavanjem i mogućnosti državnog proračuna. Stoga su postupci donošenja plana u pravilu bili dugotrajni (trajali i po nekoliko mjeseci), a posljedice dugotrajnih postupaka snosila su sva tijela državne uprave, pa i ona kod kojih nije bilo ništa sporno tj. nisu mogli provoditi javne natječaje sve dok plan prijma ne bude donesen i objavljen u skladu sa Zakonom.

Predlaže se da se planovi donose za razdoblje od tri godine (srednjoročni plan) i za kalendarsku godinu (kratkoročni plan). Srednjoročni plan za tijela državne uprave, stručne službe i urede Vlade donosi središnje tijelo državne uprave nadležno za službeničke odnose, uz prethodnu suglasnost Ministarstva financija. Na temelju srednjoročnog plana čelnici tijela donose kratkoročni plan zapošljavanja, vodeći računa o potrebama tijela i raspoloživim financijskim sredstvima.

Uz članak 16.

Radi smanjenja troškova objave plana prijma u državnu službu, predlaže se da se planovi objavljuju samo na internetskoj stranici središnjeg tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose i internetskim stranicama državnog tijela na koje se plan odnosi.

Prema važećoj odredbi plan prijma u državnu službu objavljuje se u „Narodnim novinama“, najmanje jednom dnevnom listu koji se prodaje na cijelom području Republike Hrvatske i na web-stranici središnjeg tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose.

Ocjenjuju se da nema potrebe za objavom u „Narodnim novinama“ i dnevnom listu, jer se dostupnost ove javne službe osigurava objavom javnog natječaja za prijam u službu u „Narodnim novinama“.

Uz članak 17.

Brišu se odredbe o postupku prije raspisivanja javnog natječaja, u kojem su državna tijela prije raspisivanja javnog natječaja, odnosno internog oglasa, dužna kod Ministarstva uprave provjeriti ima li na raspolaganju Vladi službenika koji ispunjavaju uvjete za raspored na radno mjesto koje treba popuniti. Ukoliko na raspolaganju Vladi ima državnih službenika koji ispunjavaju uvjete za raspored na radno mjesto koje treba popuniti, državno tijelo dužno ih je pozvati na testiranje i intervju, radi provjere njihovih kompetencija (znanja, vještina i sposobnosti), pri čemu se odgovarajuće primjenjuju propisi kojima je uređen postupak javnog natječaja u državnoj službi. Tek ako nijedan službenik s raspolaganja Vladi nije postigao zadovoljavajuće rezultate na provedenom testiranju i intervjuu, državno tijelo može raspisati javni natječaj odnosno interni oglas.

Navedene odredbe se brišu, jer su u praksi dovele do velikog administrativnog posla i velikih troškova te dugotrajnosti postupka popunjavanja radnog mjesta, jer se usporavao postupak raspisivanja javnog natječaja. S druge strane, institut provjere kompetencija službenika na raspolaganju nije ostvario svoju svrhu, jer je bilo svega nekoliko slučajeva rasporeda službenika s raspolaganja na radna mjesta u drugim državnim tijelima prije raspisivanja javnog natječaja.

S druge strane, nema zapreka da se kroz suradnju državnih tijela višak službenika jednog državnog tijela rasporedi u drugim tijelima. U tom smislu postoje pozitivna iskustva u rasporedu carinika kojima su radna mjesta ukinuta nakon ulaska Republike Hrvatske u Europsku uniju.

Uz članak 18.

Brišu se odredbe Zakona kojima je uređen postupak donošenja rješenja državnom službeniku koji je izabran u postupku javnog natječaja za prijam u državnu službu.

Specifičnost donošenja rješenja o izboru državnog službenika (koji je kandidat u javnom natječaju), umjesto donošenja rješenja o prijmu u državnu službu (kada se izabere neki drugi kandidat u javnom natječaju) temelji se na činjenici da državni službenik koji je kandidat u javnom natječaju ne treba biti primljen u državnu službu, jer već jeste u državnoj službi. Međutim, mogućnost njegovog rasporeda u drugo državno tijelo uvjetovana je suglasnošću čelnika tijela u kojem je službenik u službi i dodatno komplicira postupak javnog natječaja, a postavilo se i pitanje kako riješiti slučaj ukoliko čelnik tijela odbije dati suglasnost službenika za premještanje u drugo državno tijelo, a službenik se javio na natječaj u drugo tijelo i želi otići. S druge strane, postavlja se i pitanje pravne zaštite ostalih kandidata prijavljenih na javni natječaj.

Stoga se predlaže brisanje navedenih odredbi te će se tako i na državne službenike u postupku javnog natječaja primjenjivati iste odredbe kao i na ostale kandidate u javnom natječaju. Službenik koji se javio na javni natječaj u drugom državnom tijelu i bude izabran, svoj status u dotadašnjem državnom tijelu može riješiti putem instituta prestanka državne službe u tom tijelu (sporazumno ili otkazom).

Uz članak 19.

Radi se o terminološkom usklađivanju s posebnim propisima o obrazovanju.

Uz članak 20.

U važećem Zakonu propisane su vrste kaznenih djela koje predstavljaju zapreku za prijam u državnu službu. U međuvremenu su promijenjeni nazivi pojedinih grupa kaznenih djela te je potrebno Zakon o državnim službenicima uskladiti s važećim Kaznenim zakonom.

Čini se praktičnijim rješenjem, umjesto taksativnog navođenja naziva grupa kaznenih djela, propisati da u državnu službu ne mogu biti primljene osobe koje su osuđene za kazneno djelo za koje je predviđena kazna zatvora u trajanju od najmanje šest mjeseci, osim ako je nastupila rehabilitacija prema posebnom zakonu. Briše se odredba prema kojoj u službu ne mogu biti primljene osobe protiv kojih se vodi kazneni postupak, s obzirom na Ustavom propisanu presumpciju nevinosti.

Pored toga, predlaže se brisanje zapreke za prijam u službu za osobu kojoj je državna služba prestala jer nije zadovoljila na probnom radu (u razdoblju od četiri godine od prestanka državne službe), jer za takvu zapreku nema opravdanog razloga (radi se o drugom radnom mjestu i drugom radnom odnosu).

Uz članak 21.

Uvodi se pojam kompetencija, u skladu s izmjenama odredaba Zakona o klasifikaciji radnih mjesta.

Uz članak 22.

Briše se obveza imenovanja predstavnika Ministarstva uprave u svim komisijama za provedbu javnog natječaja i internog oglasa u državnoj službi. Institut predstavnika Ministarstva uprave nije ostvario svoju svrhu, jer iako predstavnik može upozoriti na potrebu zakonitog postupanja i ukazati na određene nezakonitosti u postupku javnog natječaja, on je tek jedan član Komisije, čiji glas u većini slučajeva ne utječe na donošenje odluke (može biti

nadglasan). S druge strane, imenovanje predstavnika Ministarstva uprave vezano je uz odgovarajuću proceduru i troškove, koji se ne mogu ne opravdati ulogom ovoga instituta.

Uz članak 23.

S obzirom na izmjenu naziva tijela koje odlučuje o žalbama državnih službenika, terminološki se usklađuje odredba članka 52. stavka 3. Zakona.

Uz članak 24.

Precizira se odredba o prijamu u službu vježbenika i njegovom osposobljavanju za samostalni rad. Državni službenik primljen redovitim postupkom (vježbenik) za vrijeme probnoga rada osposobljava se za samostalni rad, pri čemu sudjeluje u posebnom programu osposobljavanja za obavljanje poslova određenoga radnog mjesta. Vježbenik se za vrijeme osposobljavanja upućuje na rad u različite ustrojstvene jedinice istog državnog tijela, a može se uputiti na rad i u drugo državno tijelo. Rad vježbenika prati mentor.

Uz članke 25. – 29.

Mijenjaju se odredbe o dosadašnjem državnom stručnom ispitu, koji se želi modernizirati i postaviti na drugačije osnove. Mijenja se naziv ispita (državni ispit).

Prema važećem Zakonu o državnim službenicima, državni službenik mora imati položen državni stručni ispit i to je poseban uvjet za raspored na radno mjesto. Državni stručni ispit polaže se u roku 6 mjeseci od isteka probnoga rada. U posebnim propisima se često navodi uvjet položenog državnog stručnog ispita za određene poslove (najčešće određene inspekcijske poslove). U provedbenim propisima se državni stručni ispit razlikuje po vrstama obrazovanja (za srednju, višu i visoku stručnu spremu).

U članku 8. Uredbe o načinima i uvjetima napredovanja državnih službenika („Narodne novine“, broj 77/2007 i 142/2011) propisana je mogućnost izvanrednog napredovanja nižeg državnog službenika koji tijekom državne službe stekne viši stupanj obrazovanja. Taj službenik može napredovati na radno mjesto za koje je kao uvjet propisan stupanj obrazovanja koji je naknadno stekao, bez obveze probnog rada. Međutim, dužan je stručno se osposobljavati za obavljanje poslova radnog mjesta na koje je raspoređen napredovanjem u vremenu od 3 mjeseca od dana rasporeda te položiti državni stručni ispit za obavljanje poslova radnog mjesta na koje je u postupku napredovanja raspoređen u daljnjem roku od 6 mjeseci od isteka stručnog osposobljavanja. Državni službenik koji ne položi državni stručni ispit rasporedit će se na radno mjesto na kojemu je bio raspoređen prije napredovanja.

S obzirom da navedeni propisi nisu međusobno usklađeni, a Zakonom o državnim službenicima je propisana obveza polaganja državnog stručnog ispita samo nakon isteka probnoga rada (u roku u roku 6 mjeseci od isteka probnoga rada), u praksi se pojavljuju problemi vezani uz različito tumačenje odredbi o obvezi polaganja ispita od strane Ministarstva uprave, Odbora za državnu službu i nadležnih upravnih sudova.

Stoga se predlaže Zakonom precizirati da službenik mora imati položen državni ispit. Službenik koji nema položen državni ispit dužan je ispit položiti najkasnije u roku od šest mjeseci od dana rasporeda na radno mjesto. Službenik primljen u državnu službu na određeno vrijeme u trajanju dužem od jedne godine, dužan je položiti državni ispit, a ako je primljen na određeno vrijeme u trajanju kraćem od jedne godine može (ali ne mora) polagati državni ispit.

Državni ispit se polaže neovisno o stupnju obrazovanja službenika (nema razina ispita).

Predlaže se brisanje članka 57. Zakona, jer se ispit više ne bi sastojao iz općeg i posebnog dijela. Do sada je opći dio ispita bio zajednički za sve državne službenike, a posebni dio odnosio se na upravno područje u kojem je službenik zaposlen.

Pitanje snošenja troškova je pojednostavljeno. Troškove prvog polaganja državnoga stručnog ispita snosi tijelo koje službenika uputi na polaganje, a troškove drugog polaganja ispita snosi službenik koji polaže ispit (nema odredbi o plaćanju troškova polaganja popravaka).

Ako je posebnim propisom kao uvjet za obavljanje poslova radnog mjesta propisan posebni stručni ispit ili ovlaštenje za obavljanje određenih poslova (licenca ili certifikat), državni službenik dužan je položiti državni ispit i stručni ispit sukladno posebnom propisu odnosno imati ovlaštenje za obavljanje određenih poslova. Službenik je dužan položiti stručni ispit odnosno steći licencu ili certifikat u roku koji je određen posebnim propisom, a ako taj rok nije propisan, najkasnije u roku godine dana od dana početka rada na radnom mjestu.

Uz članak 30.

Produžuje se vrijeme trajanja službe na određeno vrijeme zbog privremenog povećanja opsega posla na dvije godine.

Uz članak 31.

Radi se o terminološkom usklađivanju odredaba, s obzirom na novi naziv državnog ispita.

Uz članak 32.

Odlučivanje o rasporedu na radno mjesto te drugim pravima, obvezama i odgovornosti državnih službenika, kao i prestanku državne službe upravna je stvar.

Dakle, proširena je, u odnosu na važeći Zakon, ovlast čelnika za odlučivanje o pitanjima iz službeničkih odnosa, jer odlučuje i o odgovornosti službenika za teške povrede službene dužnosti, o kojima su do sada odlučivali službenički sudovi.

Predlaže se da odlučivanje o pravima državnih službenika iz kolektivnog ugovora nije upravna stvar, već se na ostvarivanje tih prava odgovarajuće primjenjuju opći propisi o radu.

Na dalje, prema članku 63. stavku 3. važećeg Zakona, izvršna rješenja o prijmu u državnu službu, rasporedu na radno mjesto, premještanju, stavljanju na raspolaganje i prestanku državne službe dostavljaju se središnjem tijelu državne uprave nadležnom za službeničke odnose. Radi se o dostavi iznimno velikog broja rješenja, povezanoj s velikim troškovima i potrebnim dodatnim prostorom za odlaganje rješenja, a postavlja se i pitanje svrhe dostave rješenja, jer Ministarstvo uprave nema kapacitete za njihovo razvrstavanje i pregled. Stoga se predlaže brisanje odredbe o obvezi dostave Ministarstvu uprave rješenja iz službeničkih odnosa.

Uz članak 33.

Prema važećem Zakonu protiv rješenja o prijmu u službu, rasporedu na radno mjesto te drugim pravima i obvezama službenika kao i o prestanku državne službe može se izjaviti

žalba Odboru za državnu službu u roku od 15 dana od dana dostave rješenja. Zbog toga je pred Odborom za državnu službu pokrenuto iznimno mnogo postupaka, što s obzirom na kapacitete Odbora za državnu službu dodatno povlači za sobom sporost u rješavanju i dugotrajnost postupaka odlučivanja o pitanjima iz službeničkih odnosa.

Pored toga, u postupku odlučivanja o navedenim pitanjima, uključujući odlučivanje o svim pravima i obvezama državnih službenika (pa tako i o pravima iz Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike), primjenjuju se odredbe Zakona o općem upravnom postupku. Pravne posljedice donošenja rješenja nastupaju tek s danom izvršnosti rješenja.

Državnim službenicima osigurana je zaštita prava kroz dva stupnja u upravnom postupku (čelnik tijela i Odbor za državnu službu) i dva stupnja u upravnom sporu (upravni sudovi i Visoki upravni sud), što dovodi do dugotrajnih postupaka, uključujući postupke zapošljavanja, prestanka državne službe, premještaja državnih službenika, stavljanja na raspolaganje i sl.

Također, o odgovornosti državnih službenika za teške povrede službene dužnosti i izricanju kazne ne odlučuju čelnici državnih tijela nego službenički sudovi u upravnom postupku. Državnim službenicima omogućava se zaštita kroz dva stupnja u upravnom postupku (službenički sud i Viši službenički sud) i dva stupnja u upravnom sporu (upravni sudovi i Visoki upravni sud), što također dovodi do dugotrajnih postupaka, a često i obustave postupka zbog nastupanja zastare vođenja postupka.

Zbog toga se predlažu nove odredbe članka 64. Zakona, prema kojima se može izjaviti žalba Povjerenstvu za žalbe u državnoj službi samo protiv rješenja o prijmu u državnu službu, rasporedu na radno mjesto, stavljanju na raspolaganje, udaljenju iz državne službe i prestanku državne službe (najvažnija statusna rješenja državnih službenika). Protiv ostalih rješenja o pravima, obvezama i odgovornosti državnih službenika žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.

Očekuje se da će na taj način doći do smanjenja broja sporova i veće učinkovitosti u ovom području, jer će većina rješenja postati izvršna danom dostave službeniku.

Uz članke 34. – 36.

Prema važećem Zakonu članovi Odbora imenuju se iz reda državnih službenika putem internog oglasa, na mandat od pet godina. Predlaže se primjereniji naziv tijela koje je nadležno za odlučivanje o žalbama u Povjerenstvo za žalbe u državnoj službi. Radi proširenja kruga osoba koje se mogu natjecati za imenovanje članova Povjerenstva i jačanja profesionalnosti predlaže se imenovanje članova Povjerenstva putem javnog natječaja, na neodređeno vrijeme. Sadašnji članovi Odbora nastavljaju s radom do imenovanja članova Povjerenstva. Ako ne budu imenovani članovima Povjerenstva na temelju javnog natječaja sukladno ovom Zakonu, imaju pravo povratka u državno tijelo u kojem su bili u službi prije imenovanja u Odbor (v. prijelazne odredbe).

Predsjednika Povjerenstva imenuje Vlada iz reda članova Odbora na vrijeme od pet godina.

Predsjednika i članove Povjerenstva Vlada može razriješiti na njihov osobni zahtjev ili zbog njihovog nezakonitog, nesavjesnog ili nemarnog rada. Razriješenom članu prestaje državna služba danom izvršnosti rješenja o razrješenju.

Vlada uredbom pobliže propisuje broj članova, ustrojstvo i način rada Povjerenstva za žalbe u državnoj službi.

Uz članak 37.

Preciznije se opisuju standardna mjerila za klasifikaciju radnih mjesta.

Uz članak 38.

Radi se o terminološkom usklađivanju s propisima o obrazovanju te se riječi: „propisan isti stupanj obrazovanja“ zamjenjuju se riječima: „propisana ista razina obrazovanja“.

Uz članak 39.

Važeća klasifikacija radnih mjesta utemeljena je isključivo na razini obrazovanja službenika, te ne omogućava napredovanje i karijerni razvoj službenika. Kod napredovanja se u većini slučajeva pojavljuje potreba izmjena pravilnika o unutarnjem redu državnog tijela, radi utvrđivanja konkretnog radnog mjesta na koje se u postupku napredovanja može rasporediti i za koje ispunjava uvjete.

Radna mjesta klasificiraju se prema standardnim mjerilima za sva državna tijela, a to su: potrebna stručnost, složenost poslova, samostalnost u radu, stupanj odgovornosti i utjecaj na donošenje odluka, te stupanj suradnje s drugim institucijama i komunikacije sa strankama.

Temeljem standardnih mjerila predlaže se klasificirati radna mjesta u četiri kategorije (uključujući i radna mjesta rukovodećih državnih službenika). U kategorijama radnih mjesta Zakonom se utvrđuju potkategorije radnih mjesta, a uredbom Vlade mogu se utvrditi i razine potkategorija.

Opisi standardnih mjerila za potkategorije radnih mjesta, razine potkategorija radnih mjesta i njihovi opisi te način utvrđivanja naziva i opisa poslova radnih mjesta u pravilnicima o unutarnjem redu uređuju se uredbom Vlade.

a) Kategorija radnih mjesta rukovodećih državnih službenika:

U kategoriji radnih mjesta rukovodećih državnih službenika su radna mjesta koja uključuju ovlaštenja i odgovornosti za upravljanje državnim tijelom ili unutarnjom ustrojstvenom jedinicom državnog tijela, a klasificiraju se u sljedeće potkategorije:

1. glavni rukovoditelj
2. viši rukovoditelj
3. rukovoditelj

Na radno mjesto u potkategoriji glavnog rukovoditelja može biti raspoređen državni službenik koji ispunjava uvjete za glavnog savjetnika. Na radno mjesto u potkategoriji višeg rukovoditelja može biti raspoređen državni službenik koji ispunjava uvjete za specijalista.

Na radno mjesto u potkategoriji rukovoditelja može biti raspoređen državni službenik koji ispunjava uvjete za višeg savjetnika.

b) Radna mjesta I. kategorije

Radna mjesta I. kategorije su radna mjesta koja uključuju obavljanje izvršnih poslova za koje je potreban završeni sveučilišni diplomski studij ili specijalistički diplomski stručni studij, posebna specijalistička znanja i druge kompetencije propisane uredbom Vlade i pravilnikom o unutarnjem redu, a klasificiraju se u sljedeće potkategorije:

1. glavni savjetnik
2. specijalist
3. viši savjetnik
4. savjetnik

Unutar potkategorija glavnog savjetnika i specijalista ne mogu se utvrditi razine radnih mjesta.

c) Radna mjesta II. kategorije

Radna mjesta II. kategorije su radna mjesta koja uključuju obavljanje jednostavnijih upravnih i stručnih poslova čije su zadaće jasno definirane i koji se obavljaju u okviru općih smjernica i uz redovni nadzor nadređenog službenika i za koje je potreban završeni kratki stručni studij, odnosno preddiplomski sveučilišni studij ili preddiplomski stručni studij i kompetencije propisane uredbom Vlade i pravilnikom o unutarnjem redu, a klasificiraju se u sljedeće potkategorije:

1. viši suradnik
2. suradnik

d) Radna mjesta III. kategorije

Radna mjesta III. kategorije su radna mjesta koja uključuju izvršavanje pretežno standardiziranih upravnih, administrativnih, tehničkih i drugih poslova za koje je potrebno završeno srednjoškolsko obrazovanje i to: gimnazijsko obrazovanje i četverogodišnje ili petogodišnje strukovno obrazovanje, a klasificiraju se u sljedeće potkategorije:

1. viši referent
2. referent.

Uz članak 40.

S obzirom da u važećem Zakonu nema općenite odredbe o rasporedu državnih službenika, dodaje se odredba prema kojoj se državni službenici raspoređuju na radna mjesta utvrđena pravilnikom o unutarnjem redu za koja ispunjavaju uvjete.

Uz članak 41.

Ovim se člankom žele stvoriti pretpostavke za veću mobilnost državnih službenika, koja je važan preduvjet učinkovite i dobro organizirane državne uprave. Predlažu se fleksibilnije mogućnosti premještanja državnog službenika iz jednog u drugo državno tijelo, jer su uvjeti za premještanje unutar istog državnog tijela ili u drugo državno tijelo prema važećim propisima prilično kruti te ograničavaju mogućnosti čelnika tijela za premještanje pojedinih službenika na drugo radno mjesto iako za tim postoji potreba službe.

Prema članku 76. Zakona o državnim službenicima, državni službenik može po potrebi službe biti premješten na drugo radno mjesto u istom ili drugom državnom tijelu, u istom ili drugom mjestu rada, ali samo na radno mjesto, za koje je propisan isti stupanj obrazovanja i potrebno radno iskustvo u jednakom trajanju. Prema tome, navedeni uvjeti za premještaj službenika odnose se na premještaj službenika na drugo radno mjesto u istom ili drugom državnom tijelu. U slučajevima kada je bilo potrebno službenika premjestiti po potrebi službe, a nisu bili ispunjeni traženi uvjeti ili nije bilo slobodnog radnog mjesta propisanog pravilnikom o unutarnjem redu, mijenjao se pravilnik o unutarnjem redu te službenik nakon toga raspoređivao na odgovarajuće radno mjesto. Navedeni uvjeti za premještaj i obveza valjanog obrazloženja potreba službe u rješenju o premješčaju uzrokovali su brojne žalbene postupke pred Odborom za državnu službu i kočili čelnike tijela u nastojanjima za boljom organizacijom rada, jer se pažnja više posvećivala formalnim pretpostavkama i utvrđenju jesu li potreba službe i uvjeti za premještaj dostatno obrazloženi, a marginalizirana je stvarna potreba službe za obavljanjem određenih poslova.

Predlaže se da se u slučaju postavljenja službenika na drugo radno mjesto unutar istog državnog tijela ne primjenjuju odredbe o premješčaju, nego odredbe o rasporedu službenika. Za raspored službenika odlučno je da službenik ispunjava uvjete propisane pravilnikom o unutarnjem redu, dok su kod premještaja, uz navedene uvjete, propisani i dodatni uvjeti radi zaštite prava odnosno stečenog statusa službenika, koji ograničavaju čelnika tijela u donošenju odluka kojima želi osigurati bolju organizaciju rada državnog tijela i preraspodjelu poslova između postojećih službenika.

Odredbe o premješčaju predlažu se pak za slučaj kada se državni službenik po potrebi službe premješta u drugo državno tijelo. Pored toga što službenik mora ispunjavati uvjete za radno mjesto u drugom državnom tijelu na koje se premješta, a dodatni je uvjet da se radi o radnom mjestu unutar iste potkategorije. Time je službeniku osigurano zadržavanje odgovarajućeg statusa i plaće, jer iako se premješta u drugo državno tijelo po potrebi službe, mora biti zaštićen od eventualnog šikaniranja.

Uz članak 42.

U članku 76.a važećeg Zakona propisano je da u slučaju kada to zahtijevaju potrebe službe, službenik tijela lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno službenik iz javne službe iznimno može biti premješten na radno mjesto u državnu službu pod uvjetima iz članka 76. toga Zakona. Također državni službenik može biti premješten u tijelo lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno javnu službu pod uvjetima utvrđenim u stavku 1. istoga članka.

Imajući u vidu da se ovim Prijedlogom zakona kod premještaja državnih službenika (članak 76. Zakona) predviđa uvjet da se radi o radnom mjestu unutar iste potkategorije, što se ne može primijeniti na tijela lokalne i područne (regionalne) samouprave i javne službe, jer oni nemaju takvu klasifikaciju radnih mjesta, predlaže se iz odredbi članka 76.a Zakona brisati pozivanje na uvjete za premještaj iz članka 76. Zakona.

Radi zaštite prava službenika koji se premješta iz tijela lokalne i područne (regionalne) samouprave ili javne službe u državno tijelo ili obrnuto, kao uvjet za takav premještaj (kod kojeg dolazi do promjene statusa službenika – dotadašnji lokalni ili javni službenik postaje državni službenik ili obrnuto) propisuje se prethodna suglasnost službenika koji se premješta.

Uz članak 43.

U članku 77. stavku 1. Zakona uočeno je pogrešno navođenje termina „radno mjesto“ („Državnom službeniku koji se premješta u drugo radno mjesto koje je udaljeno...“). Zbog različitog značenja riječi „radno mjesto“ (propisano pravilnikom o unutarnjem redu) i „mjesto rada“ (naselje u kojem službenik stalno radi), potrebno je terminološki popraviti izričaj u članku 77. stavku 1. Zakona, odnosno riječi: „radno mjesto“ zamijeniti riječima: „mjesto rada“.

Uz članak 44.

Predlaže se brisanje članka 78. Zakona s obzirom da je pitanje premještaja riješeno drugim odredbama Zakona.

Uz članak 45.

Prema odredbama članka 79. Zakona službenika se može na njegov zahtjev premjestiti na drugo radno mjesto samo ako je popunjavanje tog radnog mjesta predviđeno planom. Ako popunjavanje radnog mjesta nije predviđeno planom, službenika se može premjestiti zbog:

- a) zdravstvenih razloga, na temelju liječničkog mišljenja o potrebi promjene radnog mjesta,
- b) obiteljskih razloga.

Predlaže se izmijeniti navedeni članak i omogućiti premještaj službenika na njegov zahtjev i ako popunjavanje radnog mjesta nije predviđeno planom.

Uz članak 46.

Predlaže se brisanje odredbe prema kojoj žalba protiv rješenja o premještaju ne odgađa izvršenje s obzirom da protiv rješenja o premještaju ne može se izjaviti žalba ali se može pokrenuti upravni spor.

Uz članak 47.

Predlaže se brisanje članka 80.b Zakona (upućivanje službenika na rad u drugo državno tijelo), jer se te odredbe nisu uopće primjenjivale u praksi te se ocjenjuje da nisu potrebne. Navedena pitanja mogu se riješiti putem privremenog premještaja u drugo državno tijelo, što se čini pravilnijim, jer se o premještaju donosi rješenje i uređena su sva bitna pitanja vezana uz status privremeno premještenog službenika. Kod upućivanja na rad u drugo državno tijelo nije se donosilo rješenje i bilo je nejasno kakav je status državnog službenika za vrijeme upućivanja na rad u drugo državno tijelo, kako dokazuje vrijeme rada u drugom državnom tijelu, tko vodi evidenciju o njegovom radu, priprema podatke za obračun plaće i dr.

Uz članak 48.

Odredbom članka 81. uređeno je upućivanje državnih službenika na rad izvan državne službe, odnosno u upravna tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, pravne osobe s javnim ovlastima u Republici Hrvatskoj, međunarodne organizacije ili međunarodne projekte.

Predlaže se isključiti upućivanje državnih službenika na rad u međunarodne organizacije ili međunarodne projekte iz navedene odredbe, s obzirom da se predlažu posebne odredbe kojima će se urediti pitanja upućivanja državnih službenika na rad u međunarodne organizacije, međunarodne projekte i institucije Europske unije.

Odredba članka 81. primjenjivala bi se samo na slučajeve upućivanja državnih službenika na rad u Republici Hrvatskoj (u upravna tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, pravne osobe s javnim ovlastima).

Uz članak 49.

Predlaže se novi članak Zakona kojim bi se utvrdila pravna osnova za *secondment* državnih službenika, odnosno delegiranje nacionalnih stručnjaka u institucije Europske unije i rješavanje njihovog statusa za to vrijeme, s obzirom da za navedeno u ovom trenutku nema pravne osnove u članku 81. Zakona.

Stoga se propisuje mogućnost upućivanja službenika koji imaju posebne vještine i stručno iskustvo na rad u međunarodne organizacije, institucije Europske unije ili na rad u međunarodnom projektu i pravo povratka na rad u državno tijelo.

O navedenom čelnik državnog tijela i državni službenik sklapaju ugovor kojim se uređuju prava i obveze državnog službenika. Predlaže se utvrditi da se ugovorom može utvrditi da državnom službeniku miruju prava i obveze iz državne službe. Naime, ako se delegira nacionalne stručnjake zaposlene u državnim tijelima u Europsku komisiju, ti državni službenici zadržavaju status u državi iz koje su upućeni na rad (imaju pravo na plaću, mirovinsko i zdravstveno osiguranje), sukladno Odluci Europske komisije od 12. studenoga 2008. godine o detaljnim pravilima za delegirane nacionalne stručnjake u Komisiji za nacionalnog stručnjaka i nacionalnog stručnjaka za profesionalni trening (SL L C(2008) 6866).

Vrijeme obavljanja poslova na koje je državni službenik upućen priznaje kao neprekidni rad u državnoj službi i kao stečeno radno iskustvo na odgovarajućim poslovima. Državni službenik može se vratiti na rad u državno tijelo prije isteka vremena na koje je upućen na rad.

Postupak i način upućivanja službenika na rad u međunarodne organizacije, institucije Europske unije ili na rad u međunarodnom projektu, trajanje rada i sadržaj ugovora uređuje Vlada uredbom.

Uz članke 50. – 56.

Vežano uz institut ocjenjivanja državnih službenika ima dosta prigovora, između ostalog, da je postupak ocjenjivanja kompliciran, spor, od nadređenih zahtijeva evidenciju svega učinjenog i propuštenog od strane službenika, da nije ostvario svoju svrhu motivacije za bolji i učinkovitiji rad i nagrađivanje uspješnih službenika, postupak ocjenjivanja povezan je s velikom troškovima donošenja rješenja o ocjeni i žalbenih postupaka, neusklađenosti u ocjenjivanju zbog različitih kriterija ocjenjivača u istom ili drugom državnom tijelu, što službenike dovodi u nejednak položaj, nedostatak jasnih, objektivnih i mjerljivih kriterija za ocjenjivanje i dr.

Predlaže se zadržavanje ocjenjivanja državnih službenika uz redefiniranje ocjena i pojednostavljenje postupka.

Državni službenici ocjenjuju se svake godine najkasnije do 28. veljače za prethodnu kalendarsku godinu. Predlaže se propisati iznimku od navedenog pravila i uvesti tzv. „izvanredno ocjenjivanje“, odnosno mogućnost ocjenjivanja državnog službenika za razdoblje od tri mjeseca. Ocjenjivanje bi se provodilo na prijedlog nadređenog službenika ako je rad,

poštivanje službene dužnosti i osobno ponašanje državnog službenika iznad ili ispod očekivanja.

Propisuju se četiri vrste ocjena, i to: „Izuzetan“ (iznad očekivanja), „Uspješan“ (u skladu s očekivanjima), „Djelomično zadovoljava“ (djelomično postignuta očekivanja) i „Ne zadovoljava“ (ispod očekivanja). Definicije ocjena, postupak ocjenjivanja, kriterije za ocjenjivanje i sadržaj obrasca o ocjenjivanju službenika propisuje Vlada uredbom.

S obzirom da će se postupak ocjenjivanja urediti uredbom Vlade, predlaže se brisanje odredbi Zakona o tom postupku. Protiv rješenja o ocjeni službenik nema pravo žalbe, ali može pokrenuti upravni spor (v. odredbe o donošenju rješenja, odnosno odlučivanju o pravima, obvezama i odgovornosti službenika).

Uz alternativu za članke 50. – 56.

Vežano uz institut ocjenjivanja državnih službenika ima dosta prigovora, između ostalog, da je postupak ocjenjivanja kompliciran, spor, od nadređenih zahtijeva evidenciju svega učinjenog i propuštenog od strane službenika, da nije ostvario svoju svrhu motivacije za bolji i učinkovitiji rad i nagrađivanje uspješnih službenika, postupak ocjenjivanja povezan je s velikom troškovima donošenja rješenja o ocjeni i žalbenih postupaka, neusklađenosti u ocjenjivanju zbog različitih kriterija ocjenjivača u istom ili drugom državnom tijelu, što službenike dovodi u nejednak položaj, nedostatak jasnih, objektivnih i mjerljivih kriterija za ocjenjivanje i dr. Zbog toga se umjesto izmjena i dopuna članak 50. – 56. alternativno predlaže ukidanje ocjenjivanja državnih službenika.

Uz članke 57. i 58.

Preciziraju se i poboljšavaju odredbe o napredovanju.

Državni službenik može napredovati na višu razinu radnog mjesta samo unutar iste potkategorije radnih mjesta ako ispunjava uvjete za raspored i ako je jedan puta ocijenjen ocjenom „Izuzetan“ ili tri puta uzastopno ocjenom „Uspješan“. Kod napredovanja državnih službenika uzima se u obzir posljednja dobivena ocjena, a ocjena koja je bila temelj za prethodno napredovanje ne može se uzeti u obzir za sljedeće napredovanje. O napredovanju na višu razinu radnog mjesta odlučuje se na obrazloženi prijedlog neposredno nadređenog državnog službenika i ako su osigurana financijska sredstva.

Prijedlogom zakona izmijenjen je članak 91. Zakona i umjesto odredaba o promicanju utvrđene su ocjene koje su temelj za napredovanje. Odredbe o promicanju su brisane jer se ovim Prijedlogom zakona predlaže urediti plaće državnih službenika i namještenika i ne predviđa se promicanje dobivanjem povišica plaće.

Uz alternativu za članke 57. i 58.

Kao alternativa izmjeni članaka 57. i 58. Zakona, predlaže se ukidanje napredovanja ako se ukine institut ocjenjivanja. U tom slučaju primjenjivat će se isključivo institut rasporeda na radno mjesto.

Uz članak 59.

U članku 95. stavku 3. Zakona propisano je da studijski dopust odobrava čelnik tijela uz prethodnu suglasnost središnjeg tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose na

program studijskog dopusta. Ocjenjuje se da bi bilo bolje i svrsishodnije da program studijskog dopusta ocjenjuje čelnik tijela (u postupku odobrenja studijskog dopusta) te se predlaže brisati dio odredbe prema kojoj se studijski dopust odobrava uz prethodnu suglasnost središnjeg tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose na program studijskog dopusta.

Uz članak 60.

Dodaje se nova teška povreda službene dužnosti: „18. postupanje protivno odredbama ovoga Zakona o sukobu interesa“, jer prema važećem Zakonu nema sankcije za postupanje službenika protivno zakonskim odredbama o sukobu interesa.

Uz članke 61. – 71.

Pojednostavljuje se i ubrzava postupak zbog povreda službene dužnosti.

O povredama službene dužnosti odlučuje čelnik tijela ili osoba koju on za to ovlasti, ako posebnim zakonom za službenike pojedinih državnih tijela nije drukčije određeno. Čelnik tijela može imenovati komisiju za vođenje postupka zbog povrede službene dužnosti (do donošenja rješenja), a najmanje jedan član komisije mora imati završen diplomski sveučilišni studij ili specijalistički diplomski stručni studij pravne struke. Za člana komisije ne može biti imenovana osoba koja je nadređena državnom službeniku. Postupak utvrđivanja odgovornosti za povrede službene dužnosti do donošenja rješenja nije upravni postupak u smislu Zakona o općem upravnom postupku. Prema tome, navedenim odredbama ukidaju se službenički sudovi, jer prestaje njihova nadležnost za odlučivanje o teškim povredama službene dužnosti.

Tijelo koje vodi postupak zbog povrede službene dužnosti dužno je, na zahtjev službenika protiv kojeg se vodi postupak, omogućiti sudjelovanje opunomoćenika službenika odnosno predstavnika sindikata čiji je član. Navedena odredba usklađena je sa Zakonom o općem upravnom postupku te se umjesto termina: „branitelj“ koristi termin: „opunomoćenik“.

Postupak zbog povrede službene dužnosti pokreće odlukom čelnik tijela ili osoba koju on za to ovlasti, na vlastiti poticaj ili na pisani prijedlog nadređenog službenika.

U odluci o pokretanju postupka zbog teške povrede službene dužnosti moraju biti navedeni činjenični opis povrede službene dužnosti (način, vrijeme i mjesto počinjenja povrede, te ostale okolnosti iz kojih proistječu zakonska obilježja teške povrede službene dužnosti), zakonski naziv teške povrede službene dužnosti i odredba Zakona kojom je ta povreda propisana te dokazi čije se izvođenje predlaže. Navedena odluka dostavlja se službeniku, koji se može očitovati na odluku u roku od osam dana od dana primitka odluke te u očitovanju ima pravo predložiti dokaze važne za odlučivanje o odgovornosti.

U postupku zbog povrede službene dužnosti službeniku se mora omogućiti iznošenje obrane.

O odgovornosti službenika odlučuje se rješenjem, a protiv rješenja se ne može podnijeti žalba, ali se može pokrenuti upravni spor. Iznimno od toga, protiv rješenja kojim je službeniku izrečena kazna prestanka državne službe može se podnijeti žalba Povjerenstvu za žalbe u državnoj službi u roku od 15 dana od dana dostave rješenja. Opravdanje takvom pravnom uređenju nalazi se u činjenici da Povjerenstvo za žalbe u državnoj službi treba odlučivati samo o najvažnijim pitanjima vezanim uz status državnih službenike, čime se doprinosi efikasnosti u odlučivanju u području službeničkih odnosa.

Nastup zastare vođenja postupka vezuje se uz dan donošenja rješenja, a ne izvršnost rješenja, za razliku od dosadašnjeg rješenja koje je pogodovalo službeniku koji je izbjegavao primitak rješenja radi ishoda zastare vođenja postupka. Pri tome se napominje da propisani zastarni rok nije predug, posebno zbog slučajeva kada je rješenje o odgovornosti poništeno u upravnom sporu te se postupak mora ponovno provesti, uključujući i žalbeni postupak ako je izrečena kazna prestanka državne službe.

Mijenjaju se odredbe o kaznama za lake i teške povrede službene dužnosti. Za lake povrede službene dužnosti može se izreći pisana opomena i novčana kazna. Za teške povrede službene dužnosti postrožuje se novčana kazna na način da se umjesto na najmanje jedan mjesec novčana kazna može izreći na najmanje tri mjeseca. Najduže vrijeme na koje se može izreći novčana kazna isto je kao u važećem Zakonu (šest mjeseci). Umjesto kazne premještaja utvrđuje se raspored na radno mjesto niže složenosti poslova unutar iste razine obrazovanja.

Uz članke 72. – 74.

Odredbe o udaljenju iz službe usklađuju se sa Zakonom o kaznenom postupku, te se umjesto izričaja: „pokrenut istražni postupak i određen pritvor“ koristi izričaj: „određen istražni zatvor“, a umjesto riječi: „pritvora“ koriste se riječi: „istražnog zatvora“.

S obzirom da se ukidaju službenički sudovi, mijenjaju se odredbe o nadležnosti za odlučivanje o žalbi protiv rješenja o udaljenju iz službe. Protiv rješenja o udaljenju iz službe službenik može izjaviti žalbu Povjerenstvu za žalbe u državnoj službi u roku od 15 dana od dostave rješenja (do sada se žalba mogla izjaviti nadležnom službeničkom sudu).

Iz istih razloga mijenja se i odredba članka 114. stavka 3. podstavka a) Zakona te riječi: „službenički sud“ zamjenjuju se riječima: „Povjerenstvo za žalbe u državnoj službi“.

Uz članak 75.

Prema članku 124. stavku 2. važećeg Zakona, do donošenja pravilnika o unutarnjem redu i rasporedu na radna mjesta prema tom pravilniku, preuzeti službenici obavljaju poslove koje su obavljali u ukinutom državnom tijelu, odnosno druge poslove po nalogu čelnika tijela, a pravo na plaću i ostala prava iz službe ostvaruju prema dotadašnjim rješenjima. U praksi se postavilo pitanje da li preuzeti službenici obavljaju poslove isključivo po nalogu čelnika tijela (jer tako je izriječno navedeno u Zakonu) te se predlaže odredbu dopuniti da takav nalog može dati i osoba koju čelnik tijela za to ovlasti.

Uz članak 76.

Preciznije se uređuje raspored državnih službenika odnosno stavljanje na raspolaganje kod donošenja i izmjena pravilnika o unutarnjem redu.

Ako se donese novi pravilnik o unutarnjem redu na temelju novog akta o unutarnjem ustrojstvu, državni službenici se raspoređuju na radna mjesta iz tog pravilnika prema uvjetima propisanim pravilnikom. Rješenje o rasporedu na novo radno mjesto donosi se u roku od 3 mjeseca od dana stupanja na snagu novog pravilnika o unutarnjem redu. Službenik koji ne bude raspoređen u tom roku, stavlja se na raspolaganje Vladi. Rok raspolaganja počinje teći istekom roka od 3 mjeseca od dana stupanja na snagu novog pravilnika o unutarnjem redu.

Ako se prema potrebama službe ukidaju pojedine ustrojstvene jedinice državnog tijela, radna mjesta u državnom tijelu ili se smanjuje potreban broj izvršitelja na radnim mjestima, službenici koji su do tada bili raspoređeni na ta radna mjesta, odnosno u ustrojstvene jedinice koje se ukidaju, stavljaju se na raspolaganje. Rok raspolaganja počinje teći danom stupanja na snagu izmjene pravilnika o unutarnjem redu. Do donošenja rješenja o rasporedu odnosno stavljanju na raspolaganje, službenici nastavljaju obavljati poslove koje su obavljali na dotadašnjim radnim mjestima, odnosno druge poslove po nalogu čelnika tijela ili osobe koju on ovlasti, a pravo na plaću i ostala prava iz službe ostvaruju prema dotadašnjim rješenjima.

Tijekom roka raspolaganja državni službenik može biti raspoređen na slobodno radno mjesto za koje ispunjava uvjete.

Protiv rješenja o rasporedu i stavljanju na raspolaganje žalbu može izjaviti državni službenik za kojeg se rješenje donosi. Žalba ne odgađa izvršenje rješenja.

Uz članak 77.

Briše se članak 127.a Zakona prema kojem žalba protiv rješenja o stavljanju službenika na raspolaganje ne odgađa izvršenje s obzirom da se to regulira u predloženom članku 74. kojim se mijenja članak 127. Zakona.

Uz članak 78.

U članku 129. stavku 1. riječi: „stečenim stupnjem“ zamjenjuju se riječima: „stečenom razinom“ radi usklađivanja terminologije s propisima o obrazovanju.

Uz članak 79.

U članku 131.a Zakona propisano je da će se državni službenik kojemu je na temelju posebnih propisa utvrđena profesionalna nesposobnost za rad rasporediti se na drugo radno mjesto za koje ispunjava propisane uvjete, u skladu s preostalim radnom sposobnošću, a ukoliko u državnom tijelu nema radnog mjesta na koje se službenik može rasporediti, odgovarajuće se primjenjuju odredbe općih propisa o radu. Pojam „profesionalna nesposobnost za rad“ zamjenjuje se pojmom: „djelomičan gubitak radne sposobnosti“ u skladu s novim propisima o mirovinskom osiguranju.

Ocijenjeno je da bi u ovom slučaju logičnije bilo državnog službenika staviti na raspolaganje ako nema slobodnog radnog mjesta. Stoga se predlaže u članku 131.a stavku 2. riječi: „odgovarajuće se primjenjuju odredbe općih propisa o radu“ zamijeniti riječima: „donosi se rješenje o stavljanju na raspolaganje“.

Uz članak 80.

Prema odredbi članka 10. stavka 3. Zakona o državnim službenicima, plaće državnih službenika uređuju se posebnim zakonom. S obzirom da su ostali na snazi propisi o plaćama državnih službenika i namještenika iz 2001. godine jer nije donesen posebni zakon o plaćama državnih službenika i namještenika, predlaže se pitanje plaća urediti ovim Zakonom.

Zakonom se uređuje struktura plaće, način utvrđivanja osnovice za izračun plaće i vrijednosti koeficijentata radnih mjesta, dodaci na plaću i način uređivanja dodataka na plaću i materijalnih prava.

Plaća se sastoji se od osnovne plaće i dodataka na osnovnu plaću. Osnovnu plaću čini umnožak koeficijenta složenosti poslova radnog mjesta na koje je službenik i namještenik raspoređen i osnovice za izračun plaće.

Trenutno je definicija plaće - plaću čini umnožak koeficijenta složenosti poslova radnog mjesta na koje je službenik i namještenik raspoređen i osnovice za izračun plaće, uvećan za 0,5% za svaku navršenu godinu radnog staža. Uzimajući u obzir činjenicu da se svi dodaci (kolektivni ugovori i uredbe) po ovakvoj formulaciji množe i sa dodatkom na staž, dodaci se dvostruko obračunavaju.

U Prijedlogu Zakona dodatak za radni staž ne predviđa se kao element osnovne plaće nego kao dodatak na osnovnu plaću. Na taj način kod izračuna ostalih dodataka na plaću neće se uzimati u obzir dodatak na radni staž, čime bi se mogle postići značajne uštede u državnom proračunu.

Utvrđuje se da se dodatak na plaću može isplatiti samo po osnovama i u visini koja se utvrđuju ovim Zakonom, uredbom Vlade ili kolektivnim ugovorom te da se dodatak obračunava na osnovnu plaću. S obzirom da se u ovom trenutku po istoj osnovi uvećava plaća temeljem raznih propisa i kolektivnih ugovora, propisuje se da se osnovna plaća može povećati po istoj osnovi samo jednom.

Utvrđuje se pravo na isplatu dodatka na osnovnu plaću službenicima i namještenicima koji rade na poslovima s posebnim uvjetima rada. Visina dodatka ograničava se na najviše 30%. Poslove s posebnim uvjetima rada i visinu dodatka utvrđuje Vlada uredbom.

Utvrđuje se koji se dodaci mogu urediti kolektivnim ugovorom: dodaci na osnovnu plaću za rad noću, subotom, nedjeljom, blagdanom, neradnim danom utvrđenim zakonom i na Uskrs, za rad u drugoj smjeni, prekovremeni rad, dvokratni rad te rad u turnusu. Također, propisuje se mogućnost da se materijalna prava koja nisu uređena ovim Zakonom urede kolektivnim ugovorom.

Za natprosječne rezultate u radu službenici i namještenici mogu svake godine ostvariti dodatak koji može iznositi najviše dvije plaće službenika ili namještenika koji ostvaruje dodatak i ne može se ostvarivati kao stalni dodatak uz plaću. Vlada uredbom utvrđuje kriterije utvrđivanja natprosječnih rezultata i način isplate dodataka.

Uz članak 81.

Utvrđuje se da žalba protiv rješenja o prestanku državne službe po sili zakona ne odgađa izvršenje rješenja. Do sada to pitanje nije bilo riješeno, te se postavljalo pitanje od koga dana rješenje o prestanku državne službe po sili zakona proizvodi pravne učinke, ako je službenik izjavio žalbu protiv rješenja, s obzirom da je dan prestanka državne službe izrijekom utvrđen u Zakonu (članak 131. stavak 1. i članak 137. Zakona).

Uz članak 82.

Briše se članak 136.a Zakona o izvanrednom otkazu državne službe, jer se nije primjenjivao u praksi te se pokazao nepotrebnim. S druge strane, protiv službenika se može iz istih razloga kao za izvanredni otkaz provesti postupak zbog povrede službene dužnosti i izreći kazna prestanka državne službe.

Uz članak 83.

Kod prestanka državne službe po sili zakona precizira se dan prestanka državne službe na drugačiji način i to u slučajevima:

- kad službenik navrší 65 godina života i najmanje 15 godina mirovinskog staža – danom ispunjenja uvjeta (do sada: posljednjeg dana godine u kojoj su ostvareni ti uvjeti),
- kad je službenik osuđen za kazneno djelo koje je zapreka za prijam u državnu službu sukladno članku 49. stavku 1. točki a) ovoga Zakona – danom saznanja za pravomoćnost presude (do sada: danom pravomoćnosti presude)

U članku 137. točki 7. riječi: „državni stručni ispit“ zamjenjuju se riječima: „državni ispit“, u skladu s izmjenom naziva tog ispita prema ovom Prijedlogu zakona. U točki 9. riječi: „službeničkog suda“ zamjenjuju se riječju: „o kazni“, jer se ukidaju službenički sudovi.

Također se u članku 137. točki 2. pojam „opća nesposobnost za rad“ zamjenjuje pojmom: „potpuni gubitak radne sposobnosti“ u skladu s novim propisima o mirovinskom osiguranju.

Uz članak 84.

Prema odredbi članka 139. Zakona klasifikaciju radnih mjesta i plaće namještenika uređuje uredbom Vlada. S obzirom da se pitanje plaća predlaže urediti ovim Zakonom, predlaže se odgovarajuće izmijeniti navedenu odredbu. Klasifikaciju radnih mjesta namještenika uređuje uredbom Vlada odgovarajućom primjenom standardnih mjerila za klasifikaciju radnih mjesta državnih službenika.

Uz članak 85.

S obzirom da se na ocjenjivanje namještenika odgovarajuće primjenjuju odredbe o ocjenjivanju državnih službenika, predlaže se izmjena članka 139.c kojim su propisane vrste ocjena namještenika. Umjesto toga, predlaže se urediti način prestanka ugovora o radu namještenika. Na prestanak ugovora o radu namještenika primjenjuju se opći propisi o radu.

Iznimno od toga, na prestanak ugovora o radu po sili zakona odgovarajuće se primjenjuju odredbe ovoga Zakona o prestanku državne službe po sili zakona. Na taj način na namještenike će se primjenjivati odredbe članka 137. Zakona. Npr. na namještenike će se primjenjivati odredba Zakona o prestanku službe po sili zakona kad navrší 65 godina života (neće se primjenjivati odredbe Zakona o radu o mogućnosti zadržavanja namještenika), odgovornosti, nedolasku na posao 5 radnih dana uzastopno i sl.

Uz članke 86.

S obzirom da se ovim Prijedlogom zakona predlaže urediti pitanja plaća, mijenja se odredba članka 142. kojom je uređen upravni nadzor. Upravni nadzor nad primjenom ovoga Zakona kao i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona provodi središnje tijelo državne uprave nadležno za službeničke odnose, osim u dijelu kojim su uređene plaće državnih službenika i namještenika koji provodi Ministarstvo financija.

Također, brišu se odredbe o uvidu u osobne očevidnike državnih službenika i središnji popis državnih službenika i namještenika, jer isti više ne postoje. Umjesto uvida u osobne očevidnike, inspektor može ostvariti uvid u osobne dosjee.

Uz članak 87.

Terminološki se usklađuje odredba članka 143. na način da se riječi: „Odbor za državnu službu“ zamjenjuju riječima: „Povjerenstvo za žalbe u državnoj službi“.

Uz članke 88. - 90.

Utvrđuju se rokovi u kojima će se donijeti ili uskladiti odgovarajući provedbeni propisi te koji propisi ostaju na snazi do stupanja na snagu provedbenih propisa donesenih na temelju ovoga Zakona.

Uz članak 91.

S obzirom da se mijenjaju nazivi ocjena, propisuje se način prevođenja dosadašnjih ocjena.

Uz članak 92.

Utvrđuje se način priznavanja dosadašnjih državnih stručnih ispita. Položen državni stručni ispit za srednju, višu ili visoku stručnu spremu smatra se položenim državnim ispitom u skladu s odredbama ovoga Zakona.

Službenik koji nema položen ili priznat ispit, s obzirom na radno mjesto na koje je raspoređen, dužan je ispit položiti u roku od godine dana od stupanja na snagu ovoga Zakona, prema propisima važećim u vrijeme polaganja ispita.

Uz članak 93.

Zbog ukidanja službeničkih sudova utvrđuju se rokovi i način preuzimanja nedovršenih prvostupanijskih predmeta od službeničkih sudova. U roku od dva mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona državna tijela preuzimaju od službeničkih sudova nedovršene prvostupanijske predmete u postupcima zbog teške povrede službene dužnosti koji se odnose na državne službenike i namještenike tih tijela.

Viši službenički sud i službenički sudovi ustrojani Odlukom o ustrojavanju službeničkih sudova i Višeg službeničkog suda („Narodne novine“, broj 39/2006) nastavljaju rad do dovršetka započetih drugostupanijskih postupaka zbog povreda službene dužnosti državnih službenika i namještenika i udaljenja iz državne službe, sukladno dosadašnjim propisima.

Viši službenički sud ustrojen Odlukom o ustrojavanju službeničkih sudova i Višeg službeničkog suda („Narodne novine“, broj 39/2006), nastavlja rad u odnosu na službenike i namještenike u lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi i državne službenike sustava izvršavanja kazne zatvora Ministarstva pravosuđa sukladno posebnim zakonima, do njihovo usklađivanja s odredbama ovoga Zakona.

Uz članak 94.

S obzirom da se mijenja naziv i način imenovanja članova drugostupanijskog tijela za rješavanje žalbi, ovim člankom utvrđuje se status zatečenih članova Odbora za državnu službu, koji su imenovani sukladno Zakonu o državnim službenicima („Narodne novine“, broj 92/2005, 107/2007, 27/2008, 34/2011, 49/2011, 150/2011, 34/2012, 37/2013 i 38/2013) i rok za raspisivanje javnog natječaja za imenovanje članova Povjerenstva za žalbe u državnoj

službi. Predsjednik i članovi Odbora nastavljaju s radom do imenovanja članova Povjerenstva za žalbe u državnoj službi.

Predsjednik i članovi Odbora za državnu službu koji ne budu imenovani članovima Povjerenstva za žalbe u državnoj službi sukladno odredbama ovoga Zakona, imaju pravo povratka na odgovarajuće poslove u državno tijelo u kojem su bili u službi prije imenovanja u Odbor za državnu službu. Zahtjev za povratak podnosi se najkasnije u roku od 30 dana od dana razrješenja. Pravo povratka po isteka mandata utvrđeno im je u članku 66. stavku 9. važećeg Zakona i pod tim uvjetima su se zatečeni članovi Odbora prijavili na interni oglas za imenovanje članova Odbora na vrijeme od pet godina.

Uz članak 95.

S obzirom da se predlaže izmijeniti odredbe o planiranju zapošljavanja na način da srednjoročni plan za tijela državne uprave, stručne službe i urede Vlade donosi središnje tijelo državne uprave nadležno za službeničke odnose, a kratkoročni plan čelnici državnih tijela, ovim člankom predlaže se da kratkoročne planove prijama do donošenja prvog srednjoročnog plana donose čelnici državnih tijela uz prethodnu suglasnost središnjeg tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose i Ministarstva financija.

Uz članak 96.

Propisuje se da započeti postupci u predmetima iz službeničkih i radnih odnosa koji ne budu dovršeni do stupanja na snagu ovoga Zakona nastaviti će se i dovršiti prema dosadašnjim propisima.

Uz članak 97.

Utvrđuje se status zatečenih državnih službenika i namještenika do novog rasporeda u skladu s propisima o unutarnjem ustrojstvu i unutarnjem redu državnog tijela usklađenim s odredbama ovoga Zakona.

Državni službenici i namještenici zatečeni u državnoj službi na dan stupanja na snagu ovoga Zakona nastavljaju raditi na svojim dotadašnjim radnim mjestima te zadržavaju plaće i druga prava prema dotadašnjim rješenjima, do novog rasporeda na radna mjesta u skladu s propisima o unutarnjem ustrojstvu i unutarnjem redu državnog tijela usklađenim s odredbama ovoga Zakona.

Državnim službenicima i namještenicima koji su navršili 65 godina života i najmanje 15 godina mirovinskog staža do dana stupanja na snagu ovoga Zakona, prestaje služba odnosno radni odnos osmog dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Uz članak 98.

Ovim člankom propisuje se obveza usklađivanja pravilnika o unutarnjem redu s odredbama ovoga Zakona, u roku 60 dana od dana stupanja na snagu uredbe kojom će se urediti opisi standardnih mjerila za potkategorije radnih mjesta, razine potkategorija radnih mjesta i njihovi opisi te način utvrđivanja naziva i opisa poslova radnih mjesta u pravilnicima o unutarnjem redu.

Državnim službenicima zatečenim na poslovima namještenika koji prema članku 3. stavku 3. ovoga Zakona postaju poslovi namještenika, ponudit će se sklapanje ugovora o radu. Službenicima koji odbiju sklapanje ugovora o radu, stavit će se na raspolaganje Vladi.

Uz članak 99.

Propisuje se dan stupanja na snagu ovoga Zakona.

TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU, ODNOSNO DOPUNJUJU

ZAKON O DRŽAVNIM SLUŽBENICIMA

(„Narodne novine“, broj 92/2005, 107/2007, 27/2008, 34/2011 – Zakon o Registru zaposlenih u javnom sektoru, 49/2011, 150/2011, 34/2012, 37/2013 i 38/2013)

Predmet Zakona

Članak 1.

Ovim se Zakonom uređuje ravnopravni odnos između državnih službenika i države kao poslodavca, jedinstvena pravila koja reguliraju prijam u državnu službu, klasifikaciju radnih mjesta državnih službenika, stručno osposobljavanje i usavršavanje državnih službenika, napredovanje u službi kao i druga pitanja od značaja za ostvarivanje prava i obveza državnih službenika te određena pitanja od značaja za uređivanje i ostvarivanje prava, obveza i odgovornosti namještenika.

Primjena Zakona

Članak 2.

Odredbe ovoga Zakona primjenjuju se na državne službenike u tijelima državne uprave, pravosudnim tijelima, kaznenim tijelima, stručnoj službi Hrvatskoga sabora, Ureda predsjednika Republike Hrvatske, stručnoj službi i uredima Vlade Republike Hrvatske, stručnoj službi Ustavnog suda Republike Hrvatske, stručnoj službi pučkog pravobranitelja, stručnoj službi pravobranitelja za djecu, stručnoj službi pravobranitelja za ravnopravnost spolova, Državnom uredu za reviziju i u drugim tijelima koja se osnivaju za obavljanje državne službe (u daljnjem tekstu: državna tijela).

Državni službenici i namještenici

Članak 3.

- (1) Poslove u državnim tijelima obavljaju državni službenici i namještenici.
- (2) Državni službenici su osobe koje u državnim tijelima kao redovito zanimanje obavljaju poslove iz djelokruga tih tijela utvrđene Ustavom, zakonom ili drugim propisima donesenim na temelju Ustava i zakona.
- (3) Državni službenici su i osobe koje u državnim tijelima obavljaju informatičke poslove, opće i administrativne poslove, planske, materijalno-financijske i računovodstvene poslove i slične poslove.
- (4) Namještenici su osobe koje u državnim tijelima rade na pomoćno-tehničkim poslovima i ostalim poslovima čije je obavljanje potrebno radi pravodobnog i kvalitetnog obavljanja poslova iz djelokruga državnih tijela.
- (5) Iznimno, ovisno o organizaciji i potrebama službe, u državnim tijelima pomoćno-tehnički i ostali poslovi iz stavka 4. ovoga članka mogu se povjeriti vanjskim pružateljima usluga u skladu s propisima o javnoj nabavi, uz prethodnu procjenu sigurnosnih rizika i financijske isplativosti.

Pravo na plaću i druga materijalna prava

Članak 10.

- (1) Državni službenici za svoj rad imaju pravo na plaću.
- (2) Državni službenici imaju pravo na jednaku plaću za jednak rad, odnosno rad jednake vrijednosti, neovisno o tome jesu li u državnoj službi na neodređeno vrijeme ili određeno vrijeme, odnosno jesu li na probnom radu.
- (3) Plaće i druga materijalna prava državnih službenika uređuju se posebnim zakonom.
- (4) Kolektivnim ugovorom mogu se urediti materijalna i druga prava državnih službenika.

Pravo na jednako postupanje i jednake mogućnosti napredovanja

Članak 11.

- (1) Čelnik državnog tijela i nadređeni službenici dužni su pravedno i jednako postupati prema svim državnim službenicima, bez obzira na njihovu rasnu pripadnost, političko uvjerenje, spol, bračni ili obiteljski status, spolnu orijentaciju, osobne uvjete, dob ili etničko podrijetlo, te im omogućiti jednake uvjete za napredovanje, nagrađivanje i pravnu zaštitu.
- (2) Čelnik državnog tijela i nadređeni službenici moraju poštivati dostojanstvo državnog službenika.
- (3) Državni službenik ima pravo na napredovanje i stručno usavršavanje kroz izobrazbu i druge načine usavršavanja.

Pravo na zaštitu službenika koji prijavi sumnju u korupciju

Članak 14.a

- (1) Obraćanje državnog službenika zbog opravdane sumnje na korupciju ili podnošenje prijave o toj sumnji odgovornim osobama ili nadležnim državnim tijelima ne predstavlja opravdan razlog za prestanak službe.
- (2) Državnom službeniku koji zbog opravdane sumnje na korupciju podnese prijavu o toj sumnji odgovornim osobama ili nadležnim državnim tijelima jamči se zaštita anonimnosti ako nadležno državno tijelo ocijeni da se radi o težem obliku korupcije, zaštita od uskraćivanja ili ograničavanja prava utvrđenih ovim Zakonom te zaštita od bilo kojeg oblika zlostavljanja.
- (3) Čelnik tijela dužan je pokrenuti postupak zbog teške povrede dužnosti protiv rukovodećega državnog službenika koji postupuje protivno stavku 2. ovoga članka.
- (4) Zloupotrebavanje obveze državnog službenika na prijavljivanje opravdane sumnje na korupciju predstavlja tešku povredu službene dužnosti.

Dužnost čuvanja službene tajne i poštivanja privatnosti

Članak 21.

- (1) Državni službenik je dužan čuvati kao tajnu sve podatke koje je doznao u tijeku postupka o strankama i njihovim pravima, obvezama i pravnim interesima, sukladno zakonu.
- (2) Državni službenik je dužan čuvati službenu ili drugu tajnu utvrđenu zakonom ili drugim propisom. Obveza čuvanja službene ili druge tajne traje i po prestanku službe, a najduže pet godina od prestanka službe, ako posebnim zakonom nije drukčije određeno.
- (3) Čelnik državnog tijela može službenika osloboditi obveze čuvanja službene ili druge tajne u sudskom ili upravnom postupku, ako se radi o podacima bez kojih u tom postupku nije moguće utvrditi činjenično stanje i donijeti zakonitu odluku.

Dužnost stručnog postupanja

Članak 22.

(1) Državni službenik je dužan osigurati visoku kvalitetu stručnosti svoga rada, unaprjeđujući stručne sposobnosti i sudjelujući u stručnom usavršavanju potrebnom za osobno napredovanje i povećanje učinkovitosti državne uprave.

(2) Državna tijela dužna su trajno se brinuti o stručnom usavršavanju državnih službenika kroz organiziranje radionica, vježbi, seminara, tečajeva i sl.

Zabrana postupanja izvan ovlasti

Članak 31.

(1) Državni službenik ne smije obavljati poslove koji prelaze ovlasti koje su mu dane sukladno radnom mjestu na koje je raspoređen.

(2) U slučaju nužde državni službenik može biti privremeno ovlašten da djeluje izvan svojih redovitih ovlasti, ali samo uz izričito odobrenje nadređenog službenika.

Zabrana otvaranja obrta ili osnivanja pravne osobe

Članak 32.

Državnom službeniku nije dozvoljeno otvaranje obrta ili osnivanje trgovačkog društva ili druge pravne osobe u području djelatnosti na kojem je zaposlen kao državni službenik, odnosno u području djelatnosti koje je povezano sa poslovima iz djelokruga tijela u kojem je zaposlen.

Zabrana donošenja pojedinih odluka

Članak 37.

Državni službenik ne smije donositi odluke, odnosno sudjelovati u donošenju odluka koje utječu na financijski ili drugi interes:

- a) njegovoga bračnog ili izvanbračnog druga, djeteta ili roditelja,
- b) fizičkih, odnosno pravnih osoba s kojima ostvaruje ili je ostvarivao službene ili poslovne kontakte u posljednje dvije godine,
- c) fizičkih, odnosno pravnih osoba koje su u posljednjih pet godina financirale njegovu izbornu kampanju,
- d) trgovačkog društva, ustanove ili druge pravne osobe u kojoj se državni službenik namjerava zaposliti,
- e) udruženja ili pravne osobe u kojoj je na mjestu upravitelja ili člana upravnog odbora,
- f) fizičke ili pravne osobe čiji je predstavnik, zakonski zastupnik ili stečajni upravitelj ili
- g) fizičke ili pravne osobe s kojima je državni službenik, njegov bračni drug, dijete ili roditelj u sporu ili je njihov dužnik.

Ustrojstvene jedinice nadležne za razvoj i upravljanje ljudskim potencijalima

Članak 39.

(1) Državna tijela u kojima je zaposleno 50 ili više službenika i namještenika, ustrojavaju unutarnje ustrojstvene jedinice nadležne za razvoj i upravljanje ljudskim potencijalima (u daljnjem tekstu: jedinica za ljudske potencijale).

(2) Jedinica za ljudske potencijale:

- a) brine o upravljanju ljudskim potencijalima i njihovom razvoju,
 - b) daje mišljenja o pitanjima koja se odnose na državnu službu,
 - c) priprema prijedloge planova prijma u državnu službu,
 - d) sudjeluje u izradi i praćenju provedbe strategija, programa i planova izobrazbe za državno tijelo u čijem se sastavu nalazi,
 - e) vodi osobne očevidnike službenika i namještenika redovito dostavljajući nove podatke u središnji popis državnih službenika,
 - f) provodi postupak prijma u državnu službu u suradnji sa središnjim tijelom državne uprave nadležnim za službeničke odnose.
- (3) Za državna tijela s manje od 50 zaposlenih, poslove iz stavka 2. ovoga članka obavlja središnje tijelo državne uprave nadležno za službeničke odnose, ako obavljanje tih poslova posebnim propisom nije drukčije uređeno.

Utvrđivanje radnih mjesta

Članak 40.

- (1) Radna mjesta mogu se popunjavati samo u skladu s pravilnikom o unutarnjem redu i prema usvojenom planu prijma u službu.
- (2) Pravilnikom o unutarnjem redu utvrđuju se radna mjesta u državnom tijelu, potreban broj državnih službenika na svakom radnom mjestu i uvjeti za raspored te druga pitanja od značaja za organizaciju i način rada u državnom tijelu sukladno zakonu.
- (3) Tijela državne uprave te stručna služba i uredi Vlade obvezno dostavljaju prijedlog pravilnika o unutarnjem redu na prethodnu suglasnost središnjem tijelu državne uprave nadležnom za službeničke odnose, a pravosudna tijela središnjem tijelu državne uprave nadležnom za poslove pravosuđa.
- (4) Stručne službe Hrvatskoga sabora, Ureda predsjednika Republike Hrvatske, Ustavnog suda Republike Hrvatske, pučkog pravobranitelja, služba pravobranitelja za djecu, pravobranitelja za ravnopravnost spolova, Državni ured za reviziju te stručne službe drugih tijela koja se osnivaju za obavljanje državne službe dužni su dostaviti pravilnik o unutarnjem redu središnjem tijelu državne uprave nadležnom za službeničke odnose.

Priprema i donošenje plana

Članak 43.

- (1) Jedinice za službeničke odnose pripremaju prijedloge planova prijma u državnu službu u vrijeme kada se priprema nacrt državnog proračuna za sljedeću kalendarsku godinu, i to tako da s njim bude usklađen.
- (2) Na temelju prikupljenih prijedloga planova iz stavka 1. ovoga članka, uz prethodnu suglasnost Ministarstva financija, a vodeći računa o potrebama državnih tijela i raspoloživim financijskim sredstvima utvrđuju se planovi prijma u državnu službu, i to:
 - a) središnje tijelo državne uprave nadležno za službeničke odnose utvrđuje planove prijma u državnu službu za tijela državne uprave i stručne službe i urede Vlade,
 - b) središnje tijelo državne uprave nadležno za poslove pravosuđa utvrđuje planove prijma u državnu službu za pravosudna tijela,
 - c) čelnici ostalih državnih tijela utvrđuju planove prijma u državnu službu za ta tijela.
- (3) Plan prijma u državnu službu iz stavka 2. ovoga članka utvrđuje se u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu državnog proračuna za kalendarsku godinu na koju se plan odnosi.

(4) Osim donošenja plana prijma u državnu službu za kalendarsku godinu (kratkoročni plan), može se donositi srednjoročni plan (za razdoblje od dvije godine) i dugoročni plan (za razdoblje od četiri godine).

Objava plana o prijamu u državnu službu

Članak 44.

Plan prijma u državnu službu objavljuje se u »Narodnim novinama«, najmanje jednom dnevnom listu koji se prodaje na cijelom području Republike Hrvatske i na web-stranici središnjeg tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose.

Postupak prije raspisivanja javnog natječaja i internog oglasa

Članak 45.c

(1) Prije raspisivanja javnog natječaja, odnosno internog oglasa sva državna tijela dužna su kod središnjeg tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose provjeriti ima li na raspolaganju Vladi službenika koji ispunjavaju uvjete za raspored na radno mjesto koje treba popuniti.

(2) Ukoliko na raspolaganju Vladi ima državnih službenika koji ispunjavaju uvjete za raspored na radno mjesto koje treba popuniti, državno tijelo dužno ih je pozvati na testiranje i intervju, radi provjere njihovih kompetencija (znanja, vještina i sposobnosti).

(3) Na postupak provjere kompetencija iz stavka 2. ovoga članka i izbor službenika kojim će se popuniti radno mjesto odgovarajuće se primjenjuju propisi kojima je uređen postupak javnog natječaja u državnoj službi.

(4) Ako nijedan službenik s raspolaganja Vladi nije postigao zadovoljavajuće rezultate na provedenom testiranju i intervjuu, državno tijelo može pokrenuti postupak popunjavanja radnog mjesta na drugi način utvrđen ovim Zakonom.

Raspored službenika izabranog putem javnog natječaja ili internog oglasa

Članak 46.

(1) Za kandidata izabranog putem javnog natječaja ili internog oglasa, koji je državni službenik u tijelu koje je raspisalo natječaj ili oglas, donosi se rješenje o rasporedu na radno mjesto.

(2) Ako je putem javnog natječaja ili internog oglasa izabran kandidat koji radi u drugom državnom tijelu, o tome će se obavijestiti čelnik tijela u kojem taj kandidat radi i zatražiti pisana suglasnost za premještaj službenika. Ako čelnik tijela u kojem službenik radi ne odgovori u roku od osam dana, smatra se da je suglasan s premještajem službenika u drugo državno tijelo.

(3) Po dobivanju suglasnosti za premještaj iz stavka 2. ovoga članka, čelnik tijela koje je provelo javni natječaj ili interni oglas donosi rješenje o rasporedu službenika na radno mjesto.

(4) Ako se radno mjesto popunjava kandidatom prijavljenim na javni natječaj, koji nije u državnoj službi, donosi se rješenje o prijamu u državnu službu, a po konačnosti toga rješenja donosi se rješenje o rasporedu na radno mjesto.

Uvjeti za prijam u državnu službu

Članak 48.

(1) Osoba koja se prima u državnu službu mora imati:

a) odgovarajući stupanj obrazovanja,

b) odgovarajuće stručno znanje i radno iskustvo, osim u slučaju prijma vježbenika,

- c) zdravstvenu sposobnost za obavljanje poslova radnog mjesta na koje se prima,
- d) hrvatsko državljanstvo.

(2) Za prijam u državnu službu osobe koja je strani državljanin ili osobe bez državljanstva, pored ispunjavanja uvjeta propisanih posebnim zakonom, potrebno je prethodno odobrenje središnjeg tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose.

(3) Osim uvjeta iz stavka 1. ovoga članka posebnim zakonom, uredbom ili pravilnikom o unutarnjem redu državnog tijela mogu se propisati i drugi uvjeti za prijam u državnu službu.

(4) U smislu ovoga Zakona radno iskustvo na odgovarajućim poslovima je radno iskustvo ostvareno u državnoj službi ili u radnom odnosu izvan državne službe u odgovarajućoj stručnoj spremi i struci.

(5) U radno iskustvo iz stavka 4. ovoga članka uračunava se i vrijeme obavljanja poslova na temelju članka 62. stavka 1. ovoga Zakona te vrijeme stručnog osposobljavanja bez zasnivanja radnog odnosa u skladu s odredbama ovoga Zakona i zakona kojim se uređuju prava i obveze službenika i namještenika u lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi.

Zapreke za prijam u državnu službu

Članak 49.

U državnu službu ne mogu biti primljene osobe:

a) protiv kojih se vodi kazneni postupak ili koje su osuđene za kazneno djelo

- protiv života i tijela,
- protiv slobode i prava čovjeka i građanina,
- protiv Republike Hrvatske,
- protiv vrijednosti zaštićenih međunarodnim pravom,
- protiv spolne slobode i spolnog ćudoređa,
- protiv braka, obitelji i mladeži,
- protiv imovine,
- protiv sigurnosti platnog prometa i poslovanja,
- protiv pravosuđa,
- protiv vjerodostojnosti isprava,
- protiv javnog reda ili
- protiv službene dužnosti,

osim ako je nastupila rehabilitacija prema posebnom zakonu,

b) kojima je prestala državna služba zbog teške povrede službene dužnosti, u razdoblju od četiri godine od prestanka državne službe,

c) kojima je prestala državna služba zbog toga što nisu zadovoljile na probnom radu, u razdoblju od četiri godine od prestanka državne službe.

Način izbora kandidata u postupku javnog natječaja i internog oglasa

Članak 50.a

(1) Izbor kandidata u postupku javnog natječaja, odnosno internog oglasa obavlja se na temelju rezultata provjere znanja, sposobnosti i vještina te rezultata u dosadašnjem radu, koji se utvrđuju putem testiranja i razgovora (intervjua).

Ako je provedeno psihološko testiranje, pri izboru kandidata uzet će se u obzir i psihološka procjena kandidata.

(2) Kandidat koji ima pravo prednosti kod prijma u državnu službu prema posebnom zakonu dužan je prijaviti se na javni natječaj pozvati se na to pravo i ima prednost u odnosu na ostale kandidate samo pod jednakim uvjetima.

Utvrđivanje liste kandidata i testiranje

Članak 51.

(1) Listu kandidata prijavljenih na javni natječaj, koji ispunjavaju formalne uvjete propisane natječajem, utvrđuje komisija za provedbu natječaja, koju imenuje čelnik tijela. U komisiji obvezno mora biti predstavnik središnjeg tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose.

(2) Kandidate s liste iz stavka 1. ovoga članka komisija za provedbu natječaja upućuje na testiranje i intervju radi utvrđivanja njihovog znanja, vještina i sposobnosti te stečenog radnog iskustva. Izbor kandidata za prijam u službu obavlja se između najviše 10 kandidata koji su postigli najbolje rezultate na provedenom testiranju i intervjuu. Izbor kandidata mora biti obrazložen.

(3) Izbor kandidata obavlja se u roku od tri mjeseca od dana objave javnog natječaja u »Narodnim novinama«.

Rješenje o prijamu u državnu službu i rasporedu na radno mjesto

Članak 52.

(1) Izabrani kandidat prima se u državnu službu rješenjem čelnika tijela ili službene osobe u opisu poslova koje je rješavanje o tome, sukladno propisima o ustrojstvu državnih tijela.

(2) Rješenje iz stavka 1. ovoga članka dostavlja se svim kandidatima prijavljenim na javni natječaj, odnosno interni oglas.

(3) Protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka nezadovoljni kandidat može izjaviti žalbu Odboru za državnu službu u roku od 15 dana od dana dostave rješenja.

(4) Po izvršnosti rješenja iz stavka 1. ovoga članka, za osobu primljenu u državnu službu donosi se rješenje o rasporedu na radno mjesto.

(5) Osoba primljena u državnu službu postaje državni službenik danom početka rada. Dan početka rada utvrđen rješenjem o rasporedu na radno mjesto može se iz opravdanih razloga odgoditi za najviše 60 dana, o čemu se donosi posebno rješenje.

(6) Ako osoba primljena u državnu službu ne počne raditi određenog dana, odnosno u slučaju odustanka izabranog kandidata od prijma u državnu službu, može se obaviti izbor između preostalih kandidata koji su zadovoljili na provedenom testiranju i intervjuu ili raspisati novi natječaj za popunjavanje radnog mjesta.

Obavljanje probnog rada

Članak 54.

- (1) Državni službenik primljen redovitim postupkom (vježbenik) za vrijeme probnoga rada osposobljava se za samostalni rad, pri čemu sudjeluje u posebnom programu osposobljavanja za obavljanje poslova određenoga radnog mjesta, a može se radi osposobljavanja uputiti i na rad u različite ustrojstvene jedinice istog ili drugog državnog tijela.
- (2) Ako je službenik iz stavka 1. ovoga članka upućen na rad u drugo državno tijelo, prava iz službe ostvaruje u državnom tijelu u kojem je primljen u službu.
- (3) Čelnik tijela imenuje komisiju koja prati i ocjenjuje rad državnog službenika iz stavka 1. ovoga članka.
- (4) Državni službenik primljen izvanrednim postupkom obavlja probni rad na radnom mjestu na koje je raspoređen. Njegov rad prati i ocjenjuje neposredno nadređeni službenik.

6. Odjeljak**DRŽAVNI STRUČNI ISPIT**

Obveza polaganja

Članak 56.

- (1) Državni službenik koji je zadovoljio na probnom radu dužan je najkasnije u roku od šest mjeseci od isteka probnog rada položiti državni stručni ispit.
- (2) Državni stručni ispit nije dužan polagati državni službenik koji ima položen pravosudni ispit.
- (3) Posebni dio državnoga stručnog ispita nije dužan polagati državni službenik koji ima akademsko zvanje doktora ili magistra znanosti stečeno u području koje je povezano s poslovima iz djelokruga državnog tijela u kojem je zaposlen.

Opći i posebni dio državnog stručnog ispita

Članak 57.

- (1) Državni stručni ispit sastoji se od općeg i posebnog dijela.
- (2) Postupak i način polaganja te program državnoga stručnog ispita propisuje Vlada uredbom.

Državna ispitna komisija

Članak 58.

- (1) Državni stručni ispit polaže se pred državnom ispitnom komisijom koja se ustrojava pri središnjem tijelu državne uprave nadležnom za službeničke odnose.
- (2) Članove državne ispitne komisije koji ispituju opći dio državnog stručnog ispita imenuje čelnik tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose, a članove ispitne komisije koji ispituju posebni dio imenuje čelnik središnjeg tijela državne uprave, odnosno drugog državnog tijela nadležnog za pojedino upravno područje.

Troškovi polaganja ispita

Članak 59.

- (1) Troškove prvog polaganja državnoga stručnog ispita i popravaka u postupku prvog polaganja ispita snosi državno tijelo koje službenika upućuje na polaganje ispita.
- (2) Troškove drugog polaganja cijeloga ispita i popravaka u postupku drugog polaganja ispita snosi državni službenik.

Neizvršenje obveze polaganja državnog stručnog ispita u propisanom roku

Članak 60.

- (1) Službeniku koji ne položi državni stručni ispit u roku iz članka 56. ovoga Zakona, prestaje državna služba istekom posljednjeg dana roka za polaganje ispita.
- (2) Ako je prijava za polaganje državnoga stručnog ispita pravodobno podnesena, a službenik nije u roku iz stavka 1. ovoga članka bio pozvan na polaganje, taj će se rok produžiti do dana polaganja ispita.
- (3) U slučaju privremene nesposobnosti za rad, korištenja roditeljskog dopusta, odnosno drugog opravdanog razloga, rok iz stavka 1. i 2. ovoga članka može se produžiti za onoliko vremena koliko je trajala privremena nesposobnost za rad, odnosno drugi opravdani razlozi.
- (4) Zahtjev za produženje roka za polaganje državnog stručnog ispita službenik može podnijeti čelniku tijela najkasnije do isteka roka za polaganje državnog stručnog ispita.
- (5) O produženju državne službe i roka za polaganje državnog stručnog ispita iz stavka 2. i 3. ovoga članka donosi se posebno rješenje.

Državna služba na određeno vrijeme

Članak 61.

- (1) Za obavljanje privremenih poslova ili poslova čiji se opseg privremeno povećao, a koji nisu trajnijeg karaktera, kao i radi zamjene duže vrijeme odsutnoga službenika, osobe se mogu primiti u državnu službu na određeno vrijeme dok traju privremeni poslovi ili poslovi čiji se opseg privremeno povećao, odnosno do povratka odsutnoga službenika.
- (2) Za prijam u državnu službu na određeno vrijeme za obavljanje privremenih poslova ili poslova čiji se opseg privremeno povećao potrebno je prethodno odobrenje središnjeg tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose.
- (3) Kod prijma u državnu službu na određeno vrijeme radi obavljanja privremenih poslova ili poslova čiji se opseg privremeno povećao, državnog službenika se raspoređuje na odgovarajuće radno mjesto iz pravilnika o unutarnjem redu, neovisno o broju izvršitelja utvrđenom u uredbi o unutarnjem ustrojstvu i pravilniku o unutarnjem redu državnoga tijela.
- (4) U slučaju predvidivog trajanja službe na određeno vrijeme od najmanje šest mjeseci, osobe se primaju uz obvezni probni rad u trajanju od dva mjeseca.
- (5) Državna služba na određeno vrijeme za obavljanje privremenih poslova ili poslova čiji se opseg privremeno povećao može trajati najviše godinu dana.
- (6) Osobe se u državnu službu na određeno vrijeme primaju putem oglasa, koji se objavljuje putem nadležne službe za zapošljavanje, na web-stranici državnog tijela koje raspisuje oglas i web-stranici središnjeg tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose. Rok za podnošenje prijave na oglas je osam dana od dana objave oglasa na web-stranici središnjeg tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose.
- (7) Žalba protiv rješenja o prijmu u državnu službu na određeno vrijeme ne odgađa izvršenje rješenja.
- (8) Za slobodno radno mjesto na određeno vrijeme oglas se ne mora objaviti ako u državnom tijelu ima službenika primljenih u državnu službu na određeno vrijeme koji ispunjavaju uvjete za to radno mjesto.

(9) Državna služba na određeno vrijeme ne može postati državna služba na neodređeno vrijeme.

Stručno osposobljavanje bez zasnivanja radnog odnosa

Članak 61.a

(1) Osoba bez radnog iskustva može se primiti u državno tijelo na stručno osposobljavanje bez zasnivanja radnog odnosa, u trajanju vježbeničkog staža, sukladno odredbama ovoga Zakona.

(2) Osoba iz stavka 1. ovoga članka nije državni službenik.

(3) Po obavljenom stručnom osposobljavanju osoba iz stavka 1. ovoga članka može polagati državni stručni ispit.

(4) Troškove polaganja državnog stručnog ispita snosi državno tijelo u kojem se osoba nalazi na stručnom osposobljavanju.

(5) Prava, obveze i odgovornosti uređuju se ugovorom između državnog tijela i osobe koja se prima na stručno osposobljavanje.

(6) Uvjete i način izbora osoba na stručno osposobljavanje bez zasnivanja radnog odnosa uređuje Vlada uredbom sukladno odredbama ovog i drugih zakona kojima se uređuju radni odnosi.

8. Odjeljak

ODLUČIVANJE O PRAVIMA, OBVEZAMA I ODGOVORNOSTI DRŽAVNIH SLUŽBENIKA

Rješenja

Članak 63.

(1) Odlučivanje o rasporedu na radno mjesto te drugim pravima i obvezama državnih službenika, kao i prestanku državne službe upravna je stvar.

(2) U upravnom postupku u kojem se odlučuje o upravnoj stvari iz stavka 1. ovoga članka postupa čelnik tijela ili službena osoba u čijem je opisu poslova vođenje tog postupka ili rješavanje o upravnoj stvari, sukladno propisima o ustrojstvu državnog tijela.

(3) Izvršna rješenja o prijamu u državnu službu, rasporedu na radno mjesto, premještanju, stavljanju na raspolaganje i prestanku državne službe dostavljaju se središnjem tijelu državne uprave nadležnom za službeničke odnose.

Žalba

Članak 64.

Protiv rješenja iz članka 63. stavka 1. ovoga Zakona može se izjaviti žalba Odboru za državnu službu u roku od 15 dana od dana dostave rješenja.

9. Odjeljak

ODLUČIVANJE O ŽALBAMA

Odbor za državnu službu

Članak 65.

(1) Odbor za državnu službu se osniva kao neovisno tijelo za rješavanje žalbi sukladno odredbama ovoga Zakona.

(2) Sjedište Odbora je pri središnjem tijelu državne uprave nadležnom za službeničke odnose.

- (3) U obavljanju svojih poslova Odbor za državnu službu koristi pečat s grbom Republike Hrvatske.
- (4) Na sadržaj zaglavlja akata Odbora za državnu službu primjenjuju se propisi kojima se uređuje sadržaj zaglavlja akata tijela državne uprave.
- (5) Uredske i druge administrativne poslove za Odbor za državnu službu obavlja središnje tijelo državne uprave nadležno za službeničke odnose.

Imenovanje članova Odbora za državnu službu

Članak 66.

- (1) Predsjednika i članove Odbora za državnu službu imenuje Vlada na temelju internog oglasa, iz reda državnih službenika, na vrijeme od pet godina, uz mogućnost ponovnog izbora. Svi članovi Odbora moraju biti diplomirani pravnici.
- (2) O raspisanom internom oglasu iz stavka 1. ovoga članka obavještava se sindikat, koji ima pravo uvida u prijave na oglas i ostalu potrebnu dokumentaciju te može predlagati članove Odbora.
- (3) Predsjednik i članovi Odbora za državnu službu neovisni su i svoje zadaće obavljaju nepristrano i u skladu sa zakonom.
- (4) Predsjednika i članove Odbora za državnu službu Vlada može razriješiti prije isteka vremena na koje su imenovani na njihov osobni zahtjev ili zbog njihovog nezakonitog, nesavjesnog ili nemarnog rada.
- (5) Predsjednik i članovi Odbora za vrijeme trajanja mandata ne smiju obavljati nikakve druge dužnosti, a za svoj rad u Odboru imaju pravo na plaću prema odluci Vlade.
- (6) Predsjednik i članovi Odbora imaju položaj državnih službenika, a prava i obveze iz državne službe ostvaruju u središnjem tijelu državne uprave nadležnom za službeničke odnose.
- (7) Predsjednika i članove Odbora ocjenjuje glavni tajnik Vlade.
- (8) Protiv rješenja iz stavka 7. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.
- (9) Predsjedniku i članovima Odbora za vrijeme trajanja mandata miruju prava i obveze iz službe u državnom tijelu u kojem su bili u službi prije imenovanja, a po isteku mandata imaju pravo povratka na odgovarajuće poslove u to državno tijelo. Zahtjev za povratak podnosi se najkasnije u roku od 30 dana od dana isteka mandata.
- (10) Vlada uredbom pobliže propisuje broj članova, ustrojstvo i način rada Odbora za državnu službu.

Odlučivanje o žalbama

Članak 67.

- (1) Odbor za državnu službu odlučuje o žalbama protiv rješenja o prijama u državnu službu i rješenja kojima se odlučuje o pravima i obvezama državnih službenika.
- (2) Protiv rješenja Odbora za državnu službu državno tijelo i državni službenik imaju pravo pokretanja upravnog spora u roku od 30 dana od dana primitka rješenja.

5. Dio

KLASIFIKACIJA RADNIH MJESTA U DRŽAVNOJ SLUŽBI

Klasifikacija radnih mjesta

Članak 74.

- (1) Radna mjesta se klasificiraju prema standardnim mjerilima za sva državna tijela, a to su: potrebno stručno znanje, složenost poslova, samostalnost u radu, stupanj suradnje s drugim državnim tijelima i komunikacije sa strankama, stupanj odgovornosti i utjecaj na donošenje odluka.
- (2) Klasifikacija radnih mjesta predstavlja osnovu za uređivanje sustava plaća u državnoj službi.
- (3) Sustav klasifikacije radnih mjesta osigurava izvršenje upravljačkih i izvršnih poslova kroz sljedeće kategorije:
 - a) radna mjesta rukovodećih državnih službenika,
 - b) radna mjesta viših državnih službenika,
 - c) radna mjesta nižih državnih službenika.
- (4) Unutar svake kategorije utvrđuju se radna mjesta u skladu s mjerilima iz stavka 1. ovoga članka.
- (5) Detaljnu razradu radnih mjesta unutar svake kategorije utvrđuje Vlada uredbom.

Radna mjesta u kabinetu ministra

Članak 74.b

- (1) Državni službenici raspoređuju se na radna mjesta u kabinetu ministra na određeno vrijeme do dana prestanka mandata ministra.
- (2) Ako se na radno mjesto iz stavka 1. ovoga članka raspoređuje državni službenik istog ili drugog državnog tijela, odgovarajuće se primjenjuju odredbe ovoga Zakona o premještanju.
- (3) Nakon prestanka mandata ministra, službenici iz stavka 1. ovoga članka raspoređuju se na radna mjesta jednake složenosti poslova u državnom tijelu iz kojeg su bili premješteni, za koje je propisan isti stupanj obrazovanja i potrebno radno iskustvo u jednakom trajanju.
- (4) Protiv rješenja iz stavka 1. – 3. ovoga članka žalbu može izjaviti službenik za kojeg se rješenje donosi. Žalba ne odgađa izvršenje rješenja.
- (5) Odredbe ovoga članka primjenjuju se na odgovarajući način na radna mjesta u odgovarajućoj ustrojstvenoj jedinici Ureda predsjednika Republike Hrvatske, Ureda predsjednika Hrvatskoga sabora, Ureda predsjednika Vlade, Ureda potpredsjednika Hrvatskoga sabora, Ureda potpredsjednika Vlade koji nije čelnik ministarstva i kabinetu predstojnika državnog ureda.

Nazivi i opisi radnih mjesta

Članak 75.

- (1) Jedinstvene standarde i mjerila za određivanje naziva i opisa pojedinih radnih mjesta u državnoj službi uređuje pravilnikom čelnik središnjeg tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose.

(2) Nazive i opise radnih mjesta u državnom tijelu utvrđuje pravilnikom o unutarnjem redu čelnik tijela uz prethodno odobrenje središnjeg tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

6. Dio

PREMJEŠTAJI

Premještaj državnih službenika

Članak 76.

(1) Državni službenik može po potrebi službe biti premješten na drugo radno mjesto u istom ili drugom državnom tijelu, u istom ili drugom mjestu rada, ali samo na radno mjesto, za koje je propisan isti stupanj obrazovanja i potrebno radno iskustvo u jednakom trajanju.

(2) Premještaj po potrebi službe temelji se na slobodnoj ocjeni čelnika tijela o potrebi da se državni službenik premjesti s jednog radnog mjesta na drugo, a naročito u slučajevima: popunjavanja upražnjenog radnog mjesta, čiji se poslovi moraju obavljati bez prekida, potrebe povećanja broja izvršitelja zbog povećanog opsega posla, bolje organizacije rada, potrebe za angažiranjem drugog državnog službenika na određenom radnom mjestu radi pravodobnog efikasnijeg obavljanja određenih poslova i zadataka. Potreba službe mora biti obrazložena.

(3) Službenika se ne može bez njegove suglasnosti premjestiti iz jednog u drugo mjesto rada, koje je udaljeno više od 30 kilometara od mjesta stanovanja državnog službenika ako bi se premještajem bitno pogoršale njegove obiteljske prilike.

Članak 76.a

(1) Kada to zahtijevaju potrebe službe, službenik tijela lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno službenik iz javne službe iznimno može biti premješten na radno mjesto u državnu službu pod uvjetima iz članka 76. ovoga Zakona.

(2) Državni službenik može biti premješten u tijelo lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno javnu službu pod uvjetima utvrđenim u stavku 1. ovoga članka.

(3) Za premještaj iz stavka 1. i 2. ovoga članka potreban je prethodni pisani sporazum čelnika tijela, odnosno javne službe.

(4) Javne službe u smislu odredbi ovoga članka su javne ustanove i druge pravne osobe kojima se sredstva za plaće osiguravaju u državnom proračunu ili proračunu jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, Hrvatski zavod za zapošljavanje, Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje i javne ustanove kojima se sredstva za plaće osiguravaju iz sredstava Hrvatskoga zavoda za zdravstveno osiguranje.

Osiguranje smještaja u slučaju premještaja

Članak 77.

(1) Državnom službeniku koji se premješta u drugo radno mjesto koje je udaljeno više od 100 kilometara od mjesta njegovog stanovanja mora se, najduže u roku od šest mjeseci, osigurati odgovarajući smještaj za njega i njegovu obitelj, ako posebnim zakonom nije drukčije određeno. Troškovi smještaja terete državno tijelo.

(2) Do osiguravanja uvjeta za smještaj njega i obitelji, službenik ima pravo na naknadu povećanih troškova zbog odvojenog života od obitelji, kao i naknadu troškova putovanja u mjesto stanovanja obitelji u vrijeme tjednog odmora, državnih blagdana i neradnih dana, sukladno uredbi Vlade ili odredbama kolektivnog ugovora. Službenik za preseljenje ima pravo na naknadu stvarnih troškova preseljenja.

Premještaj u drugo državno tijelo

Članak 78.

Ako se državni službenik premješta po potrebi službe iz jednog u drugo državno tijelo potreban je prethodni pisani sporazum čelnika tijela iz kojeg se službenik premješta i čelnika tijela u koje se službenik premješta.

Premještaj na zahtjev službenika

Članak 79.

(1) Službenika se može na njegov zahtjev premjestiti na drugo radno mjesto samo ako je popunjavanje tog radnog mjesta predviđeno planom.

(2) Ako popunjavanje radnog mjesta nije predviđeno planom, službenika se može premjestiti zbog:

- a) zdravstvenih razloga, na temelju liječničkog mišljenja o potrebi promjene radnog mjesta,
- b) obiteljskih razloga.

Žalba nema odgodni učinak

Članak 80.a

Žalba protiv rješenja o premještaju ne odgađa izvršenje rješenja.

Upućivanje službenika na rad u drugo državno tijelo

Članak 80.b

(1) Državni službenik može po potrebi službe biti upućen na rad u drugo državno tijelo, u istom ili drugom mjestu rada, radi obavljanja poslova za koje se traže posebna znanja, vještine i sposobnosti ili obavljanja privremenih poslova ili poslova čiji se opseg privremeno povećao, ali najduže na vrijeme od godinu dana.

(2) Za upućivanje na rad u drugo državno tijelo potreban je prethodni pisani sporazum čelnika tijela u kojemu službenik radi i čelnik tijela u koje se službenik upućuje na rad.

(3) Primjerak sporazuma iz stavka 2. ovoga članka dostavlja se središnjem tijelu državne uprave nadležnom za službeničke odnose.

(4) Državni službenik iz stavka 1. ovoga članka prava iz službe ostvaruje u državnom tijelu iz kojega je upućen na rad.

(5) Kod upućivanja državnog službenika na rad u drugo državno tijelo, u drugo mjesto rada koje je udaljeno više od 100 kilometara od mjesta njegovog stanovanja, odgovarajuće se primjenjuju odredbe članka 77. ovoga Zakona.

(6) Za vrijeme obavljanja poslova iz stavka 1. ovoga članka, državno tijelo iz kojeg je službenik upućen na rad u drugo državno tijelo ima pravo na povrat sredstava za plaću službenika od državnog tijela u koje je službenik upućen na rad.

Upućivanje na rad izvan državne službe

Članak 81.

(1) Radi obavljanja privremenih poslova koji zahtijevaju posebne vještine i stručno iskustvo državni službenik može se uputiti na rad izvan državne službe u upravna tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, pravne osobe s javnim ovlastima u Republici Hrvatskoj, međunarodne organizacije ili na rad u međunarodnim projektima.

(2) Državnom službeniku za vrijeme obavljanja privremenih poslova iz stavka 1. ovoga članka miruju prava i obveze iz državne službe, ali se to vrijeme priznaje kao neprekidni rad u državnoj službi i kao stečeno radno iskustvo na odgovarajućim poslovima.

(3) Upućivanje na rad izvan državne službe poblize uređuje Vlada uredbom.

7. Dio

OCJENJIVANJE DRŽAVNIH SLUŽBENIKA

Ocjenjivačko razdoblje

Članak 82.

(1) Državni službenici ocjenjuju se svake godine najkasnije do 28. veljače za prethodnu kalendarsku godinu.

(2) Ne ocjenjuju se državni službenici koji su u prethodnoj kalendarskoj godini radili manje od šest mjeseci, bez obzira na razloge, te službenici na probnom radu.

Ocjene

Članak 84.

(1) Državni službenik ocjenjuje se ocjenom »USPJEŠAN« ako pokazuje potrebnu razinu stručnosti i kompetencija, čiji rad i poštivanje službene dužnosti osiguravaju pouzdano obavljanje službe, koji svoje službene zadatke obavlja pravodobno i u skladu s pravilima struke, a pogreške u radu i postupanju su zanemarive.

(2) Državni službenik može biti ocijenjen višom ocjenom od ocjene iz stavka 1. ovoga članka, i to:

a) ocjenom »PRIMJERAN«, ako pokazuje visoku razinu stručnosti i kompetencija, čiji rad i poštivanje službene dužnosti osiguravaju prvorazredno obavljanje službe, koji pored ispunjavanja uvjeta za ocjenu iz stavka 1. ovoga članka, daje korisne prijedloge za unapređenje službe ili pokazuje iznimnu motivaciju za rad te postiže rezultate u radu bolje od predviđenih za radno mjesto na koje je raspoređen;

b) ocjenom »IZUZETAN«, ako pored ispunjavanja uvjeta za ocjenu iz točke a) ovoga članka, obavlja poslove u opsegu znatno većem od uobičajenog ili je inovativan i kreativan te aktivno sudjeluje u unapređenju upravnog područja ili se dodatno angažira u upravnom području u kojem je zaposlen, odnosno upravnom području iz djelokruga državnog tijela, radom na poslovima i izvan opisa poslova radnog mjesta ili objavljivanjem stručnih radova ili publikacija ili sudjelovanjem kao predavač na stručnim savjetovanjima ili seminarima ili kao trener na radionicama u organiziranim programima izobrazbe sukladno ovom Zakonu, čime pridonosi svom osobnom profesionalnom razvoju i unapređenju rada u odgovarajućem upravnom području.

(3) Državni službenik može biti ocijenjen nižom ocjenom od ocjene iz stavka 1. ovoga članka i to:

a) ocjenom »ZADOVOLJAVA«, ako pokazuje nižu razinu stručnosti i kompetencija od potrebne za uredno izvršavanje službenih zadataka, čiji rad i poštivanje službene dužnosti osiguravaju najmanju moguću mjeru prihvatljivih standarda kvalitete rada i preciznosti u obavljanju službe, koji ima pogreške u radu i postupanju, odnosno koji službene zadatke bez opravdanog razloga obavlja izvan rokova ili protivno pravilima struke, na čiji rad i postupanje nadređeni službenik ima primjedbe;

b) ocjenom »NE ZADOVOLJAVA«, ako ne pokazuje potrebnu stručnost i kompetencije za ostvarivanje minimuma standarda kvalitete rada te pouzdanog i prihvatljivog obavljanja službe, koji ima značajne pogreške u radu ili postupanju, odnosno koji službene zadaće

učestalo izvršava izvan rokova ili protivno pravilima struke te ne pokazuje interes za kvalitetu svog rada unatoč tome što nadređeni službenik ili čelnik tijela ima primjedbe na njegov rad i što ga upozorava na propuste i nepravilnosti, pod uvjetom da je najkasnije tri mjeseca prije isteka ocjenjivačkog razdoblja pisanim putem upozoren na mogućnost dobivanja negativne ocjene te ni nakon toga nije otklonio propuste i nepravilnosti u radu.

Postupak ocjenjivanja do donošenja rješenja

Članak 85.

(1) Državnog službenika ocjenjuje se na temelju pokazane učinkovitosti rada, uspoređivanjem opsega, kvalitete i rokova izvršenja poslova s opisom poslova njegovog radnog mjesta i radnim planovima državnog tijela, uzimajući u obzir poštivanje službene dužnosti i osobno ponašanje državnog službenika tijekom kalendarske godine.

(2) Prijedlog ocjene daje neposredno nadređeni državni službenik. Prijedlog ocjene mora biti obrazložen.

(3) Prijedlog ocjene daje se na uvid državnom službeniku. Ako državni službenik nije zadovoljan predloženom ocjenom, ima pravo dati primjedbu nadređenom službeniku, koji je dužan tu primjedbu razmotriti zajedno sa službenikom.

(4) Prijedlog ocjene dostavlja se po hijerarhijskom redu svima koji su državnom službeniku nadređeni, zaključno sa službenom osobom ovlaštenom za donošenje rješenja o ocjeni. Nadređeni službenici daju mišljenje o prijedlogu ocjene, a ako se ne slažu s prijedlogom, moraju navesti razloge za to i predložiti ocjenu državnog službenika.

(5) Postupak ocjenjivanja, kriterije za ocjenjivanje i sadržaj obrasca o ocjenjivanju službenika propisuje Vlada uredbom.

Rješenje o ocjeni

Članak 86.

(1) O ocjeni se donosi rješenje.

(2) Rješenje o ocjeni donosi čelnik tijela ili službena osoba ovlaštena za donošenje rješenja o ocjeni, uzimajući u obzir prijedlog neposredno nadređenog državnog službenika, kao i mišljenja ostalih hijerarhijski nadređenih službenika.

(3) Državnog službenika kojem je čelnik tijela jedini nadređeni, ocijenit će čelnik tijela neposredno.

(4) Ocjena mora biti obrazložena.

(5) Službenik u žalbi protiv rješenja o ocjeni mora navesti razloge zbog kojih rješenje pobija i priloži odgovarajuće dokaze na kojima žalbu temelji.

Utjecaj ocjene državnog službenika

Članak 87.

(1) Ocjena državnog službenika uzima se u obzir kod utvrđivanja:

- a) potrebe izobrazbe državnih službenika,
- b) uvjeta za napredovanje,
- c) uvjeta za promicanje,
- d) uvjeta za upućivanje državnog službenika na rad izvan državne službe,
- e) uvjeta za korištenje plaćenog studijskog dopusta.

(2) Ocjena državnog službenika uzima se u obzir prilikom izricanja kazni za povrede službene dužnosti.

Negativna ocjena

Članak 88.

- (1) Državnog službenika koji je ocijenjen ocjenom »zadovoljava« upućuje se na dodatno stručno osposobljavanje ili se premješta na drugo radno mjesto iste ili niže složenosti poslova, unutar istog stupnja obrazovanja.
- (2) Državnom službeniku koji je ocijenjen ocjenom »ne zadovoljava« prestaje državna služba po sili zakona, danom izvršnosti rješenja o ocjenjivanju.

Unošenje ocjene državnog službenika u osobni očevidnik

Članak 89.

Ocjena državnog službenika unosi se u osobni očevidnik državnog službenika.

8. Dio**NAPREDOVANJE U SLUŽBI**

Napredovanje

Članak 90.

- (1) Napredovanje u državnoj službi ostvaruje se rasporedom državnog službenika na više radno mjesto unutar iste kategorije ili prelaskom u višu kategoriju radnog mjesta.
- (2) Državni službenik može napredovati redovito ili izvanredno.
- (3) Državni službenik može redovito napredovati u državnoj službi ako:
- a) je jedanput ocijenjen ocjenom »izuzetan« ili najmanje dva puta uzastopno ocjenom »primjeren« ili najmanje tri puta uzastopce ocjenom »uspješan« ili višom ocjenom.
 - b) postoji slobodno radno mjesto propisano pravilnikom o unutarnjem redu, na koje se službenik u postupku napredovanja može rasporediti.
 - c) ispunjava uvjete za raspored na radno mjesto.
- (4) Kod napredovanja se uzimaju u obzir posljednje dobivene ocjene.
- (5) Državni službenik koji ne ispunjava uvjet radnog iskustva na odgovarajućim poslovima može izvanredno napredovati u državnoj službi, ako ispunjava uvjete za izvanredno napredovanje propisane uredbom Vlade kojom se uređuje napredovanje državnih službenika.
- (6) Način i uvjeti napredovanja pobliže se uređuju uredbom Vlade.

Promicanje

Članak 91.

- (1) Državni službenik promiče se u okviru istog radnog mjesta dobivanjem odgovarajućih povišica plaće.
- (2) Načini i uvjeti promicanja uređuju se posebnim zakonom kojim će se urediti plaće i druga materijalna prava državnih službenika.

Studijski dopust

Članak 95.

- (1) Državni službenik nakon odrađenog probnog rada u državnoj službi ima pravo podnijeti zahtjev za plaćeni ili neplaćeni studijski dopust za obrazovanje na stručnim ili sveučilišnim studijima u zemlji ili inozemstvu, u pravilu, u trajanju od najviše jedne akademske godine.

(2) Uz zahtjev iz stavka 1. ovoga članka mora se priložiti program studija i plan studijskog dopusta s jasnom naznakom ukupnog trajanja studijskog dopusta i pojedinih razdoblja u kojima ga planira koristiti.

(3) Studijski dopust odobrava čelnik tijela uz prethodnu suglasnost središnjeg tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose na program studijskog dopusta.

(4) Program studijskog dopusta mora odgovarati području rada, a svrha programa mora biti poboljšanje stručnosti državnog službenika.

(5) Tijekom plaćenog studijskog dopusta državni službenik ima pravo na naknadu plaće u visini osnovne plaće radnog mjesta na koje je raspoređen, bez dodatka. Troškovi obrazovanja podmiruju se iz državnog proračuna.

(6) Nakon isteka studijskog dopusta državni službenik ima se pravo vratiti na isto ili drugo odgovarajuće radno mjesto u državnom tijelu.

(7) Po završetku plaćenog studijskog dopusta državni službenik je dužan ostati u službi najmanje dvostruko vremena od vremena koliko je trajalo obrazovanje na koje je upućen. Ako službenik u tom razdoblju bude upućen na novo obrazovanje, razdoblje novoga obrazovanja ne uračunava se u vrijeme koje je službenik dužan ostati u službi.

(8) Ako državni službenik po završetku obrazovanja ne ostane u službi u vremenu utvrđenom u stavku 7. ovoga članka, dužan je vratiti cjelokupan iznos sredstava utrošen za njegovo obrazovanje.

(9) Ako državni službenik ne završi program obrazovanja na koji je upućen, dužan je vratiti cjelokupan iznos sredstava utrošen za njegovo obrazovanje, osim u slučajevima prestanka državne službe po sili zakona iz članka 131. stavka 1. i članka 137. stavka 1. točke a), b) i c) ovoga Zakona.

Teške povrede službene dužnosti

Članak 99.

(1) Teške povrede službene dužnosti su:

1. neizvršavanje, nesavjesno, nepravodobno ili nemarno izvršavanje službenih obveza,
2. nezakoniti rad ili propuštanje poduzimanja mjera ili radnji na koje je službenik ovlašten radi sprječavanja nezakonitosti,
3. davanje netočnih podataka kojima se utječe na donošenje odluka nadležnih tijela ili time nastaju druge štetne posljedice,
4. zlouporaba položaja ili prekoračenje ovlasti u službi,
5. odbijanje izvršenja naloga, ako za to ne postoje opravdani razlozi,
6. neovlaštena posluga ili neodgovorno korištenje sredstava povjerenih za rad ili u vezi s radom,
7. odavanje službene ili druge tajne u vezi s obavljanjem državne službe,
8. zlouporaba obveze državnog službenika na prijavljivanje opravdane sumnje na korupciju,
9. povreda prava na zaštitu anonimnosti državnog službenika koji prijavi opravdanu sumnju na korupciju,
10. ograničavanje ili uskraćivanje prava utvrđenih ovim Zakonom službeniku koji odgovornim osobama ili nadležnim tijelima prijavi sumnju na korupciju ili zlostavljanje tog službenika,
11. obavljanje djelatnosti koja je u suprotnosti s poslovima radnog mjesta ili bez prethodnog odobrenja čelnika tijela,

12. uporaba krivotvorene isprave u cilju ostvarivanja prava u službi,
 13. ponašanje suprotno Etičkom kodeksu državnih službenika, koje nanosi štetu ugledu službe,
 14. neopravdan izostanak s posla od dva do četiri dana uzastopno,
 15. tri puta izrečena kazna za lake povrede službene dužnosti počinjene u razdoblju od dvije godine,
 16. otuđenje te oštećenje ili uništenje imovine državnog tijela hotimično ili krajnjom nepažnjom,
 17. dolazak na posao pod utjecajem alkohola, droga ili drugih sredstava ovisnosti ili dovođenje pod utjecaj alkohola, droga ili drugih sredstava ovisnosti za vrijeme radnog vremena ili odbijanje testiranja na alkohol ili droge,
 18. druge teške povrede službene dužnosti koje su propisane zakonom.
- (2) Smatra se da je državni službenik pod utjecajem alkohola ako u organizmu ima alkohola iznad 0,50 g/kg, odnosno odgovarajući iznos miligrama u litri izdahnutog zraka.
 - (3) Prisutnost alkohola u organizmu utvrđuje se analizom krvi ili urina ili mjerenjem količine alkohola u litri izdahnutog zraka ili liječničkim pregledom ili drugim metodama i aparatima.
 - (4) Smatra se da je državni službenik pod utjecajem droga ako u organizmu ima droga.
 - (5) Smatrat će se da službenik u organizmu ima droga ako se prisutnost droga utvrdi odgovarajućim sredstvima ili uređajima ili liječničkim pregledom ili analizom krvi ili urina.
 - (6) Testiranje na alkohol i droge provest će se samo ako se osnovano sumnja da je državni službenik pod utjecajem alkohola ili droga.
 - (7) Na postupak testiranja na alkohol i droge državnih službenika koji se nalaze u programu liječenja, odvikavanja ili rehabilitacije od ovisnosti te u izvanbolničkom tretmanu liječenja od ovisnosti i/ili na supstitucijskoj terapiji, primjenjuju se odredbe zakona kojim se uređuje zaštita na radu.

2. Odjeljak

TIJELA ZA VOĐENJE POSTUPKA ZBOG POVREDE SLUŽBENE DUŽNOSTI

Tijela za vođenje postupka

Članak 100.

- (1) O lakim povredama službene dužnosti odlučuje čelnik tijela, ako posebnim zakonom za službenike pojedinih državnih tijela nije drukčije određeno.
- (2) O teškim povredama službene dužnosti u prvom stupnju odlučuje službenički sud, a u drugom stupnju viši službenički sud, ako posebnim zakonom za službenike pojedinih državnih tijela nije drukčije određeno.
- (3) Službeničke sudove i viši službenički sud ustrojava Vlada. Službenički sudovi ustrojavaju se za pojedino ili više državnih tijela.

Sastav službeničkog suda

Članak 101.

- (1) Službenički sud ima predsjednika i najmanje deset članova, koji se imenuju iz reda diplomiranih pravnika, odnosno osoba koje su završile sveučilišni diplomski studij prava.

(2) Viši službenički sud ima predsjednika i najmanje deset članova koji se imenuju iz reda diplomiranih pravnika, odnosno osoba koje su završile sveučilišni diplomski studij prava. Predsjednik i najmanje dva člana imenuju se iz reda sudaca.

(3) Predsjednike i članove službeničkih sudova i višega službeničkog suda imenuje Vlada.

(4) Službenički sud i viši službenički sud odlučuju u vijeću od tri člana koje imenuje predsjednik za svaki pojedini slučaj. Vijeću Višeg službeničkog suda uvijek predsjedava član imenovan iz reda sudaca.

(5) Odlukom kojom se ustrojava službenički sud utvrđuje se tijelo državne uprave koje će za potrebe službeničkog suda obavljati uredske i druge poslove. Uredske i druge poslove za viši službenički sud obavlja središnje tijelo državne uprave nadležno za službeničke odnose.

Pokretanje postupka

Članak 104.

(1) Postupak zbog lake povrede službene dužnosti pokreće zaključkom čelnik tijela, na vlastiti poticaj ili na pisani prijedlog nadređenog službenika.

(2) Postupak zbog teške povrede službene dužnosti pokreće čelnik tijela ili osoba koju on za to ovlasti, danom predaje zahtjeva za pokretanje postupka nadležnom službeničkom sudu.

Zahtjev za pokretanje postupka zbog teške povrede službene dužnosti

Članak 105.

Zahtjev za pokretanje postupka zbog teške povrede službene dužnosti sadrži:

- naziv nadležnog službeničkog suda,
- podatke o podnositelju zahtjeva (naziv i sjedište državnog tijela te ime, prezime i dužnost osobe koja je ovlaštena za podnošenje zahtjeva),
- podatke o službeniku protiv kojeg se pokreće postupak (osobni podaci o službeniku, naziv i sjedište tijela i ustrojstvene jedinice u kojoj je službenik zaposlen, naziv radnog mjesta na koje je službenik raspoređen),
- činjenični opis povrede službene dužnosti (način, vrijeme i mjesto počinjenja povrede, te ostale okolnosti iz kojih proistječu zakonska obilježja teške povrede službene dužnosti),
- zakonski naziv teške povrede službene dužnosti i odredbu Zakona kojom je ta povreda propisana,
- dokaze, čije se izvođenje predlaže,
- potpis podnositelja zahtjeva i pečat državnog tijela.

Odgovor na zahtjev za pokretanje postupka

Članak 106.

(1) Zahtjev za pokretanje postupka zbog teške povrede službene dužnosti dostavlja se službeniku, koji može podnijeti odgovor na zahtjev u roku od osam dana od dana primitka zahtjeva.

(2) U odgovoru na zahtjev za pokretanje postupka službenik, njegov branitelj ili sindikat čiji je član, ukoliko ga službenik ovlasti za zastupanje, ima pravo predložiti izvođenje dokaza važnih za donošenje odluke.

Posebne odredbe o postupku zbog teške povrede službene dužnosti

Članak 107.

- (1) U postupku zbog teške povrede službene dužnosti mora se provesti usmena rasprava, a službenik protiv kojega je pokrenut postupak mora biti saslušan.
- (2) Iznimno, rasprava se može održati i bez nazočnosti službenika protiv kojega se vodi postupak, ako je službenik dva puta uzastopno uredno pozvan, a pozivu se nije odazvao niti je opravdano svoj nedolazak te službenički sud ocijeni da se na temelju provedenih dokaza može utvrđivati odgovornost službenika za tešku povredu službene dužnosti za koju se tereti.
- (3) Rasprava se može održati bez nazočnosti službenika protiv kojega se vodi postupak samo pod uvjetom da mu je uredno dostavljen zahtjev za pokretanje postupka.
- (4) Ako su na temelju usmene rasprave, održane sukladno stavku 1. – 3. ovoga članka, utvrđene sve činjenice bitne za odlučivanje, službenički sud donijet će odluku o zahtjevu.
- (5) Kod odlučivanja o odgovornosti službenika službenički sud nije vezan pravnom kvalifikacijom teške povrede službene dužnosti navedenom u zahtjevu za pokretanje postupka.

Donošenje odluke o odgovornosti nakon prestanka državne službe

Članak 107.a

- (1) Ako je državnom službeniku prestala državna služba nakon pokretanja postupka zbog teške povrede službene dužnosti, službenički sud nastaviti će vođenje postupka i na osnovi utvrđenog činjeničnog stanja donijeti odluku o odgovornosti za tešku povredu službene dužnosti.
- (2) Ako službenički sud utvrdi odgovornost za tešku povredu službene dužnosti osobe iz stavka 1. ovoga članka, s obzirom na okolnosti slučaja, izreći će zabranu prijma u državnu službu na vrijeme od jedne do četiri godine.
- (3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, ako službenički sud utvrdi da je počinjena teška povreda službene dužnosti koja ima obilježja korupcije ili otuđenja državne imovine izreći će se zabrana prijma u državnu službu u razdoblju od četiri godine.

Odluke u postupku zbog povrede službene dužnosti

Članak 108.

- (1) U postupku zbog povrede službene dužnosti o odgovornosti službenika odlučuje se rješenjem, a o pitanjima postupka zaključkom.
- (2) Protiv odluke čelnika tijela u postupku zbog lake povrede službene dužnosti može se podnijeti žalba nadležnom službeničkom sudu u roku od 15 dana od dana dostave odluke.
- (3) Protiv odluke službeničkog suda u postupku zbog teške povrede službene dužnosti može se podnijeti žalba Višem službeničkom sudu u roku od 15 dana od dana dostave odluke.
- (4) Protiv drugostupanjske odluke u postupku zbog povrede službene dužnosti može se pokrenuti upravni spor.

Zastara pokretanja i vođenja postupka

Članak 109.

- (1) Pravo na pokretanje postupka zbog lake povrede službene dužnosti zastarijeva u roku od tri mjeseca od dana saznanja za počinjenu povredu i počinitelja, a najkasnije u roku od šest mjeseci od dana kada je povreda počinjena. Ako u roku od godine dana od pokretanja postupka ne bude donesena izvršna odluka, postupak će se obustaviti zbog zastare vođenja postupka.
- (2) Pravo na pokretanje postupka zbog teške povrede službene dužnosti zastarijeva u roku od godine dana od dana saznanja za počinjenu povredu i počinitelja, a najkasnije u roku od tri godine od dana kada je povreda počinjena. Ako u roku od tri godine od dana pokretanja postupka ne bude donesena izvršna odluka, postupak će se obustaviti zbog zastare vođenja postupka.
- (3) Rokovi za donošenje izvršne odluke iz stavka 1. i 2. ovoga članka ne teku za vrijeme privremene spriječenosti službenika za rad.
- (4) Zastara vođenja postupka prekida se svakom postupovnom radnjom nadležnog tijela usmjerenom ka odlučivanju o odgovornosti za povredu službene dužnosti ili zakonitosti i ustavnosti rješenja te nakon svakog prekida, zastarni rok počinje iznova teći.
- (5) Apsolutna zastara vođenja postupka nastupa protekom dvostruko vremena koliko je prema zakonu propisana zastara vođenja postupka zbog povrede službene dužnosti.

4. Odjeljak

KAZNE ZA POVREDE SLUŽBENE DUŽNOSTI

Vrste kazni

Članak 110.

- (1) Za lake povrede službene dužnosti mogu se izreći sljedeće kazne:
 - a) usmena opomena,
 - b) pisana opomena,
 - c) pisana opomena s upisom u osobni očevidnik državnog službenika,
 - d) novčana kazna u visini do 10% plaće službenika isplaćene u mjesecu kad je kazna izrečena.
- (2) Za teške povrede službene dužnosti mogu se izreći sljedeće kazne:
 - a) novčana kazna na vrijeme od jednog do šest mjeseci, u mjesečnom iznosu od 10 do 20% ukupne plaće isplaćene službeniku u mjesecu u kojem je kazna izrečena,
 - b) premještaj na drugo radno mjesto niže složenosti poslova istog stupnja obrazovanja,
 - c) prestanak državne službe.
- (3) Državni službenik kojem je utvrđena odgovornost za tešku povredu službene dužnosti ne može se promicati i napredovati u službi u roku od dvije godine od dana izvršnosti rješenja o odgovornosti.
- (4) Državnom službeniku koji u roku od godine dana od izvršnosti rješenja o utvrđivanju odgovornosti za tešku povredu službene dužnosti počini novu tešku povredu službene dužnosti, prestaje državna služba po sili zakona danom izvršnosti rješenja kojim je utvrđena odgovornost službenika za novu tešku povredu službene dužnosti.

(5) Državnom službeniku obvezno se izriče kazna prestanka državne službe iz stavka 1. točke c) ovoga članka ako bude proglašen odgovornim za tešku povredu službene dužnosti koja ima obilježja korupcije.

(6) Zbroj novčanih kazni izrečenih u jednom mjesecu za lake i teške povrede službene dužnosti ne može iznositi više od 30% ukupne plaće isplaćene službeniku u tom mjesecu.

(7) Kazna premještaja na drugo radno mjesto niže složenosti poslova istog stupnja obrazovanja može se izreći samo ako postoji slobodno radno mjesto u državnom tijelu.

(8) Kazne izrečene u postupku zbog povrede službene dužnosti izvršava nadležna služba u državnom tijelu u kojem je službenik zaposlen.

Određivanje i izvršenje kazne

Članak 111.

(1) Pri određivanju vrste kazne uzimaju se u obzir težina počinjene povrede i nastale posljedice, stupanj odgovornosti državnog službenika, okolnosti u kojima je povreda počinjena, te olakotne i otegotne okolnosti na strani državnog službenika.

(2) Izvršenje kazne za laku povredu službene dužnosti zastarijeva u roku od jedne godine, a za tešku povredu službene dužnosti u roku od dvije godine od konačnosti rješenja kojim je kazna izrečena.

(3) Protekom roka od dvije godine nakon pravomoćnosti izrečene kazne za laku povredu službene dužnosti, izrečena kazna briše se pod uvjetom da službenik nije počinio novu povredu službene dužnosti od pravomoćnosti izrečene kazne.

(4) Protekom roka od četiri godine nakon pravomoćnosti izrečene kazne za tešku povredu službene dužnosti, izrečena kazna briše se pod uvjetom da službenik nije počinio novu povredu službene dužnosti od pravomoćnosti izrečene kazne.

5. Odjeljak

UDALJENJE IZ SLUŽBE

Slučajevi udaljenja

Članak 112.

(1) Rješenjem čelnika tijela službenika se može udaljiti iz službe ako je protiv njega pokrenut kazneni postupak ili postupak zbog teške povrede službene dužnosti, a povreda je takve prirode da bi ostanak u službi, dok traje taj postupak, mogao štetiti interesima službe.

(2) Čelnik tijela dužan je udaljiti iz službe državnog službenika protiv kojeg je pokrenut kazneni postupak ili postupak zbog teške povrede službene dužnosti zbog djela s obilježjima korupcije.

(3) Smatra se da je udaljen iz službe službenik protiv kojega je pokrenut istražni postupak i određen pritvor, o čemu se donosi rješenje.

(4) Udaljenje iz službe traje do okončanja kaznenog postupka ili postupka zbog teške povrede službene dužnosti, a u slučaju iz stavka 3. ovoga članka, do isteka pritvora.

Žalba protiv rješenja o udaljenju

Članak 113.

(1) Protiv rješenja o udaljenju iz službe službenik može izjaviti žalbu nadležnom službeničkom sudu u roku od 15 dana od dostave rješenja.

(2) Žalba ne odgađa izvršenje rješenja.

(3) Službenički sud dužan je odlučiti o žalbi najkasnije u roku od 15 dana od primitka žalbe.

(4) Odluka službeničkog suda o žalbi je izvršna danom dostave rješenja stranci.

Naknada plaće

Članak 114.

(1) Za vrijeme udaljenja iz službe službeniku pripada naknada plaće u iznosu od 60%, a ako uzdržava obitelj, 80% plaće isplaćene u mjesecu koji je prethodio udaljenju iz službe.

(2) Puna plaća pripada službeniku od dana vraćanja u službu.

(3) Službeniku se vraća obustavljeni dio plaće od prvoga dana udaljenja, u sljedećim slučajevima:

a) ako službenički sud uvaži njegovu žalbu protiv rješenja o udaljenju iz službe,

b) ako je pravomoćnim rješenjem obustavljen kazneni, odnosno postupak zbog teške povrede službene dužnosti, osim zbog zastare vođenja postupka,

c) ako je pravomoćnom presudom u kaznenom, odnosno pravomoćnim rješenjem u postupku zbog teške povrede službene dužnosti oslobođen od odgovornosti.

Ukidanje državnog tijela uz preuzimanje poslova tog tijela u drugo državno tijelo

Članak 124.

(1) Kad se ukine državno tijelo, službenike ukinutog tijela preuzima ono državno tijelo koje preuzima i obavljanje poslova ukinutog tijela, ako posebnim zakonom nije drukčije određeno.

(2) Do donošenja pravilnika o unutarnjem redu i rasporedu na radna mjesta prema tom pravilniku, preuzeti službenici iz stavka 1. ovoga članka obavljaju poslove koje su obavljali u ukinutom državnom tijelu, odnosno druge poslove po nalogu čelnika tijela, a pravo na plaću i ostala prava iz službe ostvaruju prema dotadašnjim rješenjima.

(3) Preuzeti državni službenici koji se po donošenju pravilnika o unutarnjem redu ne mogu rasporediti, jer nema slobodnih radnih mjesta za koje ispunjavaju stručne i druge uvjete za raspored, stavljaju se na raspolaganje Vladi.

(4) Rješenja o rasporedu na radna mjesta ili rješenja o stavljanju na raspolaganje Vladi donose se najkasnije u roku od dva mjeseca od preuzimanja službenika.

Donošenje pravilnika o unutarnjem redu

Članak 127.

(1) Kad se donese pravilnik o unutarnjem redu na temelju novog akta o unutarnjem ustrojstvu, službenici se raspoređuju na radna mjesta iz tog pravilnika prema potrebama službe i stručnom znanju.

(2) Državnog službenika se kod rasporeda iz stavka 1. ovoga članka ne može bez njegove suglasnosti rasporediti u drugo mjesto rada, koje je udaljeno više od 30 kilometara od mjesta njegova stanovanja ako bi se premještajem bitno pogoršale njegove obiteljske prilike.

(3) Ako se u skladu s uredbom o unutarnjem ustrojstvu državnog tijela ukidaju pojedine ustrojstvene jedinice tog tijela, pojedina radna mjesta u državnom tijelu ili se smanjuje potreban broj izvršitelja na pojedinim radnim mjestima, službenici koji su do tada bili raspoređeni na ta radna mjesta, odnosno u ustrojstvene jedinice koje se ukidaju, raspoređuju se na druga radna mjesta za koja ispunjavaju uvjete.

(4) Ako nema odgovarajućeg radnog mjesta na koje se državni službenik može rasporediti, donosi se rješenje o stavljanju na raspolaganje.

(5) Rješenje o rasporedu na radno mjesto, odnosno rješenje o stavljanju na raspolaganje Vladi, sukladno odredbama stavka 1. – 4. ovoga članka, donosi se u roku od dva mjeseca od stupanja na snagu novog pravilnika o unutarnjem redu.

(6) Protiv rješenja iz stavka 5. ovoga članka žalbu može izjaviti državni službenik za kojeg se rješenje donosi. Žalba ne odgađa izvršenje rješenja.

(7) Do donošenja rješenja iz stavka 5. ovoga članka, službenici nastavljaju obavljati poslove koje su obavljali na dotadašnjim radnim mjestima, odnosno druge poslove po nalogu čelnika tijela, a pravo na plaću i ostala prava iz službe ostvaruju prema dotadašnjim rješenjima.

Žalba protiv rješenja o stavljanju na raspolaganje

Članak 127.a

Žalba protiv rješenja o stavljanju službenika na raspolaganje ne odgađa izvršenje rješenja.

Prava i obveze službenika na raspolaganju

Članak 129.

(1) Za vrijeme trajanja raspolaganja državni službenik dužan je obavljati poslove po nalogu čelnika tijela ili osobe koju on za to ovlasti, u skladu sa stečenim stupnjem obrazovanja.

(2) Za vrijeme trajanja raspolaganja državni službenik ostvaruje pravo na plaću u visini plaće isplaćene u mjesecu koji je prethodio stavljanju na raspolaganje.

(3) Državni službenik stavljen na raspolaganje ostvaruje pravo na plaću i druga prava iz službe u državnom tijelu u kojem je doneseno rješenje o stavljanju na raspolaganje.

Profesionalna nesposobnost za rad

Članak 131.a

(1) Državni službenik kojemu je na temelju posebnih propisa utvrđena profesionalna nesposobnost za rad rasporedit će se na drugo radno mjesto za koje ispunjava propisane uvjete, u skladu s preostalom radnom sposobnošću.

(2) Ukoliko u državnom tijelu nema radnog mjesta na koje se službenik iz stavka 1. ovoga članka može rasporediti, odgovarajuće se primjenjuju odredbe općih propisa o radu.

Rješenje o prestanku državne službe

Članak 133.

(1) O prestanku državne službe donosi se rješenje.

(2) Rješenje iz stavka 1. ovoga članka donosi se u roku od osam dana od nastupa okolnosti koje su razlog za prestanak službe.

Izvanredni otkaz

Članak 136.a

(1) Čelnik tijela može državnom službeniku otkazati službu izvanrednim otkazom ako utvrdi da je službenik počinio osobito tešku povredu službene dužnosti koja:

a) ima obilježja korupcije,

b) ima za posljedicu znatnu materijalnu ili nematerijalnu štetu za državno tijelo, pravne osobe ili građane ili zaštitu javnog interesa,

c) dovodi u pitanje život i fizički integritet građana,

d) dovodi u pitanje redovito izvršavanje poslova državnog tijela.

(2) Za izvanredni otkaz zbog povrede službene dužnosti iz stavka 1. točke a), b) i c) ovoga članka nije potrebno pisano upozorenje.

(3) Prije izvanrednog otkaza zbog povrede službene dužnosti iz stavka 1. točke d) ovoga članka

– čelnik tijela ili nadređeni službenik dužan je pisanim putem upozoriti službenika na nepravilnosti u radu i ostaviti mu rok od mjesec dana za otklanjanje nepravilnosti,

– ako službenik u ostavljenom roku ne otkloni nepravilnosti u radu, čelnik tijela ili nadređeni službenik ponovno će ga pisanim putem upozoriti na nepravilnosti i ukazati mu na mogućnost izvanrednog otkaza ako nepravilnosti ne otkloni u daljnjem roku od mjesec dana.

(4) Ako službenik ni nakon drugog pisanog upozorenja iz stavka 3. ovoga članka povjerene poslove ne obavlja sukladno odredbama ovoga Zakona, čelnik tijela otkazat će mu službu izvanrednim otkazom.

(5) Službenika će se udaljiti iz službe danom dostave rješenja o izvanrednom otkazu.

(6) Na udaljenje iz službe iz stavka 5. ovoga članka odgovarajuće se primjenjuju odredbe članka 113. i 114. ovoga Zakona.

(7) Protiv rješenja o izvanrednom otkazu može se izjaviti žalba Odboru za državnu službu. Postupak po žalbi je hitan. Odbor za državnu službu dužan je odlučiti o žalbi u roku od 30 dana od dana primitka žalbe.

(8) Državna služba prestaje danom izvršnosti rješenja o izvanrednom otkazu.

Prestanak državne službe po sili zakona

Članak 137.

Državnom službeniku prestaje državna služba po sili zakona:

1. smrću,
2. dostavom pravomoćnog rješenja o priznanju prava na invalidsku mirovinu zbog opće nesposobnosti za rad,
3. kad navršši 65 godina života i najmanje 15 godina mirovinskog staža – posljednjeg dana godine u kojoj su ostvareni ti uvjeti,
4. kad je osuđen na bezuvjetnu kaznu zatvora u trajanju dužem od 6 mjeseci – danom saznanja za pravomoćnost presude,
5. kad je osuđen za kazneno djelo koje je zapreka za prijam u državnu službu sukladno članku 49. stavku 1. točki a) ovoga Zakona – danom pravomoćnosti presude,
6. kad neopravdano izostane s rada pet radnih dana uzastopce – danom napuštanja službe, odnosno prvog dana odsutnosti s rada,
7. ako ne položi državni stručni ispit u propisanom roku – istekom roka u kojem je bio obvezan položiti državni stručni ispit,
8. ako se sazna da u vrijeme prijma u državnu službu nije ispunjavao uvjete za prijam u državnu službu propisane ovim ili drugim zakonom ili da je u vrijeme prijma u državnu službu postojala zapreka za prijam u državnu službu propisana ovim Zakonom – danom saznanja za to,
9. kad mu je izrečena kazna prestanka državne službe zbog teške povrede službene dužnosti – danom izvršnosti rješenja službeničkog suda,
10. ako se kod premještaja ne javi na novu dužnost u utvrđenom roku – danom kojim se morao javiti na dužnost,
11. ako je ocijenjen ocjenom »ne zadovoljava« – danom izvršnosti rješenja o ocjenjivanju,
12. u drugim slučajevima utvrđenim zakonom.

Klasifikacija radnih mjesta i plaće namještenika

Članak 139.

Klasifikaciju radnih mjesta i plaće namještenika uređuje uredbom Vlada.

Ocjene namještenika

Članak 139.c

(1) Namještenik se ocjenjuje ocjenom »USPJEŠAN«, ako ima potrebnu razinu znanja i stručnosti, čiji rad i poštivanje radne dužnosti osiguravaju pouzdano obavljanje poslova radnog mjesta, odnosno koji svoje službene zadatke obavlja pravodobno i u skladu s pravilima struke, a pogreške u radu i postupanju su zanemarive.

(2) Namještenik može biti ocijenjen višom ocjenom od ocjene iz stavka 1. ovoga članka, i to ocjenom »PRIMJERAN«, ako ima visoku razinu znanja i stručnosti, čiji rad i poštivanje radne dužnosti osiguravaju prvorazredno obavljanje poslova radnog mjesta, pored ispunjavanja uvjeta za ocjenu iz stavka 1. ovoga članka, daje korisne prijedloge za unapređenje rada i pokazuje iznimnu motivaciju za rad te postiže rezultate u radu bolje od predviđenih za radno mjesto na koje je raspoređen te nema pogrešaka u radu i postupanju.

(3) Namještenik može biti ocijenjen nižom ocjenom od ocjene iz stavka 1. ovoga članka, i to:

a) ocjenom »ZADOVOLJAVA«, ako pokazuje nižu razinu znanja i stručnosti, čiji rad i poštivanje radne dužnosti osiguravaju najmanju moguću mjeru prihvatljivih standarda kvalitete rada i preciznosti u obavljanju poslova radnog mjesta, koji, ima više pogrešaka u radu i postupanju, odnosno koji radne zadatke bez opravdanog razloga obavlja izvan rokova ili protivno pravilima struke, na čiji rad i postupanje nadređeni službenik ima primjedbe.

b) ocjenom »NE ZADOVOLJAVA«, ako ne pokazuje potrebno znanje i stručnost za ostvarivanje minimuma standarda kvalitete rada te pouzdanog i prihvatljivog obavljanja poslova radnog mjesta, koji ima značajne pogreške u radu ili postupanju, odnosno koji radne zadatke učestalo obavlja izvan rokova protivno pravilima struke te ne pokazuje interes za kvalitetu svog rada unatoč tome što nadređeni službenik ili čelnik tijela ima primjedbe na njegov rad i što ga upozorava na propuste i nepravilnosti, pod uvjetom da je najkasnije tri mjeseca prije isteka ocjenjivačkog razdoblja pisanim putem upozoren na mogućnost dobivanja negativne ocjene te ni nakon toga nije otklonio propuste i nepravilnosti u radu.

16. Dio**NADZOR**

Upravni i inspekcijski nadzor

Članak 142.

(1) Upravni nadzor nad primjenom ovoga Zakona kao i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona provodi središnje tijelo državne uprave nadležno za službeničke odnose.

(2) Inspekcijski nadzor nad provedbom ovoga Zakona, te drugih zakona i propisa koji se primjenjuju na službenike te njihova prava iz državne službe, provodi upravna inspekcija središnjeg tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose.

(3) U obavljanju inspekcijskog nadzora upravni inspektor ovlašten je:

a) izvršiti uvid u akt o unutarnjem ustrojstvu, pravilnik o unutarnjem redu, osobne očevidnike državnih službenika i središnji popis državnih službenika i namještenika, te drugu dokumentaciju koja se odnosi na radnopravni status državnih službenika,

b) tražiti podatke koji se odnose na radnopravni status državnih službenika i od drugih pravnih i fizičkih osoba,

c) izvršiti kontrolu postupka prijma u državnu službu,

d) izvršiti kontrolu zakonitosti rješenja o rasporedu na radno mjesto, premještaju, stavljanju na raspolaganje, prestanku državne službe i o drugim pravima i obvezama iz državne službe.

(4) Inspekcijski nadzor nad provedbom ovoga Zakona te drugih zakona i propisa koji se primjenjuju na namještenike i njihova prava i obveze iz radnog odnosa, provodi upravna inspekcija središnjeg tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose.

(5) Na obavljanje inspekcijskog nadzora nad ugovorima o radu i odlukama koje se odnose na namještenike odgovarajuće se primjenjuju odredbe stavka 3. ovoga članka.

Ukidanje ili poništenje nezakonitog rješenja

Članak 143.

(1) Ako upravni inspektor prilikom nadzora utvrdi nezakonitosti ili nepravilnosti rješenja o prijmu u državnu službu i rješenja kojima se odlučuje o pravima i obvezama državnih službenika, sačinit će zapisnik i narediti otklanjanje utvrđenih nezakonitosti i nepravilnosti.

(2) Ako čelnik tijela u ostavljenom roku ne otkloni utvrđene nezakonitosti i nepravilnosti iz stavka 1. ovoga članka, upravni inspektor predložit će Odboru za državnu službu ukidanje ili poništenje nezakonitog rješenja sukladno zakonu kojim se uređuje opći upravni postupak.

(3) Odbor za državnu službu može poništiti ili ukinuti rješenje na prijedlog upravnog inspektora ili po službenoj dužnosti.

(4) Državnog službenika koji je bio raspoređen na radno mjesto na temelju rješenja koje je poništeno ili ukinuto sukladno stavku 3. ovoga članka, rasporedit će se na slobodno radno mjesto za koje ispunjava uvjete, a ako nema odgovarajućeg radnog mjesta na koje se može rasporediti, stavit će se na raspolaganje Vladi.

(5) U obavljanju inspekcijskog nadzora nad ugovorima o radu i odlukama koje se odnose na namještenike odgovarajuće se primjenjuju odredbe stavka 1. ovoga članka.